

บทที่ 3

ข้อกำหนดที่ใช้กับ STANDBY LETTER OF CREDIT

เนื่องจากปัจจุบันนี้ ความนิยมในการนำ Standby Letter of Credit มาใช้ในวงการค้าและการประกอบธุรกิจในทางระหว่างประเทศมีปริมาณสูงขึ้น ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎเกณฑ์ที่เข้ามาควบคุมในเรื่องนี้โดยเฉพาะ แม้ว่าข้อกำหนด UCP 500 จะได้รับบัญญัติให้นำข้อกำหนดดังกล่าวมาใช้บังคับกับ Standby Letter of Credit ด้วยก็ตาม แต่ด้วยวัตถุประสงค์ในการใช้งานที่แตกต่างกันทำให้ ข้อกำหนด UCP 500 ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้สัญญาทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้น ICC จึงได้ทำการศึกษาและประกาศยอมรับเอาข้อกำหนด ISP 98 ซึ่งเกิดจากการศึกษาของคณะทำงานในสหรัฐอเมริกา เข้ามาเป็นกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับเกี่ยวกับ Standby Letter of Credit ที่ ICC ให้การยอมรับ

ในปัจจุบันนี้ ข้อกำหนดที่สำคัญและนำมาใช้กับเอกสารประเภท Standby Letter of Credit มีดังต่อไปนี้

1. ข้อกำหนด UCP 500
2. ข้อกำหนด ISP 98
3. ข้อกำหนด URDG
4. อนุสัญญาเกี่ยวกับการใช้หนังสือค้ำประกันและเอกสารประเภท Standby Letter of Credit

แต่เนื่องจากประเทศไทยแทบจะไม่ได้มีการนำข้อกำหนด URDG และส่วนอนุสัญญาเกี่ยวกับการใช้หนังสือค้ำประกันและเอกสารประเภท Standby Letter of Credit ยังมิได้มีการลงนามเป็นภาคีจึงไม่นำอนุสัญญานี้มาบังคับใช้ ดังนั้น ในบทนี้ผู้เขียนจึงขอกล่าวถึงแต่เฉพาะข้อกำหนด UCP 500 และข้อกำหนด ISP 98 เท่านั้น โดยจะทำการศึกษาถึงรายละเอียดของข้อกำหนด UCP 500 และข้อกำหนด ISP 98 ว่าเนื้อหา ของข้อกำหนดทั้งสองนี้มีว่าอย่างไร ข้อกำหนดทั้งสองมีความแตกต่างอย่างไร รวมถึงวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้ของข้อกำหนดทั้งสองนี้ด้วย

3.1 แบบธรรมเนียมและวิธีปฏิบัติสำหรับเครดิตที่มีเอกสารประกอบหรือ UCP 500

3.1.1 ความเป็นมาของข้อกำหนด UCP 500¹

ข้อกำหนด UCP ได้ถือกำเนิดขึ้นมาจากแนวทางการพัฒนา กฎเกณฑ์สำหรับเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ เลตเตอร์ออฟเครดิต โดยในปี ค.ศ.1920 ธนาคารใหญ่ ๆ ในสหรัฐอเมริกาได้ร่วมกันจัดตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นมา หลายคณะและหนึ่งในคณะเหล่านั้น คือ New York Bankers Commercial Credit Conference ซึ่งมีหน้าที่ร่วมกันกำหนด "Regulations Affecting Export Commercial Credits" (RAECC) ขึ้นมาใช้กับเลตเตอร์ออฟเครดิตสินค้าออก

ต่อมาในปี ค.ศ. 1924 หน่วยงานที่เรียกว่า Junior Committee ซึ่งได้จัดตั้งขึ้น เพื่อเข้ามารับหน้าที่แก้ไขเพิ่มเติม RAECC แทน New York Bankers Commercial Credit Conference ซึ่งเป็นคณะทำงานคณะแรก การแก้ไขเป็นที่เรียบร้อยในปี ค.ศ. 1926 และได้ จัดพิมพ์ RAECC ฉบับใหม่ออกขายให้แก่ธนาคารสมาชิก เพื่อซื้อส่งไปแจกจ่ายแก่ธนาคารตัวแทน ในต่างประเทศ ซึ่งสิ่งนี้เองที่เป็นสาเหตุทำให้ธนาคารในยุโรปและลาตินอเมริกาพากัน สนใจอยาก มีกฎเกณฑ์ของตนเองบ้าง ผลต่อเนื่องจากนั้นก็ คือ ได้มีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ที่อาร์เจนตินา เซกโกสโลวาเกีย ฝรั่งเศส อิตาลี นอร์เว และสวีเดน ตามลำดับ

ความจริงแล้ว RAECC ไปแพร่หลายอยู่นอกสหรัฐอเมริกาอยู่ในปี ค.ศ. 1920-1927 ตอนปลายของช่วงนั้นคือในปี ค.ศ. 1926 ทาง Council of the International Chamber of Commerce (ICC) ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1919 จึงได้ให้ Committee on Bills of Exchange and Cheques จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอีกคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ยกร่าง Uniform Regulations on Export Commercial Credit ขึ้นมา ซึ่งในสมัยนั้นเมื่อกล่าวถึงเลตเตอร์ออฟเครดิตผู้คนก็จะให้ความสนใจแต่เฉพาะในแง่ของ Export เท่านั้น เมื่อคณะทำงานในจัดทำร่างดังกล่าวเสร็จก็ได้ส่งร่างนี้ไปให้ประเทศต่าง ๆ ตรวจสอบและให้ความคิดเห็นอีกครั้งหนึ่ง

จนกระทั่งปี ค.ศ. 1929 คณะกรรมการของ ICC ที่มีชื่อว่า Committee on Bills of Exchange, Cheques and Commercial Letter of Credit จึงได้จัดให้มีการประชุมที่

¹ สุชิน สมุทวนิช., "ความเป็นมาของ UCP," จดหมายข่าวเกี่ยวกับธุรกิจต่างประเทศ, ชมรมธุรกิจธนาคารต่างประเทศ, ฉบับที่ 2 (กันยายน 2543), หน้า 3-5.

กรุงอัมสเตอร์ดัม ประเทศฮอลแลนด์ เพื่อพิจารณา "International Rules and Regulations for Commercial Letters of Credit" โดยให้เทียบเคียงกับ RAECC ฉบับปรับปรุงใหม่ปี ค.ศ. 1926 ของอเมริกัน ผลก็คือข้อกำหนด UCP ฉบับแรกได้ถือกำเนิดขึ้นโดยได้ประกาศใช้เป็นทางการในปี ค.ศ. 1933 นั้นเอง และมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า "Uniform Customs and Practice for Commercial Documentary Credits, Brochure No. 82"

แต่อย่างไรก็ตาม ทางฝ่ายธนาคารอเมริกาก็ยังไม่ให้การยอมรับข้อกำหนด UCP ของยุโรปฉบับนี้อยู่จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1938 ธนาคาร 128 แห่งในสหรัฐอเมริกาจึงประกาศยอมรับ แต่ก็ให้การยอมรับอย่างมีเงื่อนไขกล่าวคือธนาคารอเมริกาจะยอมรับเฉพาะในแง่ของ Export L/C เท่านั้น อีกทั้งยังมีข้อยกเว้นสงวนไว้บางประการซึ่งได้เขียนไว้เป็น "Guiding Provision" อีกด้วย ธนาคารอเมริกาเพิ่งประกาศยอมรับข้อกำหนด UCP ทั้งฉบับเมื่อปี ค.ศ. 1951 อย่างไม่ดี ไม่เฉพาะแต่เพียงธนาคารอเมริกาเท่านั้นที่ประกาศยอมรับข้อกำหนด UCP อย่างมีเงื่อนไขมาตลอด แม้แต่ธนาคารในอังกฤษก็เพิ่งยอมรับจริง ๆ ในปี ค.ศ. 1960 นี้เอง

ข้อกำหนด UCP ซึ่งถือกำเนิดเมื่อปี ค.ศ. 1933 ในนามของ Brochure No. 82 ได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้ง ดังต่อไปนี้

ปี	Brochure No.
1952	151
1961	222
1974	290
1983	400
1993	500

ข้อกำหนด UCP ฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้คือข้อกำหนด UCP ฉบับที่ 500 ซึ่งได้ใช้กันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 แล้วคาดว่าในอีก 2-3 ปีข้างหน้า ICC อาจทำการปรับปรุงข้อกำหนด UCP ฉบับใหม่ขึ้นมาเนื่องจากข้อกำหนด UCP 500 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีเนื้อหาไม่ครอบคลุมถึงการค้าขายสินค้าหรือบริการ หรือการทำธุรกรรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) ทำให้เกิดข้อโต้แย้งกันขึ้นมาว่า เอกสารที่ส่งผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์นั้นมีผลในทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

3.1.2 บทบัญญัติของข้อกำหนด UCP 500

ในข้อกำหนด UCP 500 ได้แบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หลักทั่วไปและคำนิยาม ตามมาตรา 1-5
2. ประเภทของเครดิตและการบอกกล่าวหรือการแจ้งเครดิต ตามมาตรา 6-12
3. ภาระผูกพันและความรับผิดชอบ ตามมาตรา 13-19
4. เอกสารต่าง ๆ ตามมาตรา 20-38
5. บทบัญญัติอื่น ๆ ตามมาตรา 39-47
6. การโอนเครดิต ตามมาตรา 48
7. การโอนสิทธิการชำระเงิน ตามมาตรา 49

3.1.2.1 หลักทั่วไปและคำนิยาม

ในหมวดที่ 1. หลักทั่วไปและคำนิยามตามมาตรา 1-5 สามารถสรุปได้ว่าในมาตรา 1² ของข้อกำหนด UCP 500 นั้น ได้กำหนดให้ข้อกำหนด UCP 500 ใช้บังคับกับเครดิต 2 ประเภท คือ 1. เครดิตที่มีเอกสารประกอบ หรือ Documentary Credit ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) นั้นเอง และ 2. Standby Letter of Credit ซึ่งเป็นเครดิตที่มีลักษณะคล้ายกับการค้ำประกัน

ในมาตรา 3³ และมาตรา 4⁴ เป็นการบัญญัติเพื่อยืนยันหลักความเป็นเอกเทศของสัญญาประเภทนี้ โดยมาตรา 3 ได้ระบุว่าเครดิตนั้นโดยสภาพปกติย่อมต้องแยกออกจากสัญญาซื้อขายหรือสัญญาอื่นใดซึ่งเป็นมูลฐานของเครดิตนั้น และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดก็ตามผู้รับประโยชน์จะนำสิทธิที่คู่สัญญามีอยู่ระหว่างธนาคารต่อธนาคารด้วยกัน หรือระหว่างผู้ขอเปิดเครดิตกับธนาคารผู้เปิดเครดิตมาใช้ไม่ได้

ในมาตรา 5⁵ ได้กล่าวถึงคำสั่งต่าง ๆ เพื่อให้เปิดเครดิตหรือแก้ไขเครดิตว่าคำสั่งต่าง ๆ นั้นไม่ว่าจะเป็นการสั่งให้เปิดเครดิตหรือตัวเครดิตเอง คำสั่งแก้ไขเครดิตหรือตัวเครดิตที่แก้ไขนั้น

² ดู UCP 500 มาตรา 1

³ ดู UCP 500 มาตรา 3

⁴ ดู UCP 500 มาตรา 4

⁵ ดู UCP 500 มาตรา 5

ต้องสมบูรณ์ ชัดเจนในตัวของมันเอง และเพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสนหลงผิดในคำสั่งนั้น ๆ
ธนาคารควรป้องกันมิให้

1. ใส่ข้อความปลุกย่อยไว้ในเครดิตหรือคำขอแก้ไขเครดิตมากเกินไป
2. เปิดเครดิต แจ้งเครดิตหรือยืนยันเครดิต โดยการอ้างถึงข้อความตามเครดิตฉบับก่อนที่มีเงื่อนไขคล้ายกัน และเครดิตในฉบับก่อนนั้นได้มีการแก้ไขเกิดขึ้น โดยการแก้ไขนี้อาจได้รับความยินยอมแล้วหรือไม่ก็ได้

ทั้งนี้คำสั่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็คำสั่งเปิดเครดิตหรือตัวเครดิตเองคำสั่งแก้ไขเครดิตหรือเครดิตที่แก้ไขเอง นอกจากจะต้องสมบูรณ์ ชัดเจนในตัวของมันเองแล้ว คำสั่งที่เกี่ยวกับเอกสารต่าง ๆ ก็จะต้องเป็นคำสั่งที่ให้นำเอกสารมายื่นเพื่อประกอบการจ่ายเงิน รับรองตัวเงินหรือรับซื้อเอกสารนั้น

3.1.2.2 ประเภทของเครดิตและการบอกกล่าวหรือการแจ้งเครดิต

ประเภทของเครดิตภายใต้ข้อกำหนด UCP 500 สามารถแบ่งออกได้
เป็น 2 ประเภทตามมาตรา 6⁶ คือ

1. เครดิตประเภทเพิกถอนได้
2. เครดิตประเภทเพิกถอนไม่ได้

1. เครดิตประเภทเพิกถอนได้

เป็นเครดิตที่ไม่ได้รับความนิยมนในทางการค้าเท่าที่ควร เนื่องจากว่าถึงแม้ผู้รับประโยชน์จะได้รับเครดิตมาจากธนาคารแล้วก็ตาม แต่ธนาคารผู้เปิดเครดิตก็ยังสามารถเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขหรือยกเลิกเครดิตเสียเมื่อใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้รับประโยชน์แต่อย่างใด ซึ่งอาจทำให้ผู้รับประโยชน์เกิดความไม่มั่นใจได้ อย่างไรก็ตามก็ดีเครดิตประเภทนี้ก็เป็นที่ยอมรับใช้กันระหว่างคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี หรือใช้กันระหว่าง

⁶ ดู UCP 500 มาตรา 6

⁷ ดู UCP 500 มาตรา 8

บริษัทในเครือ⁸ เพราะค่าธรรมเนียมการขอเปิดเครดิตประเภทนี้ราคาสูงกว่าเครดิตประเภทเพิกถอนไม่ได้

2. เครดิตประเภทเพิกถอนไม่ได้⁹

เป็นเครดิตที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในทางการค้า เนื่องจากเครดิตดังกล่าว เป็นเครดิตที่ได้วางข้อกำหนดให้ธนาคารผู้เปิดไม่สามารถแก้ไข หรือยกเลิกข้อตกลงและเงื่อนไขในสัญญาได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากคู่สัญญาเสียก่อน

อย่างไรก็ดี ตามมาตรา 6 (c) ได้กำหนดไว้ว่าในกรณีที่เครดิตมิได้ระบุไว้ว่าเป็นเครดิตประเภทใด ให้ถือว่าเครดิตนั้นเป็นเครดิตประเภทเพิกถอนไม่ได้¹⁰ เพื่อป้องกันมิให้คู่สัญญาต้องเกิดการโต้เถียงกันในภายหลัง

หน้าที่ของธนาคารผู้แจ้งเครดิต

เมื่อธนาคารผู้เปิดเครดิตมีภูมิลำเนาตั้งอยู่ในประเทศของผู้ขอเปิดเครดิต ในขณะที่ผู้รับประโยชน์มีภูมิลำเนาอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง เพื่อความสะดวกและง่ายต่อการตรวจสอบ ธนาคารผู้เปิดเครดิตจึงอาจทำการร้องขอไปยังธนาคารอื่น ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในประเทศเดียวกับผู้รับประโยชน์ ธนาคารดังกล่าว มีสิทธิเลือกที่จะแจ้งเครดิตไปยังผู้รับประโยชน์ให้ตามคำร้องขอหรือไม่ก็ได้ แต่เมื่อธนาคารดังกล่าวได้เลือกแล้ว ธนาคารย่อมเกิดภาระผูกพันดังนี้

1. กรณีที่ธนาคารเลือกที่จะรับแจ้งเครดิตไปยังผู้รับประโยชน์ตามคำร้องขอ ธนาคารดังกล่าว (Advising Bank) จะต้องมีหน้าที่ตรวจสอบความแท้จริงของเครดิต (Authenticate) ฉบับที่ตนรับจะแจ้งให้ แต่หากธนาคารผู้แจ้งเครดิตไม่สามารถความแท้จริงของเครดิตได้ ธนาคารนั้นจะต้องแจ้งกลับไปยังธนาคารที่ตนรับเครดิตมา ถึงแม้ว่าธนาคารจะเลือกที่จะเป็นผู้แจ้งเครดิตไปยังผู้รับประโยชน์แล้วก็ตาม ส่วนในกรณีของการยืนยันเครดิตนั้น ธนาคารผู้แจ้งเครดิตอาจแจ้งเครดิตฉบับดังกล่าวไปให้ผู้รับประโยชน์ได้ทันทีโดยไม่จำเป็นต้องมีการยืนยันก็ได้ เว้นแต่ธนาคาร

⁸ ธนาคารกสิกรไทย, “คู่มือปฏิบัติเพื่อการค้าระหว่างประเทศ,” (กรุงเทพมหานคร : ธนาคารกสิกรไทย, 2531). (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่), หน้า 8.

⁹ ดู UCP 500 มาตรา 9

¹⁰ ดู UCP 500 มาตรา 6 (c)

ผู้เปิดเครดิตจะได้ระบุไว้ในข้อความมอบอำนาจหรือคำร้องขอเพื่อให้ยืนยันเครดิตนั้น ดำเนินการเป็นอย่างอื่น¹¹

2. กรณีที่ธนาคารเลือกที่จะไม่รับเป็นผู้แจ้งเครดิต ไปยังผู้รับประโยชน์ให้ตามคำร้องขอธนาคารดังกล่าวจะต้องแจ้งการปฏิเสธนั้นกลับไปยังธนาคารผู้เปิดเครดิตโดยไม่ชักช้า¹²

หน้าที่ของธนาคารผู้เปิดเครดิต

เมื่อธนาคารได้รับคำร้องขอให้เปิดเครดิตจากผู้ร้องขอ ซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคารและธนาคารตกลงยินยอมเปิดเครดิตออกไปตามคำร้องขอของลูกค้า ธนาคารย่อมมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กรณีเครดิตประเภทเพิกถอนได้
ธนาคารจะต้อง

1. จ่ายเงินชดใช้ให้แก่ธนาคารอื่นที่เครดิตได้ระบุให้ธนาคารดังกล่าว จ่ายเงินเมื่อเห็นตัว รับรองตัวหรือรับซื้อเอกสารหากธนาคารดังกล่าวได้จ่ายเงินรับรองตัวหรือรับซื้อเอกสารที่ปรากฏอยู่ถูกต้องตรงตามข้อตกลงและเงื่อนไขในเครดิตไปแล้วก่อนที่ธนาคารดังกล่าวจะได้รับแจ้งการแก้ไขหรือการยกเลิกเครดิตนั้น¹³

2. จ่ายเงินชดใช้ให้แก่ธนาคารอื่นที่เครดิตได้ระบุให้ธนาคารดังกล่าวเป็นผู้จ่ายเงินในวันข้างหน้า ถ้าปรากฏว่าธนาคารดังกล่าวได้ยอมรับเอกสารที่ปรากฏว่าถูกต้องตรงตามข้อตกลงและเงื่อนไขในเครดิตไปก่อนได้รับการแจ้งการแก้ไขหรือยกเลิกเครดิตนั้น¹⁴

2. กรณีเครดิตประเภทเพิกถอนไม่ได้
ธนาคารจะต้อง

1. ในกรณีที่เครดิตระบุให้จ่ายเงินเมื่อเห็น ธนาคารต้องจ่ายเงินเมื่อเห็น¹⁵

¹¹ ดู UCP 500 มาตรา 9 c. (ii)

¹² ดู UCP 500 มาตรา 7 a.

¹³ ดู UCP 500 มาตรา 8 b.

¹⁴ ดู UCP 500 มาตรา 8 b. (ii)

2. ในกรณีที่เครดิตระบุให้จ่ายเงินในวันข้างหน้า ธนาคารต้องจ่ายเงินในวันครบกำหนด ซึ่งสามารถกำหนดแน่นอนได้ตามที่ระบุไว้ในเครดิต¹⁶
3. ในกรณีที่เครดิตระบุให้มีการรับรองตัวแลกเงิน ธนาคารต้องรับรองตัวที่ออกโดยผู้รับประโยชน์ซึ่งจ่ายเอาแก่ธนาคารผู้เปิดเครดิตและจ่ายเงินให้ในวันครบกำหนด¹⁷
4. ในกรณีที่เครดิตระบุให้มีการรับซื้อเอกสาร ธนาคารต้องจ่ายเงินให้โดยปราศจากสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่ผู้ส่งจ่ายและ/หรือผู้ทรงตัวโดยสุจริต ตามที่ผู้รับประโยชน์ซึ่งจ่ายและ/หรือเอกสารที่ยื่นภายใต้เครดิต¹⁸
5. ในกรณีที่มีการแก้ไขเครดิต ธนาคารผู้เปิดจะต้องผูกพันต่อไปแม้แก้ไขที่ตนออกนับจากเวลาของการออกใบแจ้งการแก้ไข¹⁹

3. เมื่อธนาคารผู้เปิดเครดิตได้แต่งตั้งให้อีกธนาคารหนึ่ง หรืออนุญาตให้ธนาคารใดรับซื้อเอกสาร หรือ โดยการให้อำนาจหรือร้องขอให้อีกธนาคารหนึ่งยืนยันเครดิต หรือธนาคารผู้เปิดเครดิตมอบอำนาจให้ธนาคารนั้นจ่ายเงิน รับรองตัวแลกเงิน หรือรับซื้อเอกสาร แล้วแต่กรณี เมื่อปรากฏว่าธนาคารเหล่านั้นได้กระทำไป โดยถูกต้องตรงตามข้อตกลงและเงื่อนไขของเครดิตทุกประการ ธนาคารผู้เปิดเครดิตย่อมต้องผูกพันที่จะจ่ายเงินชดใช้ให้แก่ธนาคารเหล่านั้นตามสัญญา²⁰

การยืนยันเครดิต

การยืนยันเครดิต คือ การที่ธนาคารผู้เปิด ร้องขอไปยังธนาคารอื่นให้เข้ามาทำหน้าที่เพิ่มคำรับรองว่าจะรับซื้อเอกสารให้แก่เครดิตที่เปิดขึ้น ซึ่งการยืนยันเครดิตนี้จะกระทำได้กับเฉพาะเครดิตประเภทเพิกถอนไม่ได้เท่านั้น หากธนาคารที่ได้รับมอบอำนาจหรือได้รับการร้องขอ ตกลงใจจะกระทำตามคำขอ ก็จะต้องจดแจ้งคำรับรองลงไว้ในเครดิต เมื่อธนาคารได้กระทำดังนี้แล้ว ธนาคารก็จะเข้าผูกพันตามสัญญา โดยจะต้องมีการรับประกันขอบเช่นเดียวกับธนาคารผู้เปิดเครดิต

¹⁵ ดู UCP 500 มาตรา 9 a. (i)

¹⁶ ดู UCP 500 มาตรา 9 a. (ii)

¹⁷ ดู UCP 500 มาตรา 9 a. (iii) (a.)

¹⁸ ดู UCP 500 มาตรา 9 a. (iv)

¹⁹ ดู UCP 500 มาตรา 9 d. (ii)

²⁰ ดู UCP 500 มาตรา 10 d.

เลยทันที²¹ แต่หากธนาคารใดได้รับมอบอำนาจหรือร้องขอโดยธนาคารผู้เปิดเครดิตแล้ว แต่ไม่พร้อมที่จะปฏิบัติตามคำขอ ธนาคารนั้นจะต้องรีบแจ้งการปฏิเสธให้แก่ธนาคารผู้เปิดเครดิตทราบโดยไม่ชักช้า²²

และเมื่อธนาคารยินยอมเข้าผูกพันตนในฐานะผู้ยืนยันเครดิตแล้ว ธนาคารผู้ยืนยันจะต้องมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ในกรณีที่เครดิตระบุให้จ่ายเงินเมื่อเห็น ธนาคารต้องจ่ายเงินเมื่อเห็น
2. ในกรณีที่เครดิตระบุให้จ่ายเงินในวันข้างหน้า ธนาคารต้องจ่ายเงินในวันครบกำหนด ซึ่งสามารถกำหนดแน่นอนได้ตามที่ระบุไว้ในเครดิต
3. ในกรณีที่เครดิตระบุให้มีการรับรองตัวแลกเงิน ธนาคารต้องรับรองตัวที่ออกโดยผู้รับประโยชน์ส่งจ่ายเอาแก่ธนาคารผู้เปิดเครดิตและจ่ายเงินให้ในวันครบกำหนด
4. ในกรณีที่เครดิตระบุให้มีการรับซื้อเอกสาร ธนาคารต้องรับซื้อเอกสาร โดยปราศจากสิทธิไต่เบี่ยเอาแก่ผู้ส่งจ่าย และ/หรือเอกสารที่นำมายื่นภายใต้เครดิต²³

การแก้ไขเครดิต

การแก้ไขเครดิตอาจเกิดขึ้นได้กับเครดิตทั้งสองประเภท ซึ่งหากเป็นกรณีการแก้ไขเครดิตประเภทเพิกถอนได้ ธนาคารผู้เปิดเครดิตย่อมสามารถแก้ไขได้ทันทีโดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้รับประโยชน์ แต่หากเป็นการแก้ไขเครดิตประเภทเพิกถอนไม่ได้ ธนาคารผู้เปิดเครดิต ธนาคารผู้ยืนยัน หรือผู้รับประโยชน์จะไม่สามารถแก้ไขเครดิตไปโดยพลการ โดยมีได้รับความยินยอมจากคู่สัญญาฝ่ายอื่นไม่ได้

ในกรณีที่ได้มีการแจ้งแก้ไขไปยังผู้รับประโยชน์แล้ว หากผู้รับประโยชน์ยังไม่ตอบตกลงตามใบแจ้งแก้ไขใหม่ ผู้รับประโยชน์ย่อมจะต้องผูกพันตนเพียงแต่เฉพาะข้อตกลงและเงื่อนไขเดิม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ผู้รับประโยชน์ควรแจ้งให้ธนาคารทราบว่า จะยอมรับหรือไม่ยอมรับคำแก้ไขเหล่านั้น ถ้าผู้รับประโยชน์ละเลยไม่ตอบแล้ว ให้ถือว่าการยื่นเอกสารต่อธนาคารที่ได้รับแต่งตั้งหรือธนาคารผู้เปิด

²¹ อารุณ โพลีเล็ก, ประมวลกฎหมายใช้ L/C และ B/C, (กรุงเทพมหานคร : ไอออนิค อินเทอร์เน็ต รีซอร์สเซส, 2541), หน้า 18.

²² ดู UCP 500 มาตรา 9 c. (i)

²³ ดู UCP 500 มาตรา 9 b.

เครดิต เมื่อเอกสารตรงตามข้อตกลงและ เงื่อนไขในเครดิตและทั้ง ๆ ที่ผู้รับประโยชน์ยังมีได้ยอมรับใบแจ้งแก้ไข ก็จะต้องถือว่าเป็นการแจ้งยอมรับ ใบแก้ไขโดยผู้รับประโยชน์ นับจากเวลานั้นเป็นต้นไปให้ถือว่าได้มีการแก้ไขเครดิตแล้ว²⁴

วิธีการขึ้นเงินตามเครดิต

วิธีการขึ้นเงินตามเครดิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 วิธี ดังต่อไปนี้

1. โดยการจ่ายเงินเมื่อเห็นตัว (Sight Payment)
2. โดยการจ่ายเงินในวันข้างหน้า (Deferred Payment)
3. โดยการรับรองตัว (Acceptance)
4. โดยการรับซื้อเอกสาร (Negotiation)

1. การจ่ายเมื่อเห็นตัว (Sight Payment)

เป็นวิธีการขึ้นเงินที่ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวแลกเงินของผู้รับประโยชน์มาประกอบกับเอกสาร แต่อาจจะให้ผู้รับประโยชน์ยื่นหลักฐานเพียงใบเสร็จรับเงินธรรมดา หรือจะไม่ระบุหลักฐานการรับเงินใด ๆ ก็สามารถจ่ายเงินได้ทันที ขอเพียงแต่จดแจ้งไว้ในใบคำขอและมีเอกสารประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาตรวจสอบก็เพียงพอแล้ว

2. การจ่ายเงินในวันข้างหน้า (Deferred Payment)

เป็นวิธีการขึ้นเงินที่ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวแลกเงินประเภท Usance Draft²⁵ มาประกอบกับเอกสาร แต่อาจจะให้ผู้รับประโยชน์ยื่นเพียงเอกสารที่ระบุต่อธนาคารที่กำหนดไว้ก็เพียงพอ ธนาคารดังกล่าวจะเป็นผู้ทำหน้าที่ออกหนังสือนัดหมายชำระเงินในภายหน้าให้ไว้กับผู้รับประโยชน์รายนั้น

²⁴ ดู UCP 500 มาตรา 9 d. (iii)

²⁵ คือตัวแลกเงินที่มีระยะเวลา

3. การรับรองตัว (Acceptance)

เป็นวิธีการขึ้นเงินที่ต้องใช้ตัวแลกเงิน ของผู้รับประโยชน์มาประกอบกับเอกสาร ดังนั้น การขึ้นดังกล่าวจึงถือว่าเป็นการขอให้รับรองตัวไว้เพื่อรอการชำระ ณ วันครบกำหนด ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์บางรายต้องการขอรับเงินทันที ผู้รับประโยชน์จะต้องแจ้งความประสงค์ ต่อธนาคารที่ตนไปยื่นตัวและเอกสารไว้ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธนาคารที่รับเอกสารและตัวแลกเงินนั้น ว่าจะยินดียอมรับซื้อลดตัวนั้นหรือไม่ และในอัตราเท่าใด

4. การรับซื้อเอกสาร (Negotiation)

เป็นวิธีการขึ้นเงินที่ต้องใช้ตัวแลกเงินของผู้รับประโยชน์ มาขึ้นประกอบกับ เอกสาร โดยที่ตัวแลกเงินนั้นจะต้องเป็นตัวประเภท Sight Draft²⁶ หรือหากเป็นตัวประเภท Usance Draft ก็ต้องระบุไว้ในเงื่อนไขของเครดิตให้ผู้รับประโยชน์สามารถนำตัวแลกเงินนั้นไปขาย ได้เสมือน Sight Draft และต้องไม่มีการคิดส่วนลดหรือดอกเบี้ยใด ๆ จากระยะเวลาในตัวเอกกับ ผู้รับประโยชน์ด้วย

การส่งเครดิตทางโทรคมนาคมและใบแจ้งเครดิตเบื้องต้น

ในมาตรา 11²⁷ ได้ระบุไว้ว่าเมื่อธนาคารผู้เปิดเครดิตสั่งธนาคารผู้แจ้งเครดิตหรือแก้ไข เครดิตโดยทางโทรคมนาคมที่ได้รับรองความแท้จริง (Authenticated Teletransmission) แล้วให้ ถือว่าสารโทรคมนาคมฉบับนั้นเป็นเอกสารเครดิต หรือเอกสารแก้ไขเครดิตที่พึงบังคับใช้ได้ โดย ไม่ต้องส่งเอกสารยืนยันทางไปรษณีย์อีก

อย่างไรก็ดี การเปิดเครดิตและการแก้ไขเครดิตบางครั้งจำเป็นต้องรีบออกข้อความแจ้ง อย่างเร่งด่วนไปก่อน (Preliminary Advice หรือ Pre – Advice) เพื่อให้ทันเวลาที่บังคับไว้ใน สัญญามูลฐาน หรือเพื่อความประหยัดก็ย่อมสามารถทำได้ โดยจะต้องระบุไว้ในสารโทรคมนาคม ด้วยว่า “รายละเอียดสมบูรณ์จะส่งตามมา” หรือข้อความคล้าย ๆ กันนี้ ก็จะถือว่าเอกสารฉบับที่ ส่งมาทางไปรษณีย์เป็นเอกสารที่ยอมรับบังคับใช้กันได้ และธนาคารผู้เปิดเครดิตจะต้องรีบออก เอกสารฉบับยืนยันส่งตามไปโดยไม่ชักช้าด้วย

²⁶ คือตัวแลกเงินประเภทจ่ายทันทีเมื่อเห็น

²⁷ ดู UCP 500 มาตรา 11

คำร้องขอที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่ชัดเจน

หากธนาคารใดได้รับคำสั่งให้แจ่งยืนยัน หรือแก้ไขเครดิตฉบับใดฉบับหนึ่งไม่สมบูรณ์หรือไม่ชัดเจนธนาคารที่ได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติตามคำสั่งเช่นนั้น โดยอาจแจ่งข้อความดังกล่าวไปยังผู้รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้รับประโยชน์รับทราบเท่านั้นก็ย่อมได้ และธนาคารนั้นไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบตามคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด²⁸

3.1.2.3 ภาระผูกพันและความรับผิดชอบ

มาตรฐานในการตรวจสอบเอกสาร²⁹

เมื่อธนาคารได้รับเอกสารที่ผู้รับประโยชน์ได้ยื่นมา เพื่อขอขึ้นเงินตามเงื่อนไข และ ข้อตกลงตามเครดิตแล้ว ธนาคารมีหน้าที่ต้องตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้รับประโยชน์นำมา ยื่นซึ่งข้อกำหนด UCP 500 ได้กำหนดมาตรฐานการตรวจสอบเอกสารของธนาคารไว้ดังต่อไปนี้

1. ธนาคารต้องตรวจสอบเอกสารทุกฉบับที่ระบุไว้ในเครดิตโดยใช้ความระมัดระวังตามสมควร การตรวจสอบเอกสารนั้น ธนาคารจำต้องยึดถือตามเงื่อนไขและข้อตกลงตามเครดิตเป็นหลัก หากข้อความที่ปรากฏในเครดิตขัด หรือแย้งกับข้อความในเอกสารให้ถือว่าเอกสารนั้นไม่เป็นไปตามเงื่อนไขและข้อตกลงตามเครดิต
2. ธนาคารไม่มีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารอื่น ๆ ที่มีได้ระบุไว้ในเครดิต หากธนาคารได้รับเอกสารดังกล่าว อาจเลือกที่จะส่งคืนให้ผู้รับประโยชน์ หรือส่งต่อไปให้ผู้อื่นก็ได้ โดยธนาคารไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในตัวเอกสารนั้นแต่ประการใด
3. ธนาคารผู้เปิดเครดิตและธนาคารผู้ยืนยันเครดิต (ถ้ามี) หรือธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนจะต้องมีเวลาในการตรวจสอบเอกสารไม่เกิน 7 วันทำการของธนาคาร หลังจากวันที่ธนาคารได้รับเอกสาร เพื่อตรวจสอบและเพื่อตัดสินใจว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธเอกสารนั้น

²⁸ ดู UCP 500 มาตรา 12

²⁹ ดู UCP 500 มาตรา 13

4. ในกรณีที่เครดิตบางฉบับได้กำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ไว้ แต่ไม่ได้กำหนดให้มีการยื่นเอกสาร เพื่อแสดงถึงการปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น ให้ธนาคารถือว่าเครดิตนั้นมิได้มีการกล่าวอ้างดังกล่าวและธนาคารสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ โดยมีต้องคำนึงถึงเงื่อนไขดังกล่าวนั้นเลย

เอกสารที่มี Discrepancy และการแจ้ง Discrepancy

เอกสารที่มี Discrepancy หมายถึง เอกสารที่ยื่นขายกับธนาคารมีข้อผิดพลาดจากเงื่อนไขและข้อตกลงตามเครดิตซึ่งแก้ไขไม่ได้แล้ว หรือไม่ได้แก้ไขข้อผิดพลาดโดยดูจากเกณฑ์มาตรฐานของการตรวจเอกสารเท่านั้น โดยไม่จำเป็นต้องล่วงรู้ไปถึงสัญญาใด ๆ ที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีอยู่ระหว่างกัน สัญญานี้จะไม่ทำให้ธนาคารต้องนำมาพิจารณาด้วย³⁰

กรณีที่ธนาคารผู้เปิดเครดิตได้มอบอำนาจให้อีกธนาคารหนึ่ง เป็นผู้กระทำการแทนตนในการจ่ายเงิน รับภาระผูกพันในการจ่ายเงินในวันข้างหน้า รับรองตัว หรือรับซื้อเอกสารโดยกระทำไปตามที่ปรากฏในเงื่อนไขและข้อตกลงตามเครดิต ธนาคารผู้เปิดเครดิตและธนาคารผู้ยืนยัน (ถ้ามี) จะต้องผูกพันกับธนาคารตัวแทนดังต่อไปนี้

1. จ่ายเงินชดเชยให้ธนาคารที่ได้รับการแต่งตั้งซึ่งได้จ่ายเงินไปแล้ว ได้รับมอบภาระผูกพันในการจ่ายเงินในวันข้างหน้า ได้รับรองตัว หรือได้รับซื้อเอกสารไปแล้ว
2. ยอมรับเอกสารเหล่านั้น³¹

และเมื่อธนาคารผู้เปิดเครดิต ธนาคารผู้ยืนยันเครดิต (ถ้ามี) หรือธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนได้รับเอกสารต่าง ๆ แล้ว ธนาคารจะต้องพิจารณาว่าจะรับเอกสารดังกล่าวหรือไม่โดยพิจารณาตามเงื่อนไขและข้อตกลงตามเครดิต หากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขและข้อตกลงตามเครดิต ธนาคารอาจปฏิเสธไม่ยอมรับเอกสารก็ได้³² หรือแจ้งไปยังผู้ขอเปิดเครดิตถึงความผิดพลาดในเอกสารนั้น เพื่อให้ผู้ขอเปิดเครดิตตัดสินใจว่าจะยกเว้นข้อผิดพลาดนั้นหรือไม่

³⁰ อารุณ โปธิ์เล็ก, ประมวลกฎหมายการใช้ L/C และ B/C, (กรุงเทพมหานคร : ไอออนิค อินเทอร์เน็ต รีซอส เซส, 2541), หน้า 30.

³¹ ดู UCP 500 มาตรา 14 a.

³² ดู UCP 500 มาตรา 14 b.

อย่างไรก็ดี การแจ้งให้ผู้ขอเปิดเครดิตตัดสินใจนี้มิใช่การขยายระยะเวลาตามมาตรา 13 (b) ออกไป³³

แต่หากธนาคารตัดสินใจที่จะปฏิเสธเอกสารที่มีความผิดพลาดนั้น ๆ ธนาคารจะต้องแจ้งผลการตัดสินใจกลับไปในระยะเวลาไม่เกิน 7 วันโดยจะต้องระบุข้อผิดพลาดทั้งหมดที่เป็นเหตุแห่งการปฏิเสธให้ชัดเจนด้วย และธนาคารจะต้องระบุว่าธนาคารยังคงถือเอกสารนั้นอยู่เพื่อรอคำสั่งหรือได้ส่งเอกสารนั้นคืนไปยังผู้ยื่นแล้ว³⁴

ธนาคารผู้เปิดเครดิต และ/หรือ ธนาคารผู้ยืนยันเครดิต (ถ้ามี) มีสิทธิเรียกร้องให้ธนาคารผู้ส่งเอกสารให้จ่ายเงินที่ได้รับขอใช้คืนพร้อมทั้งดอกเบี้ยได้ หากได้มีการจ่ายเงินชดใช้ไปแล้ว³⁵

หากธนาคารผู้เปิดเครดิต หรือธนาคารผู้ยืนยันเครดิตมิได้ปฏิบัติตามวิธีการและขั้นตอนที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และ/หรือ ไม่ได้ถือเอกสารไว้เพื่อรอฟังคำสั่งหรือคืนเอกสารไปยังผู้ยื่นมา ธนาคารเหล่านั้นย่อมหมดสิทธิในการอ้างว่าเอกสารดังกล่าวไม่เป็นไปตามเงื่อนไขและข้อตกลงตามเครดิต³⁶

แม้กรณีธนาคารผู้ส่งเอกสารได้แจ้งให้ธนาคารผู้เปิดเครดิต หรือธนาคารผู้ยืนยันเครดิต แล้วแต่กรณีได้รับทราบถึงข้อบกพร่องของเอกสารแล้วก็ตาม หรือแม้ว่าธนาคารผู้ส่งเอกสารจะได้จ่ายเงิน หรือก่อให้เกิดภาระผูกพันการจ่ายเงินในวันข้างหน้า หรือรับรองตัว หรือรับซื้อเอกสารโดยสงวนสิทธิหรือได้มีหนังสือค้ำประกันไว้แล้วก็ตาม ธนาคารผู้เปิดเครดิต หรือธนาคารผู้ยืนยันเครดิตหาเหตุผลพ้นภาระหน้าที่ของตนที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา 14 ไม่ เนื่องจากการสงวนสิทธิหรือการค้ำประกันดังกล่าว จะมีผลผูกพันก็แต่เฉพาะธนาคารผู้ส่งเอกสารกับคู่สัญญาที่ถูกสงวนสิทธิหรือค้ำประกันเท่านั้น การสงวนสิทธิหรือการค้ำประกันที่ได้ทำขึ้นไม่ส่งมาถึงธนาคารผู้เปิดเครดิต หรือธนาคารผู้ยืนยันเครดิตแต่อย่างใด ดังนั้น หากธนาคารผู้เปิดเครดิต หรือธนาคารผู้ยืนยันเครดิตมีหน้าที่อย่างไร ธนาคารดังกล่าวย่อมต้องปฏิบัติตามหน้าที่นั้น³⁷

³³ ดู UCP 500 มาตรา 14 c.

³⁴ ดู UCP 500 มาตรา 14 d. (ii)

³⁵ ดู UCP 500 มาตรา 14 d. (iii)

³⁶ ดู UCP 500 มาตรา 14 e.

³⁷ ดู UCP 500 มาตรา 14 f.

ข้อยกเว้นความรับผิดของธนาคาร

แม้ว่าธนาคารทุกฝ่ายจะมีส่วนเกี่ยวข้องข้องในการตรวจสอบเอกสาร แต่อย่างไรก็ดี ข้อกำหนด UCP 500 ก็ได้บัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดต่อผลของการตรวจเอกสารของธนาคาร ไว้ในมาตรา 15³⁸ - 17 ดังนี้

1. เอกสาร ธนาคารไม่ต้องรับภาระหรือรับผิดชอบต่อแบบฟอร์มความสมบูรณ์ ความถูกต้อง ความแท้จริง ความปลอมแปลง หรือผลในทางกฎหมายของเอกสารใด ๆ
2. เงื่อนไขในเอกสาร ธนาคารไม่ต้องรับภาระหรือรับผิดชอบต่อเงื่อนไขทั่วไป และ/หรือ เงื่อนไขเฉพาะที่ระบุไว้ หรือประทับเพิ่มเติมไว้ในเอกสาร
3. ตัวสินค้าในเอกสาร ธนาคารไม่ต้องรับภาระหรือรับผิดชอบต่อคำพรรณนา ปริมาณ น้ำหนัก คุณภาพ สภาพการบรรจุ การส่งมอบ มูลค่าของสินค้า หรือการมีอยู่จริงของ ตัวสินค้าตามข้อความในเอกสารใด ๆ
4. บุคคลในเอกสาร ธนาคารไม่ต้องรับภาระหรือรับผิดชอบต่อความสุจริต หรือการกระทำ และ/หรือ การละเว้นการกระทำ ความสามารถในการชำระหนี้ การปฏิบัติตามสัญญา หรือฐานะของผู้ส่งสินค้า ผู้รับขนส่ง ผู้รับส่งสินค้าต่อไป ผู้รับสินค้า หรือผู้รับประกันสินค้า หรือของบุคคลอื่นใด
5. ข้อความในเอกสาร ธนาคารไม่ต้องรับภาระหรือรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น เนื่องจากความล่าช้า และ/หรือ การสูญหายระหว่างทางของข้อความในจดหมายหรือเอกสารใด ๆ หรือล่าช้า ฉีกขาดข้อผิดพลาดอื่น ๆ อันสืบเนื่องจากการสื่อสารโทรคมนาคม นอกจากนี้ ธนาคาร ยังไม่ต้องรับภาระหรือรับผิดชอบต่อความผิดพลาดในการแปล และ/หรือ การตีความ คัพทเทคนิค และข้อสงวนสิทธิที่จะส่งเงื่อนไขของเครดิตไปโดยไม่มีการแปลข้อความก็ได้³⁹
6. เหตุสุดวิสัย ธนาคารไม่ต้องรับภาระหรือรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น เนื่องจากการที่ธุรกิจของตนต้องสะดุดหยุดลง เนื่องจากภัยธรรมชาติ ฉุกเฉิน สงครามกลางเมือง การกบฏ

³⁸ ดู UCP 500 มาตรา 15

³⁹ ดู UCP 500 มาตรา 16

สงคราม หรือเหตุอื่นใดที่พ้นวิสัยการควบคุมของธนาคาร หรือเนื่องจากการนัดหยุดงาน ปิดงาน แม้ว่า การดำเนินงานของธนาคารจะเข้าสู่ภาวะปกติแล้วก็ตาม ธนาคารจะไม่จ่ายเงิน รับภาระว่าจะจ่ายเงินในภายหลัง รับรองตัว หรือรับซื้อเอกสารตามเครดิตที่หมดอายุลงในระหว่างที่ธุรกิจของตนสะดุดหยุดลง เว้นแต่จะได้ให้อำนาจไว้โดยเฉพาะเจาะจง⁴⁰

หากธนาคารใดได้ใช้บริการของอีกธนาคารหนึ่ง เพื่อให้บรรลุถึงคำสั่งของผู้ขอเปิดเครดิตแล้วธนาคารนั้นยอมทำไป โดยผู้ขอเปิดเครดิตต้องเป็นผู้จ่ายเงินและเป็นผู้เสี่ยงภัยเอง ธนาคารย่อมไม่มีภาระหรือความรับผิดชอบหากคำสั่งที่ตนส่งไปนั้น ธนาคารตัวแทนไม่ปฏิบัติตาม แม้ว่าธนาคารผู้ให้คำสั่งจะเป็นผู้เลือกธนาคารตัวแทนด้วยตัวเองก็ตาม⁴¹

เมื่อคู่สัญญาฝ่ายใดสั่งให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แล้ว ตนจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายซึ่งรวมถึงค่านายหน้า ค่าธรรมเนียม ค่าเสียหาย หรือรายจ่ายซึ่งเกิดขึ้นโดยคู่สัญญาที่ได้รับคำสั่งเหล่านั้น และแม้เครดิตได้ระบุว่าค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ตกเป็นของคู่สัญญาฝ่ายใด หากคู่สัญญาฝ่ายดังกล่าวไม่ชำระหนี้ ผู้สั่งจ่ายต้องรับภาระในการจ่ายเงินเพื่อการนั้น นอกจากนี้ ผู้ขอเปิดเครดิตจะต้องผูกพันและรับผิดชอบต่อธนาคารที่เกี่ยวข้องทุกธนาคาร อันเนื่องมาจากหนี้และความรับผิดชอบต่าง ๆ อันเกิดจากกฎหมายและประเพณีปฏิบัติในต่างประเทศ⁴²

การจัดการเกี่ยวกับการจ่ายเงินชดเชยระหว่างธนาคารกับธนาคาร⁴³

หากธนาคารผู้เปิดเครดิตประสงค์ให้ธนาคารผู้จ่ายเงิน รับรองตัว หรือรับซื้อเอกสาร มีสิทธิไปขอรับเงินชดเชยจากธนาคารผู้เรียกร้องสิทธิ โดยเรียกร้องสิทธิต่อคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้ ธนาคาร ผู้เปิดเครดิตต้องจัดส่งคำสั่ง หรือมอบอำนาจอย่างถูกต้องและอยู่ภายในระยะเวลาอันสมควรโดยไม่จำเป็นต้องเรียกร้องให้ธนาคารผู้เรียกร้องสิทธิจัดส่งหนังสือที่แสดงว่า ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อตกลงตามเครดิตแล้ว

อย่างไรก็ดี ธนาคารผู้เปิดเครดิตก็ยังคงมีภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายเงินชดเชยคืนให้แก่ธนาคารผู้เรียกร้อง หากธนาคารผู้จ่ายเงินชดเชยไม่จ่ายเงินชดเชยให้ อย่างไรก็ตามหากคู่สัญญา

⁴⁰ ดู UCP 500 มาตรา 17

⁴¹ ดู UCP 500 มาตรา 18 a. และ 18 b.

⁴² ดู UCP 500 มาตรา 18 c. และ 18 d.

⁴³ ดู UCP 500 มาตรา 19 a.

อีกฝ่ายหนึ่งได้ทตรงจ่ายไปแล้ว ธนาคารผู้เปิดเครดิตต้องรับผิดชอบตามที่ได้แสดงไว้ในเครดิตต้นฉบับและในหนังสือมอบอำนาจให้จ่ายเงินชดเชยด้วย

ในกรณีที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายต่อธนาคารผู้จ่ายเงินชดเชย คู่สัญญาฝ่ายนั้นก็จะเรียกเก็บเงินจากธนาคารผู้เรียกร้องสิทธิ เมื่อมีการขึ้นเงินภายใต้เครดิต ในกรณีที่ไม่มี การขึ้นเงินภายใต้เครดิตแล้ว ค่าธรรมเนียมของธนาคารผู้จ่ายเงินชดเชยจะเป็นภาระของธนาคารผู้เปิดเครดิต

3.1.2.4 เอกสารต่าง ๆ

การออกเอกสารที่มีความกำกวม⁴⁴

โดยปกติเครดิตทุกฉบับจะมีเงื่อนไข ให้ผู้รับประโยชน์จัดหาเอกสารนำมายื่น ขยายเอกสารบางอย่างข้อกำหนด UCP 500 จะมีข้อบังคับถึงผู้ที่ออกเอกสารนั้น ๆ อยู่แล้วว่าจะ ต้องเป็นผู้ใดส่วนเอกสารอื่น ๆ นั้น ผู้ขอเปิดจะต้องเป็นผู้กำหนดว่าผู้ใดจะเป็นผู้ออกให้โดยขยาย ความไว้หลังชื่อของเอกสารนั้น ดังนั้น มาตรา 20 (a) จึงได้กล่าวถึงการใช้คำที่ขยายหรือ พรรณนาถึงผู้ออกเอกสารไว้อย่างคลุมเครือ ไม่ชัดเจน เช่น ข้อความว่า “ชั้นหนึ่ง” “เป็นที่รู้จักดี” “มี คุณสมบัติครบถ้วน” “เป็นเอกเทศ” “เป็นทางการ” “มีอำนาจดำเนินการ” “อำนาจท้องถิ่น” หรือ ข้อความอื่นที่คล้ายคลึงกัน ข้อความเหล่านี้ไม่ควรนำมาใช้ เพื่อแสดงถึงลักษณะของผู้ออก เอกสารใด ๆ ที่จะนำมายื่นภายใต้เงื่อนไขเครดิตฉบับใดฉบับหนึ่งนั้น ไม่พึงกระทำเพราะหากนำ ข้อความดังกล่าวมาใช้ในเครดิตแล้ว ธนาคารจะยอมรับเอกสารที่ยื่นมาตามนั้น

ปัจจุบันมีวิธีการผลิตเอกสารออกมาได้หลายวิธีอาจเกิดความผิดพลาดและไม่ชัดเจน ในมาตรา 20 (b.) จึงบัญญัติไว้ว่า “เว้นแต่เครดิตจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ธนาคารจะยอมรับและ ถือว่าเอกสารใด ๆ เป็นต้นฉบับก็ต่อเมื่อเอกสารนั้น ๆ ได้จัดทำขึ้นหรือดูเหมือนว่าถูกทำขึ้น

1. โดยระบบการถ่ายภาพจำลอง ระบบเครื่องกลหรือคอมพิวเตอร์
2. เป็นสำเนาจากกระดาษคาร์บอน

⁴⁴ ดู UCP 500 มาตรา 20

ทั้งนี้เอกสารต้องมีคำว่าต้นฉบับและต้องลงลายมือชื่อเอกสารเช่นว่านั้น อาจมีการลงลายมือชื่อในเอกสารหรือการถ่ายรูปเหมือน การเจาะรู การประทับตราเป็นสัญลักษณ์ หรือจากการใช้เครื่องกล หรือกรรมวิธีอื่นใดของอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้พิสูจน์ความแท้จริงของเอกสาร”⁴⁵

มาตรานี้ได้กำหนดขึ้นมา เพื่อให้เกิดความสะดวกและใช้ความเท่าเทียมกันสำหรับเอกสารที่ผลิตขึ้นมาเพื่อให้ทุกฉบับที่สิทธิที่จะถูกใช้เป็นตัวฉบับได้ทั้งนั้น ขอเพียงแต่จัดแจ้งไว้ให้เห็นคำว่า “ต้นฉบับ” หรือ “Original” และมีการลงชื่อกำกับไว้

การไม่ได้รับชื่อผู้เปิดเอกสารหรือข้อมูลในเอกสาร

เมื่อต้องการให้ยื่นเอกสารที่นอกเหนือจากเอกสารการขนส่ง เอกสารการประกันภัย และบัญชีราคาสินค้าแล้ว เครดิตฉบับนั้นควรระบุว่าเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้ให้ใครเป็นผู้ออกพร้อมทั้งข้อความหรือข้อมูลที่จะปรากฏในเอกสาร แต่ถ้าเครดิตไม่ได้กำหนดไว้ ธนาคารก็จะยอมรับเอกสารไว้ตามที่ยื่นมาก็ได้ ถ้าข้อมูลในนั้นไม่ขัดกันกับเอกสารอื่น ๆ ที่ยื่นมา⁴⁶

การลงวันที่ในเอกสารเทียบกับวันที่ของเครดิต

ธนาคารจะยอมรับเอกสารที่มีวันที่ออกเอกสารก่อนวันที่ของเครดิตก็ได้ ทั้งนี้ขอให้ยื่นภายในระยะเวลาที่กำหนดในเครดิตและตามมาตราต่าง ๆ เหล่านี้ เว้นแต่เครดิตจะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น⁴⁷

เนื่องจากข้อกำหนดในมาตรา 23 – 39 ของข้อกำหนด UCP 500 นั้นได้กล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ในการขนส่งสินค้าซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับเอกสารของ Standby Letter of Credit ผู้เขียนจึงขอไม่กล่าวถึงในที่นี้

⁴⁵ ดู UCP 500 มาตรา 20 b.

⁴⁶ ดู UCP 500 มาตรา 21

⁴⁷ ดู UCP 500 มาตรา 22

3.1.2.5 บทบัญญัติอื่น ๆ

การส่งสินค้าบางส่วนหรือการเบิกเงินบางส่วน

ในมาตรา 40 (a)⁴⁸ ได้กล่าวถึงการส่งสินค้าบางส่วนหรือการเบิกถอนเงินบางส่วนว่าการเบิกถอนเงินบางส่วน และ/หรือ การส่งสินค้าบางส่วนนั้น ถือว่าสามารถกระทำได้หากเครดิต มิได้ระบุเอาไว้เป็นอย่างอื่น ซึ่งในกรณีของ Standby Letter of Credit ก็คือการยินยอมให้ผู้รับประโยชน์ถอนเงินไปล่วงหน้าได้ โดยการถอนนั้นได้กระทำเพียงบางส่วนเท่านั้นก็สามารถทำได้

การจัดส่งสินค้าเป็นงวดหรือการเบิกถอนเงินเป็นงวด

ในมาตรา 41⁴⁹ ได้ระบุว่าถ้าเครดิตระบุให้เบิกเงิน และ/หรือ ส่งสินค้าเป็นงวดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในเครดิตสามารถทำได้ แต่ถ้าไม่จัดการเบิก และ/หรือ ไม่ส่งสินค้าภายในระยะเวลาที่อนุญาตไว้สำหรับงวดนั้น เครดิตจะไม่อนุญาตให้เบิกเงินสำหรับงวดนั้น และงวดอื่นใดภายหลังอีก เว้นแต่เครดิตจะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น

วันหมดอายุและสถานที่สำหรับยื่นเอกสาร

มาตรา 42⁵⁰ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวันหมดอายุของเครดิตและสถานที่สำหรับการยื่นเอกสารตามเครดิตไว้ดังนี้

(1) เครดิตทุกฉบับต้องระบุวันหมดอายุ และสถานที่สำหรับยื่นเอกสารให้จ่ายเงิน รับรองตัว หรือสถานที่สำหรับยื่นเอกสารเพื่อขายตัวไว้ให้ชัดเจน เว้นแต่กรณีที่เครดิตได้อนุญาตให้ขายตัวได้อย่างเสรี วันหมดอายุที่กำหนดไว้เพื่อการจ่ายเงิน รับรองตัวหรือขายตัว จะถือว่าเป็นวันหมดอายุสำหรับการยื่นเอกสารด้วย

⁴⁸ ดู UCP 500 มาตรา 40 a.

⁴⁹ ดู UCP 500 มาตรา 41

⁵⁰ ดู UCP 500 มาตรา 42

(2) เอกสารนั้นจะต้องยื่นในวันหรือก่อนวันที่หมดอายุดังกล่าว เว้นแต่กรณีที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 44 (a)

(3) หากธนาคารผู้เปิดเครดิตระบุให้เครดิตมีอายุ “หนึ่งเดือน” “หกเดือน” หรือข้อความที่มีลักษณะเหมือนกันนี้ โดยมีได้ระบุวันที่เริ่มต้นไว้ ให้ถือว่าวันที่เปิดเครดิตโดยธนาคารผู้เปิดเครดิตนับเป็นวันแรกของการเริ่มต้น ธนาคารควรละเว้นการระบุวันหมดอายุของเครดิตในทำนองนี้ เพราะอาจเกิดความยุ่งยากในการตีความได้

การขยายระยะเวลาวันหมดอายุ

มาตรา 44⁵¹ นี้เป็นมาตราที่ควรจดจำคู่กับมาตรา 17 กล่าวคือในมาตรา 17 นั้นกำหนดห้ามไม่ให้มีการขยายวันยื่นขายเอกสารออกไป แม้ว่าวันสุดท้ายในการยื่นขายเอกสารจะไปตรงกับวันที่ธนาคารต้องปิดทำการเพราะเหตุสุดวิสัยก็ตาม แต่ในมาตรา 44 นี้กลับกล่าวว่าหากวันสุดท้ายของการยื่นเอกสารเกิดไปตรงกับวันนักขัตฤกษ์ และวันหยุดประจำสัปดาห์ซึ่งเป็นวันที่แต่ละประเทศกำหนดให้ธนาคารหยุดทำการ ผู้รับประโยชน์ได้รับสิทธิไม่ต้องนำเอกสารมายื่นขายในช่วงวันหยุดดังกล่าวข้างต้นได้ แต่สามารถรอไปยื่นในวันแรกที่ธนาคารเปิดทำการก็ได้โดยให้ธนาคารที่รับซื้อเอกสารทำคำรับรองประกอบไว้ในใบนำส่งเอกสารด้วยเท่านั้นก็เพียงพอแล้ว

การยื่นเอกสารในเวลาทำการ

มาตรา 45 นี้ได้บัญญัติออกมาเพื่อกำหนดเรื่องเวลาของการยื่นเอกสาร เพราะหากมิได้กำหนดหลักเกณฑ์นี้ขึ้นมา อาจทำให้ผู้รับประโยชน์อ้างสิทธิในการยื่นเอกสารถึงธนาคาร เมื่อเลยเวลาทำการไปแล้ว หรือจนกระทั่งถึงภายในเวลาเที่ยงคืนของวันนั้น ๆ ได้ โดยอาศัยเครื่องมือในการรับเอกสารอัตโนมัติ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาได้

มาตรา 45 จึงได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “ธนาคารไม่ต้องรับเอกสารใดก็ตามที่นำมายื่นนอกเวลาทำการของธนาคาร”⁵² เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว และเพื่อป้องกันมิให้เกิดข้อโต้แย้งกันระหว่างคู่สัญญาในภายหลังได้

⁵¹ ดู UCP 500 มาตรา 44

⁵² ดู UCP 500 มาตรา 45

3.1.2.6 การโอนเครดิต

เครดิตที่พึงโอนกันได้

มาตรา 48 (a)⁵³ เป็นมาตราที่กล่าวถึงเครดิตประเภทซึ่งเมื่อเปิดไปถึงผู้รับประโยชน์แล้วผู้รับประโยชน์รายแรก สามารถจะร้องขอให้ธนาคารโอนสิทธิในเครดิตดังกล่าวไปยังผู้รับประโยชน์รายอื่นอีกทอดหนึ่งถัดไปได้ แต่การโอนจะสามารถโอนได้เพียงทอดเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนด UCP 500 มิได้กำหนดว่าการโอนนั้นจะต้องโอนไปยังผู้รับประโยชน์อื่นเพียงรายเดียว ดังนั้น การโอนสิทธิในเครดิตจึงอาจโอนไปยังผู้รับประโยชน์อื่นเพียงรายเดียวหรือหลายรายก็ได้ แต่ทั้งนี้ เครดิตจะต้องมีข้อความแสดงไว้อย่างชัดเจนว่าเครดิตนั้นเป็นเครดิตชนิดโอนกันได้ และต้องใช้คำว่า “พึงโอนได้ (Transferable)” เท่านั้น หากใช้คำอื่น เช่น “Divisible” “Fractionable” “Assignable” หรือ “Transmissible” แล้ว จะไม่มีผลทำให้เครดิตฉบับนั้นพึงโอนได้ โดยให้ถือว่าถ้อยคำเหล่านั้นไม่มีผลบังคับแต่ประการใดเลย ตามผลในมาตรา 48 (b)⁵⁴

นอกจากนี้ในมาตรา 48 (c)⁵⁵ ได้กำหนดไว้ด้วยว่า ธนาคารที่ถูกระบุให้เป็นผู้โอนเครดิตไม่มีพันธะผูกพันที่จะทำการโอนเครดิตเช่นนั้นให้ผู้ใด เว้นแต่ธนาคารจะพิจารณาแล้วเห็นว่าอยู่ในขอบเขตและวิธีปฏิบัติอันเป็นที่ยอมรับกันโดยเฉพาะของธนาคารนั้น ๆ ซึ่งยินยอมให้กระทำได้

ในมาตรา 48 (d)⁵⁶ ได้บัญญัติขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากสิทธิในการบอกปฏิเสธการแจ้งการแก้ไขเครดิต (Amendment) ในมาตรา 9 (d) เพราะหากมีการโอนไปยังผู้รับประโยชน์ทอดที่สองแล้ว อาจมีปัญหาว่าการบอกรับหรือปฏิเสธการแจ้งการแก้ไขควรจะเป็นสิทธิของใคร ดังนั้น จึงควรมีการตกลงกันให้ชัดเจนตั้งแต่ในขณะที่ยื่นโอนว่าใครจะเป็นผู้มีสิทธิบอกรับและปฏิเสธการแจ้งการแก้ไขเครดิตที่อาจส่งตามมาได้

ถ้าเครดิตได้โอนไปให้ผู้รับประโยชน์ทอดที่สองมากกว่าหนึ่งราย หากผู้รับประโยชน์ทอดที่สอง หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งรายจะปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือแก้ไขเครดิตแล้ว การกระทำ

⁵³ ดู UCP 500 มาตรา 48 a.

⁵⁴ ดู UCP 500 มาตรา 48 b.

⁵⁵ ดู UCP 500 มาตรา 48 c.

⁵⁶ ดู UCP 500 มาตรา 48 d.

ดังนั้นไม่มีผลบังคับไปยังผู้รับประโยชน์ทอดที่สองรายอื่นๆ ที่ยอมรับการแก้ไขเครดิตนั้นตามไปด้วย ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์ทอดที่สองรายใดไม่ยอมรับหนังสือแก้ไขก็ถือว่าเป็นการแก้ไข⁵⁷

ในเรื่องของค่าธรรมเนียมต่างๆ มาตรา 48 (f) ได้บัญญัติว่า “ค่าธรรมเนียมของธนาคารผู้โอนเครดิต รวมทั้งค่านายหน้า ค่าธรรมเนียม ค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายต่างๆ นั้น ให้ผู้รับประโยชน์คนแรกเป็นผู้จ่าย เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ถ้าธนาคารผู้โอนเครดิตตกลงที่จะทำการโอนเครดิตให้แล้ว ข้อตกลงดังกล่าวจะยังคงไม่ผูกพันกับธนาคารให้ต้องดำเนินการโอนให้จนกว่าธนาคารจะได้รับค่าใช้จ่ายในการโอนเรียบร้อยแล้วเท่านั้น”⁵⁸

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเครดิตนั้น จะสามารถโอนต่อไปได้เพียงทอดเดียวเท่านั้น ดังนั้น เครดิตจึงไม่สามารถที่จะโอนได้ตามคำร้องขอของผู้รับประโยชน์ทอดที่สองไปให้ยังผู้รับประโยชน์ทอดที่สามใด ๆ ได้ แต่อย่างไรก็ดีเพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของมาตรานี้ การโอนกลับไปยังผู้รับประโยชน์คนแรกไม่ถือว่าเป็นการห้ามการโอนตามมาตรานี้ การโอนจำนวนส่วนต่าง ๆ ของเครดิตที่พึงโอนได้นั้น สามารถที่จะทำการโอนโดยแยกเป็นหลายรายออกจากกันได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนรวมของเครดิตนั้น ทั้งนี้การโอนดังกล่าวต้องไม่มีข้อห้ามการส่งสินค้าเป็นบางส่วนหรือการเบิกเงินเป็นบางส่วน และจำนวนรวมของการโอนเช่นนั้นจะถือเป็นการโอนเพียงครั้งเดียวของเครดิตฉบับนั้น⁵⁹

การโอนเครดิตนั้นสามารถโอนได้ตามเงื่อนไข และข้อตกลงตามที่ระบุไว้ในเครดิตเท่านั้น แต่ก็มีข้อยกเว้นดังต่อไปนี้

1. จำนวนเงินของเครดิต
2. ราคาต่อหน่วย (ถ้ามีระบุไว้ในเครดิต)
3. วันหมดอายุ
4. วันสุดท้ายที่จะนำเอกสารไปยื่นตามมาตรา 43
5. ระยะเวลาที่จะส่งสินค้า

⁵⁷ ดู UCP 500 มาตรา 48 e.

⁵⁸ ดู UCP 500 มาตรา 48 f.

⁵⁹ ดู UCP 500 มาตรา 48 g.

ซึ่งข้อยกเว้นดังกล่าวข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้งหมดนี้ สามารถที่จะลดหรือย่นระยะเวลาให้สั้นลงได้แต่เปอร์เซ็นต์ของการประกันภัยอาจต้องเพิ่มขึ้น เพื่อที่จะคุ้มครองตามจำนวนที่ระบุไว้ในเครดิตต้นฉบับหรือตามมาตราเหล่านี้⁶⁰

นอกจากนี้แล้ว ชื่อของผู้รับประโยชน์คนแรกสามารถใช้แทนชื่อผู้เปิดเครดิตได้ แต่ถ้าชื่อของผู้เปิดเครดิตถูกกำหนดให้ระบุในต้นฉบับเครดิตโดยปรากฏในเอกสารอื่นใด นอกจากบัญชีราคาสินค้าแล้ว ก็จะต้องถือปฏิบัติตามนั้น

ผู้รับประโยชน์คนแรกมีสิทธิที่จะใช้บัญชีราคาสินค้า และตัวของตนแทนของผู้รับประโยชน์ทอดที่สองในจำนวนเงินไม่เกินกว่าจำนวนเดิมที่ระบุไว้ในเครดิต และจำนวนราคาต่อหน่วยที่ระบุไว้ในเครดิต และเมื่อใช้เอกสารแทนคือบัญชีราคาสินค้าและตัวแทนแล้ว ผู้รับประโยชน์คนแรกสามารถเบิกเงินตามเครดิตจากผลต่าง ถ้ามีผลต่างระหว่างบัญชีราคาสินค้าของเขากับบัญชีราคาสินค้าของผู้รับประโยชน์ทอดที่สอง แต่ละเลยไม่ปฏิบัติตามที่ธนาคารสั่งให้ปฏิบัติในครั้งแรกแล้ว ธนาคารผู้โอนเครดิตมีสิทธิที่จะส่งเอกสารไปให้ธนาคารผู้เปิดเครดิตตามเอกสารที่ได้รับภายใต้เครดิตที่โอนนั้น รวมทั้งบัญชีราคาสินค้าและตัวของผู้รับประโยชน์ทอดที่สอง โดยไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้รับประโยชน์คนแรกอีกต่อไป⁶¹

ผู้รับประโยชน์คนแรก อาจร้องขอให้มีการจ่ายเงินให้รับซื้อตัวจากผู้รับประโยชน์ทอดที่สอง ณ สถานที่ที่มีการโอนเครดิตจนถึงและรวมถึงวันเครดิตหมดอายุ เว้นแต่ต้นฉบับเครดิตระบุไว้ว่าไม่ให้มีการจ่ายเงิน หรือรับซื้อตัว ณ สถานที่อื่นใดนอกจากที่ได้ระบุไว้ในเครดิต กรณีนี้จะไม่ให้ผู้รับประโยชน์คนแรกเสียสิทธิที่จะใช้บัญชีราคาสินค้า และตัวของตนแทนของผู้รับประโยชน์ทอดที่สอง เพื่อเรียกร้องจำนวนเงินแตกต่างที่ตนควรจะได้⁶²

⁶⁰ ดู UCP 500 มาตรา 48 h.

⁶¹ ดู UCP 500 มาตรา 48 i.

⁶² ดู UCP 500 มาตรา 48 j.

3.2 แบบธรรมเนียมและวิธีปฏิบัติสำหรับเอกสารประเภท Standby หรือ ISP 98

3.2.1 ความเป็นมาของข้อกำหนด ISP98

วิธีปฏิบัติมาตรฐานสำหรับ Standbys นานาชาติ (ISP98) เป็นกฎเกณฑ์ใหม่สำหรับ Standbys ที่ออกโดย ICC และ The Institute of International Banking Law & Practice, Inc. ซึ่งกฎเกณฑ์นี้ออกมา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำมาใช้แทนข้อกำหนด UCP 500 เพราะข้อกำหนด UCP นั้น ถูกเขียนขึ้นมาเพื่อรองรับกับการใช้เลตเตอร์ออฟเครดิตตั้งแต่เริ่มแรก และได้รับการแก้ไขมาในระยะเวลาหลัง เพื่อรองรับเลตเตอร์ออฟเครดิตไม่ใช่เพื่อใช้กับ Standby Letter of Credit การปรากฏขึ้นของข้อกำหนด ISP ที่เขียนไว้สำหรับ Standby Letter of Credit จะได้รับการยอมรับเป็นอย่างดีจากกลุ่มผู้ใช้เลตเตอร์ออฟเครดิต เนื่องจากกฎเกณฑ์นี้มีความเหมาะสมที่จะใช้กับ Standby Letter of Credit มากกว่าเลตเตอร์ออฟเครดิต

ISP 98 เป็นกฎเกณฑ์สำหรับ Standby Letter of Credit ที่ได้จัดทำขึ้นโดยผู้สนับสนุนในปี 1998 และจัดพิมพ์เผยแพร่ในปลายปี 1998 โดย ICC และมีผลบังคับใช้ในปี 1999

เมื่อพิจารณาในเนื้อหาของ ISP พบว่าเป็นกฎเกณฑ์ที่ปรับใช้กับเลตเตอร์ออฟเครดิตที่มีข้อความว่า “เลตเตอร์ออฟเครดิตนี้อยู่ภายใต้การบังคับใช้ของ ISP 98” และ ISP 98 นั้นมีจุดมุ่งหมายที่ใช้กับ Standby Letter of Credit ไม่ใช่เลตเตอร์ออฟเครดิต หากเมื่อใดที่มีการใช้ Standby Letter of Credit ก็ให้ใช้ ISP 98 แทน UCP

ICC มุ่งที่จะใช้ข้อกำหนด UCP สำหรับเลตเตอร์ออฟเครดิต และใช้ข้อกำหนด URDG เป็นกฎเกณฑ์ของ ICC สำหรับการรับประกันตามที่เรียกร้อง (ICC's Uniform Rules for Demand Guarantee) สำหรับธนาคารที่มีการรับประกันตามคำเรียกร้อง ดังนั้น จึงมีกฎเกณฑ์สามแบบที่ธนาคารผู้เปิดเครดิตแต่ละรายต้องผูกพันเพื่อที่จะทำธุรกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบัน

เดิมที่ข้อกำหนด UCP ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้กับเลตเตอร์ออฟเครดิต ไม่ใช่ Standby Letter of Credit และผู้ยกร่างขึ้นก็มุ่งเฉพาะเลตเตอร์ออฟเครดิตเท่านั้น บางครั้งการแยกความแตกต่างระหว่างเลตเตอร์ออฟเครดิตกับ Standby Letter of Credit นั้นทำได้ยาก แต่เลตเตอร์ออฟเครดิตโดยรูปแบบแล้ว จะสนับสนุนพันธะกรณีของผู้ขอเปิดเครดิตในฐานะผู้ชำระราคาตาม

สัญญาซื้อขาย ในขณะที่ Standby Letter of Credit นั้นสนับสนุนพันธกรณีของผู้ขอเปิดเครดิต ในการชำระเงินกู้ หรือชำระหนี้เงิน หรือในการให้บริการ เลตเตอร์ออฟเครดิตนั้นถูกใช้เป็นเครื่องมือ ในการชำระราคาโดยธนาคารผู้เปิดเครดิตถูกคาดหวังว่า จะต้องชำระเงินให้ผู้รับประโยชน์เพื่อการ ซื้อสินค้าของผู้ขอเปิดเครดิต ในทางตรงกันข้าม กรณี Standby Letter of Credit ธนาคารผู้เปิด เครดิตไม่ได้รับการคาดหวังให้ชำระเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์ เว้นแต่ผู้ขอเปิดเครดิต ไม่กระทำการ ตามพันธกรณีที่ตนผูกพันไว้กับผู้รับประโยชน์

ข้อกำหนดหลายประการของ UCP ไม่เหมาะสมและไม่สามารถปรับใช้ได้กับ Standby Letter of Credit ข้อกำหนด UCP มาตรา 23 ถึง 35 ที่เกี่ยวข้องกับเอกสารการขนส่ง และเอกสารการประกันภัยไม่สามารถนำมาใช้กับ Standby Letter of Credit ได้ และถ้าหากนำ ข้อกำหนด UCP เรื่องพันธกรณีในการส่งสินค้าหรือชำระเงินเป็นงวดตามมาตรา 41 วันสิ้นอายุ ของเอกสารการขนส่งตามมาตรา 43 และเหตุสุดวิสัยตามมาตรา 17 มาปรับใช้กับ Standby Letter of Credit แล้ว จะพบว่าข้อกำหนดเหล่านี้ไม่เพียงแต่ไม่เหมาะสมเท่านั้น แต่ทำให้ผู้รับ ประโยชน์ตาม Standby Letter of Credit ต้องเสียเปรียบด้วย

ข้อกำหนด ISP ได้ขจัดเอาข้อกำหนดที่ไม่เหมาะสมของข้อกำหนด UCP ออกไปและ ยิ่งไปกว่านั้น ข้อกำหนด ISP ได้ระบุประเด็นต่าง ๆ ที่ข้อกำหนด UCP ไม่ได้กล่าวถึงไว้ ซึ่งประเด็น เหล่านี้มีอยู่ใน Standby Letter of Credit ตั้งแต่แรก ไม่ใช่สำหรับเลตเตอร์ออฟเครดิต

ข้อกำหนด ISP ได้ถูกร่างขึ้นภายในช่วงระยะเวลา 5 ปีโดยมีผู้เข้าร่วมนับร้อยราย โดยมีบุคคลที่เกี่ยวข้อง ธนาคารและสมาคมต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ เลขาธิการของ UNCITRAL ก็ได้เข้าร่วมในโครงการนี้ด้วย และการมีส่วนร่วมของคณะทำงานเฉพาะกิจที่เข้า ร่วมกับ ICC ในขั้นตอนต่อมาก็ช่วยอำนวยความสะดวกในการรับรองข้อกำหนด ISP โดย ICC Banking Commission

ในขณะที่การร่างข้อกำหนด ISP ได้รับประโยชน์จากการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง ของกลุ่มธนาคารทั้งในสหรัฐอเมริกา และนานาชาติ กลุ่มผู้ใช้ Standby Letter of Credit (ผู้ขอเปิดเครดิตและผู้รับประโยชน์) กลับไม่ได้มีส่วนร่วมโดยตรงกับโครงการยกเว้นนี้อาจเป็น ข้อผิดพลาดของผู้สนับสนุนข้อกำหนด ISP ในการค้นหาผู้ใช้เครดิตที่ทรงภูมิความรู้มาเข้าร่วมใน การยกเว้นซึ่งทำให้ดูเหมือนว่ากฎเกณฑ์บางประการในข้อกำหนด ISP นั้นไม่ยุติธรรมต่อผู้ใช้

เครดิต และกฎเกณฑ์บางประการนี้มีความหมายต่อผู้ใช้เครดิตอย่างมาก และเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้เครดิตน้อยกว่ากฎเกณฑ์ที่เหมาะสมของข้อกำหนด UCP

ในทางกลับกัน ทั้งที่ผู้ใช้เครดิตไม่ได้มีส่วนร่วมในการยกร่างฯ ต้องกล่าวว่า ข้อกำหนด ISP นั้นเอื้อประโยชน์ต่อผู้รับประโยชน์มากกว่ากฎเกณฑ์ที่เหมาะสมของข้อกำหนด UCP แม้ว่าผู้ใช้เครดิตมีความเห็นต่อต้านข้อกำหนด แต่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามันเป็นกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมกับ Standby Letter of Credit และความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของผู้ร่าง ISP ควรได้รับการยอมรับจากผู้ใช้เครดิตเช่นเดียวกับธนาคาร⁶³

ข้อกำหนด ISP ได้ถูกแบ่งออกเป็นสิบส่วนอย่างพิถีพิถันและเป็นเหตุเป็นผล ในแต่ละส่วนถูกเรียกว่าเป็น “กฎ” และแบ่งออกเป็นส่วยย่อย โดยกฎต่าง ๆ แบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

- (1) ข้อกำหนดทั่วไป
- (2) พันธกรณี
- (3) การยื่นเอกสาร
- (4) การตรวจสอบเอกสาร
- (5) การแจ้ง การป้องกันและอำนาจในการควบคุมเอกสาร
- (6) การโอนสิทธิ
- (7) การยกเลิก
- (8) พันธกรณีในการชำระเงินคืน
- (9) ระยะเวลา
- (10) การรวมตัวกัน/การมีส่วนร่วม

เมื่อข้อกำหนด UCP และข้อกำหนด ISP ได้มีการกล่าวอ้างถึงใน Standby Letter of Credit แน่แน่นอนว่าเครดิตนั้นดำเนินการโดยผู้เปิดเครดิต เพื่อไปยังผู้รับประโยชน์ ผู้ขอเปิดเครดิต ไม่ได้เป็นคู่สัญญาตามเครดิตนั้น แม้กระนั้นภายใต้ข้อกำหนด UCP และข้อกำหนด ISP ผู้ขอเปิดเครดิตนั้นมีหน้าที่ต้องชำระเงินให้กับธนาคารที่มีส่วนร่วมด้วย

⁶³Paul S. Turner, “New Rules for Standby Letter of Credit: The International Standby Practices,” 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, 1999 : p. 207.

ยกตัวอย่าง เช่น ภายใต้ข้อกำหนด UCP มาตรา 18 ผู้ขอเปิดเครดิตต้องชำระค่าธรรมเนียมของธนาคารผู้ติดต่อ และธนาคารอื่นที่ถูกใช้โดยธนาคารผู้เปิดเครดิตและธนาคารผู้ยืนยันเครดิต และต้องจ่ายค่าชดเชยให้กับธนาคารตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศอื่น และชนบประเพณี มาตรา 18 มุ่งที่จะใช้บังคับกับผู้ขอเปิดเครดิตที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนด UCP แม้ว่าในข้อตกลงในการชดใช้เงินไม่ได้กล่าวไว้ ถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ขอเปิดเครดิตกับธนาคารผู้เปิดเครดิตว่าอยู่ภายใต้ข้อกำหนด UCP หรือไม่ ข้อกำหนด UCP มาตรา 18 นี้จะใช้บังคับได้อย่างไร หากผู้ขอเปิดเครดิตไม่ได้ตกลงที่จะผูกพันตนภายใต้ข้อกำหนด UCP ด้วย

คำตอบก็คือ ผู้ขอเปิดเครดิตไม่จำเป็นต้องผูกพันตนตามข้อกำหนด UCP โดยผู้ขอเปิดเครดิตสามารถโต้แย้งได้ คำตอบที่เป็นที่น่าพอใจสำหรับธนาคารน่าจะเป็นว่าข้อกำหนด UCP ถูกนำมาปรับใช้กับผู้ขอเปิดเครดิตในฐานะที่เป็นตัวบทที่เป็นที่ยอมรับในทางปฏิบัติเป็นชนบประเพณีที่ใช้กันมานานสำหรับเลตเตอร์ออฟเครดิต

ข้อตกลงระหว่างผู้ขอเปิดเครดิต กับผู้เปิดเครดิตอาจไม่เป็นเพียงเฉพาะลายลักษณ์อักษรหรือตกลงแบบปากเปล่าเท่านั้น แต่ยังสามารถพิจารณาได้จากแนวทางการดำเนินงานของคู่สัญญา หรือโดยธรรมเนียมทางการค้า ธรรมเนียมทางการค้าอาจถูกให้นิยามเพื่อวัตถุประสงค์ของเลตเตอร์ออฟเครดิต ว่าเป็นวิธีปฏิบัติหรือเป็นวิธีการดำเนินการที่ “เป็นกิจวัตร (regularity) ณ สถานที่นั้น การดำเนินการในการประกอบอาชีพ หรือทางการค้าที่สังเกตเห็นได้” โดยคู่สัญญาของธุรกรรมเลตเตอร์ออฟเครดิต ในขณะที่ข้อกำหนด UCP อาจไม่ถือได้ว่าเป็นธรรมเนียมปฏิบัติทางการค้า แต่ชื่อเสียงและการใช้ข้อกำหนด UCP มาเป็นเวลานานทำให้ธนาคารถือว่าข้อกำหนด UCP เป็นหลักพื้นฐานที่ผู้ขอเปิดเครดิตต้องยอมรับที่จะนำข้อกำหนด UCP มาบังคับใช้

ในทางตรงกันข้าม ข้อกำหนด ISP เป็นประเด็นปัญหามากกว่าในแง่ที่เป็นการนำธรรมเนียมปฏิบัติทางการค้ามาจัดทำเป็นกฎที่เป็นลายลักษณ์อักษร ยิ่งไปกว่านั้น กฎของข้อกำหนด ISP อาจเป็นประเด็นปัญหาในแง่ที่ว่ากฎนั้นถูกสร้างขึ้นใหม่แทนที่จะเป็นการแสดงให้เห็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ค้ำถึงสิทธิและหน้าที่ของผู้ขอเปิดเครดิต

อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนด ISP มีข้อกำหนดที่วางหลักในเรื่องหน้าที่ของผู้ขอเปิดเครดิตในการใช้เงินคืนแก่ผู้ออกเครดิต โดยที่ไม่ต้องมีการตกลงระหว่างคู่สัญญาว่าจะใช้ข้อกำหนด ISP กับข้อตกลงในการใช้เงินคืน ผู้ยกวางเชื่อว่าถ้าได้นำข้อกำหนด ISP มาใช้บังคับกับ Standby

Letter of Credit แล้วหน้าที่ในการใช้เงินคืนของผู้ขอเปิดเครดิตก็นำข้อกำหนด ISP มาใช้ได้เช่นกัน ในฐานะส่วนหนึ่งของธรรมเนียมทางการค้าซึ่งคล้ายกับข้อกำหนด UCP การเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยในกฎข้อ 1 ซึ่งปรากฏในขั้นตอนท้าย ๆ ของการร่าง ISP นั้นดูเหมือนว่าจะกำหนดให้ผู้ขอเปิดเครดิตที่ไม่ได้ยินยอมให้ใช้ข้อกำหนด ISP ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎของข้อกำหนด ISP นั้น

3.2.2 กฎเกณฑ์ต่างๆ ของข้อกำหนด ISP 98

3.2.2.1 ข้อกำหนดทั่วไป

ข้อกำหนด ISP กฎข้อ 1.01(d)⁶⁴ และ 1.11 (b)⁶⁵ แยกแยะความแตกต่างระหว่าง “Standby Letter of Credit” กับ “Standby” ว่า คำว่า “Standby Letter of Credit” หมายถึงประเภทของผู้เปิดเครดิตที่ดำเนินการทั่วไปในธุรกรรมที่ข้อกำหนด ISP ถูกนำมาใช้ส่วนคำว่า “Standby” มีความหมายแคบกว่า คือหมายถึง “การดำเนินการที่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เหล่านี้ของข้อกำหนด ISP” โดยกฎของข้อกำหนด ISP จะถูกนำมาใช้กับ “ผู้ขอเปิดเครดิตที่มอบอำนาจให้มีการออก Standby หรือตกลงเป็นอย่างอื่นให้ใช้กฎเกณฑ์เหล่านี้”⁶⁶

ข้อกำหนด ISP มีแนวโน้มที่จะนำมาใช้บังคับ สำหรับผู้ขอเปิดเครดิตที่ตกลงใช้ข้อกำหนด ISP มากกว่าที่จะบังคับใช้กับผู้ขอเปิดเครดิตที่ไม่ได้ตกลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ขอเปิดเครดิตไม่ได้ตระหนักถึงกฎที่จะใช้บังคับข้อกำหนด ISP ข้อ 5.09 เป็นตัวอย่างหนึ่งของกฎที่บางคนอาจเชื่อว่าควรถูกบังคับเฉพาะผู้ขอเปิดเครดิตที่ตระหนักถึงกฎนี้ หรืออย่างน้อยควรนำไปใช้บังคับกับ ผู้ที่ยินยอมให้ใช้ข้อกำหนด ISP บังคับ กฎข้อนี้จัดคคีที่ผู้ขอเปิดเครดิตฟ้องผู้เปิดเครดิตในข้อหาการจ่ายเงินที่ผิด (Wrongful Honour) ที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ขอเปิดเครดิตกระทำการผิดพลาดในการแจ้งคำคัดค้านภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ภายหลังจากที่ผู้ขอเปิดเครดิตได้รับเอกสารแล้ว

⁶⁴ ดู ISP 98 กฎข้อ 1.01 (d)

⁶⁵ ดู ISP 98 กฎข้อ 1.11 (b)

⁶⁶ Paul S. Turner, “New Rule For Standby Letter of Credit : The International Standby Practices,” 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, 1999 : p. 209.

ศาลอาจพบกับอุปสรรคในเรื่องความไม่เป็นธรรมในการบังคับใช้กฎข้อ 5.09 กับผู้ขอเปิดเครดิตที่ไม่รู้ถึงกฎข้อนี้ตามความเป็นจริง หรืออาจไม่มีความรู้ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเห็นชอบกับการใช้ข้อกำหนด ISP ความเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ความยินยอมของผู้ขอเปิดเครดิตมีความสำคัญเพื่อที่จะนำผู้ขอเปิดเครดิตมาอยู่ภายใต้ข้อกำหนด ISP นั้นสร้างความมั่นใจว่าผู้เปิดเครดิตจะไม่หาทางบังคับใช้กฎข้อ 5.09 กับผู้ขอเปิดเครดิตที่ไม่ได้เห็นชอบกับการผูกพันตนตาม ข้อกำหนด ISP ผู้กร่างข้อกำหนด ISP ได้แก้ปัญหาที่อาจเป็นคดีเกี่ยวกับข้อกำหนด ISP ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ขอเปิดเครดิตไว้อย่างชาญฉลาด

กฎข้อ 1.04⁶⁷ ได้ระบุให้ข้อกำหนดนี้เป็นส่วนหนึ่งในสัญญา และใช้บังคับกับการเปิดเครดิต การยืนยันเครดิต การแจ้งเครดิต การแก้ไขเครดิต รวมตลอดจนถึงการกระทำหรือข้อตกลงใด ๆ ที่ได้กระทำโดย 1. ผู้เปิดเครดิต 2. ผู้รับประโยชน์ 3. ผู้แจ้งเครดิต 4. ผู้ยืนยันเครดิต 5. บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งตามที่ระบุไว้ในเครดิต ซึ่งเป็นผู้กระทำหรือตกลงกระทำการแทนผู้แต่งตั้ง และ 6. ผู้ขอเปิดเครดิต ซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจในการเปิดเครดิตหรือยินยอมให้เปิดเครดิตตามข้อกำหนดนี้

ในส่วนของขอบเขตการบังคับใช้ข้อกำหนดนี้ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ข้อกำหนด ISP 98 ไม่ครอบคลุมถึงกฎข้อ 1.05⁶⁸ ซึ่งกล่าวถึง ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถของผู้เปิดเครดิต ข้อเรียกร้องที่เป็นแบบแผน (เช่น การดำเนินงานของผู้เปิดเครดิตต้องทำเป็นหนังสือหรือไม่) และประเด็นเกี่ยวกับข้อฉล สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่คู่สัญญาจะต้องนำกฎหมายในเขตนั้นมาใช้ เนื่องจากปัญหา เหล่านี้อยู่นอกเหนือขอบเขตการบังคับใช้ของข้อกำหนด ISP

การที่ระบุให้การฉลของผู้รับประโยชน์ เป็นข้อยกเว้นที่ไม่อยู่ในขอบเขตการบังคับใช้ของข้อกำหนด ISP เนื่องจากว่าในเรื่องการฉลนั้นได้รับการระบุไว้เป็นหลายแนวทางในหลายประเทศ ซึ่งหากมีการรวมเรื่องการฉลไว้ในขอบเขตของข้อกำหนด ISP แล้วอาจก่อให้เกิดความซับซ้อนที่ไม่เป็นที่ต้องการในบางประเทศได้

ประเด็นอีกหลายประเด็นที่มีการอ้างถึงกฎข้อ 1.05 ได้ถูกนำออกจากขอบเขตการบังคับใช้ของข้อกำหนด ISP และปล่อยให้ไปไปตามกฎหมายที่จะนำมาปรับใช้ ประเด็นเหล่านี้

⁶⁷ ดู ISP 98 กฎข้อ 1.04

⁶⁸ ดู ISP 98 กฎข้อ 1.05

รวมถึงการจำกัดความรับผิดตามกฎหมาย ข้อตกลงในการเลือกกฎหมายเพื่อใช้บังคับ (Choice of Law) ข้อตกลงในการเลือกสถานที่เพื่อการพิจารณาคดี (Choice of Forum) การบรรเทาความเสียหายตามกฎหมายและชดใช้ค่าเสียหาย ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ผู้ขอเปิดเครดิตได้รับชดใช้เพื่อความเสียหายจากการชำระเงินที่ไม่ถูกต้อง ในสหรัฐฯ มีการจำกัดความรับผิดเท่ากับค่าเสียหายที่แท้จริง แต่ในแคนาดานั้นให้รวมถึงจำนวนเงินทั้งหมดในเลตเตอร์ออฟเครดิตโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายตามความเป็นจริง

ในกฎข้อ 1.06⁶⁹ ได้กำหนดถึงลักษณะเฉพาะของ Standby ว่า จะต้องเป็นเครื่องมือที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ 1. ไม่สามารถเพิกถอนได้ (Irrevocable) 2. มีความเป็นอิสระจากสัญญาอื่นใด (Independent) 3. มีหลักฐานเป็นหนังสือ (Documentary) และ 4. มีผลผูกพันทันทีเมื่อได้รับการออกเครดิตและไม่จำเป็นต้องแจ้งให้คู่สัญญาทราบ (Binding undertaking when issued and need not so state)

เมื่อข้อกำหนด ISP ได้มุ่งเข้าสู่โลกแห่งพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ประเด็นที่ว่า Standby Letter of Credit อาจออกมาในรูปแบบที่ไม่ใช่กระดาษและปราศจากลายมือชื่อนั้นถูกปล่อยให้ไปไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับในแต่ละที่ อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนด ISP ระบุไว้ชัดเจนว่า “อาจมีการยื่นเอกสารไปยังธนาคารที่ทำหน้าที่ตรวจสอบได้โดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์” ซึ่งได้ระบุไว้ใน กฎข้อ 1.09 (c)⁷⁰

Standby Letter of Credit ต้องบ่งชี้ว่าเอกสารนั้นอาจถูกยื่นได้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เอกสารนั้นต้องถูกยื่นในฐานะ “บันทึกอิเล็กทรอนิกส์” และเอกสารนั้นต้องสามารถถูกพิสูจน์ความแท้จริงได้ที่ธนาคารที่ตรวจสอบเอกสารนั้น

กฎข้อ 1.09 (c) อธิบายว่า บันทึกอิเล็กทรอนิกส์ในฐานะข้อมูล คือ

- (i) จารึกลงในสื่อที่จับต้องได้ หรือจัดเก็บไว้ในสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ และ
- (ii) สื่อสารผ่านทางวิธีอิเล็กทรอนิกส์ และ

(iii) สามารถถูกพิสูจน์ความถูกต้องแท้จริง ของเอกสารและตรวจสอบได้ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของ Standby Letter of Credit

⁶⁹ ดู ISP 98 กฎข้อ 1.06

⁷⁰ ดู ISP 98 กฎข้อ 1.09 (c)

หากไม่ได้มีการระบุถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ใน Standby Letter of Credit การยื่นเอกสารให้ทำโดยใช้กระดาษ แต่ถ้าเอกสารที่จะยื่นนั้นเป็นคำสั่ง การยื่นเอกสารสามารถทำได้ โดยผ่าน SWIFT เทลิกซ์ หรือวิธีการอื่นที่น่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ธนาคารอาจยอมรับคำสั่งที่ผ่านมาจากอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช่วิธีการอื่นที่น่าเชื่อถือก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าธนาคารกำลังดำเนินการติดต่อกับผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง

ข้อกำหนด ISP หาวิธีที่จะอำนวยความสะดวกต่อการยื่นเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยการให้คำนิยาม เช่นคำว่า “ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Signature)” ที่อาจปรากฏอยู่ใน Standby Letter of Credit ที่อนุญาตให้มีการยื่นเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ กฎเกณฑ์อนุญาตให้มีการลง “ลายมือชื่อ” ได้ตามพฤติการณ์ที่ตอบสนองรับกับสื่อกลางที่ใช้ยื่นเอกสารลงลายมือชื่อนั้น (สันนิษฐานว่าอนุญาตให้ใช้ลายมือชื่อแบบดิจิทัลได้) และเชื่อว่าการบันทึกบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นต้นฉบับของเอกสาร หากกรณีปรากฏว่ามีการอนุญาตให้ยื่นเอกสารแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้

นอกจากกฎเกณฑ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น กฎข้อ 1 ของข้อกำหนด ISP 98 ยังได้ให้ความหมายและกำหนดถึงรายละเอียดของ Standby ในแง่มุมต่าง ๆ ไว้อีกหลายประเด็น เช่น ขอบเขตความรับผิดชอบของผู้เปิดเครดิตในข้อ 1.08 หรือการกำหนดความหมาย การตีความของคำต่าง ๆ ในข้อกำหนดนี้ ในกฎข้อ 1.09 - 1.11 เป็นต้น

3.2.2.2 พันธะกรณีของผู้ที่เกี่ยวข้องใน Standby Letter of Credit

โดยทั่วไป ผู้เปิดเครดิตมีหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบเอกสารที่ผู้รับประโยชน์ได้นำมายื่นภายใต้เงื่อนไข และข้อตกลงที่ปรากฏอยู่บนหน้าแห่งเอกสารนั้นโดยสุจริตภายใต้มาตรฐานการตรวจสอบตามข้อกำหนดนี้

กฎข้อ 2.01 (d)⁷¹ ระบุถึงสถานการณ์ที่ธนาคารได้ยืนยัน Standby Letter of Credit และมีการยื่นเอกสารแล้ว แต่ผู้เปิดเครดิตหรือผู้ยืนยันเครดิตปฏิเสธไม่ใช้เงินโดยไม่มีเหตุอันสมควร ถ้าการยืนยันอนุญาตให้ผู้รับประโยชน์ยื่นเอกสารแก่ผู้เปิดเครดิต และผู้เปิดเครดิตปฏิเสธการใช้เงินโดยไม่ชอบ ต่อมาผู้ยืนยันเครดิตมีพันธะกรณีที่ต้องใช้เงินตามเอกสาร เสมือนกับว่ามีการ

⁷¹ดู ISP 98 กฎข้อ 2.01 (d)

ยื่นเอกสารมายังผู้ยืนยันโดยตรง ในทางกลับกัน หากมีการยื่นเอกสารไปยังผู้ยืนยันแล้วแต่ผู้ยืนยันปฏิเสธ ผู้เปิดเครดิตมีพันธกรณีต้องจ่ายเงินให้กับผู้รับประโยชน์ เสมือนว่าเอกสารนั้นได้ถูกยื่นมายังผู้เปิดเครดิตโดยตรง

อย่างไรก็ตาม Professor John F. Dolan แนะนำว่า เมื่อธนาคารผู้ยืนยันในสหรัฐอเมริกาจ่ายเงินสำหรับการยื่นเอกสารที่ผู้เปิดเครดิตปฏิเสธโดยไม่ชอบ ผู้ยืนยันอาจขยายอำนาจของตนเสมือนว่าเป็นธนาคารที่ได้รับมอบอำนาจในประเทศ เป็นเรื่องจริงว่ามันไม่เหมาะสมสำหรับธนาคารผู้ยืนยันเครดิตในการตัดสินใจตามข้อเท็จจริง เช่น เอกสารใดบ้างที่ถูกยื่นไปยังผู้เปิดเครดิต และผู้เปิดเครดิตนั้นถูกกันออกจากการระบุถึงความไม่ต้องตรงกันของเอกสารหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ปัญหาเช่นนี้อาจไม่เกิดขึ้นทุกกรณีภายใต้ข้อกำหนด ISP ข้อ 2.01 (d) ในกรณีตัวอย่าง ประเด็นนี้อาจกลายเป็นว่าเอกสารนั้นเป็นไปตามข้อเรียกร้องในเครดิตหรือไม่ ถ้าผู้เปิดเครดิตตัดสินใจผิดพลาดว่าเอกสารนั้นไม่มีการร้องเรียน เรื่องดังกล่าวจึงไม่เป็นเพียงแค่เรื่องที่ไม่เหมาะสมเท่านั้น แต่เป็นพันธกรณีที่ผู้ยืนยันต้องจ่ายเงินตามที่ได้มีเอกสารยื่นมาที่ตน⁷²

ในกฎข้อ 2.02⁷³ ได้ระบุให้สาขาของผู้เปิดเครดิต ตัวแทน หรือสำนักงานอื่นที่ได้กระทำการแทนผู้เปิดเครดิตภายใต้ Standby นี้ ย่อมมีฐานะเป็นบุคคลอีกคนหนึ่งแยกต่างหากจากผู้เปิดเครดิต ซึ่งในกรณีนี้แตกต่างจากข้อกำหนด UCP เนื่องจากข้อกำหนด UCP กำหนดว่าสำนักงานสาขาของธนาคารผู้เปิดเครดิต จะมีฐานะเป็นบุคคลอีกคนหนึ่งแยกต่างหากจากผู้เปิดเครดิตก็ต่อเมื่อ สำนักงานสาขานั้นได้ตั้งอยู่ในต่างประเทศ หากสำนักงานสาขาของผู้เปิดเครดิตตั้งอยู่ในประเทศเดียวกับผู้เปิดเครดิต จะไม่ถือว่าสำนักงานสาขานั้นมีฐานะเป็นอีกบุคคลหนึ่งแยกต่างหากจากผู้เปิดเครดิต

กฎข้อ 2.05 (a) (ii)⁷⁴ กล่าวว่า การแจ้งเครดิตต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าการแจ้งเครดิตนั้นตรงตามข้อมูลที่รับมาจากผู้เปิดเครดิต ดังนั้น หากผู้เปิดเครดิตเรียกร้องให้ผู้แจ้งเครดิตแจ้งว่าได้มีการออกเครดิตเป็นจำนวน \$10,000 และผู้แจ้งเครดิตได้แจ้งไปว่ามีการออก

⁷² Paul S. Turner, "New Rule For Standby Letter of Credit : The International Standby Practices," 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, 1999 : p. 212.

⁷³ ดู ISP 98 กฎข้อ 2.02

⁷⁴ ดู ISP 98 กฎข้อ 2.05 (a)

เครดิตจำนวน \$100,000 ผู้แจ้งเครดิตต้องรับผิดชอบต่อผู้รับประโยชน์ในความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามมา

ในกรณีที่มีการแจ้งแก้ไขเครดิตโดยระบุว่า “แก้ไขโดยอัตโนมัติ (Automatic Amendment)” เพื่อเพิ่มหรือลดจำนวนเงินตามที่ระบุไว้เดิม หรือเพื่อขยายระยะเวลาวันหมดอายุเดิม หรือการแก้ไขในสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกันนี้ การแก้ไขดังกล่าวย่อมมีผลโดยอัตโนมัติ โดยมีต้องแจ้งหรือบอกกล่าวการแก้ไขไว้ในเครดิตอีก ตามกฎข้อ 2.06 (a)⁷⁵

ผลจากการแก้ไขดังกล่าว ทำให้ 1. ผู้เปิดเครดิต ซึ่งแต่งตั้งให้ผู้อื่นเป็นผู้แจ้งเครดิตแทน จะต้องแจ้งถึงการแก้ไขดังกล่าวให้บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งจากตนทราบ 2. การแก้ไขหรือยกเลิกข้อตกลงใดในเครดิต ย่อมไม่ส่งผลกระทบต่อภาระหน้าที่ของผู้เปิดเครดิตที่มีต่อผู้ได้รับการแต่งตั้ง ซึ่งได้กระทำการใด ๆ ภายในขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย ก่อนที่ตนจะได้รับการแจ้งการแก้ไขหรือยกเลิกเครดิตนั้น 3. การไม่ขยายระยะเวลาของการต่ออายุโดยอัตโนมัติของเครดิต ไม่ส่งผลกระทบต่อภาระหน้าที่ของผู้เปิดเครดิตต่อผู้ได้รับการแต่งตั้ง ซึ่งได้กระทำการใด ๆ ภายในขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย ก่อนที่ตนจะได้รับการแจ้งถึงการไม่ยอมให้ขยายระยะเวลานั้น ทั้งนี้ ผลของการแก้ไขเครดิตย่อมเป็นไปตามกฎข้อ 2.07⁷⁶ ของข้อกำหนด ISP 98

3.2.2.3 การยื่นเอกสารภายใต้ข้อกำหนด ISP

การยื่นเสนอเอกสารกฎข้อ 3.01⁷⁷ กำหนดให้เครดิตนั้นต้องระบุถึงเวลา สถานที่ ตำแหน่งของสถานที่ บุคคลผู้มีอำนาจรับเอกสาร และวิธีการนำเสนอเอกสาร การยื่นเอกสารจะต้องกระทำตามคำสั่งที่ได้ระบุไว้ในเอกสาร ในกรณีของเอกสารอื่นที่มีได้ระบุไว้ในเครดิตให้ยื่นเสนอโดยใช้วิธีการอย่างเดียวกับที่ได้กำหนดไว้ในกฎนี้

กฎข้อที่ 3.04⁷⁸ การยื่นเสนอเอกสารจะต้องกระทำในสถานที่ที่ได้กำหนดไว้ในเครดิต หรือที่ได้กำหนดไว้ตามกฎนี้

⁷⁵ ดู ISP 98 กฎข้อ 2.06 (a)

⁷⁶ ดู ISP 98 กฎข้อ 2.07

⁷⁷ ดู ISP 98 กฎข้อ 3.01

⁷⁸ ดู ISP 98 กฎข้อ 3.04

1. ในกรณีที่เครดิตมิได้ระบุสถานที่ในการยื่นเสนอเอกสารไว้ การยื่นเสนอเอกสารต่อผู้เปิดเครดิตจะต้องกระทำ ณ สถานที่ประกอบกิจการที่ได้เปิดเครดิตนั้น

2. ในกรณีที่เครดิตมีการยืนยัน หากมิได้มีการระบุสถานที่ในการยื่นเสนอเอกสารไว้ การยื่นเสนอเอกสารต่อผู้ยืนยันเครดิตจะต้องกระทำ ณ สถานที่ประกอบกิจการที่ได้มีการยืนยันเครดิตนั้น หรืออาจยื่นเสนอเอกสารต่อผู้เปิดเครดิตก็ได้

3. หากมิได้มีการแจ้งตำแหน่งของสถานที่ในการยื่นเอกสาร เช่น อาคาร ชั้น ห้อง เป็นต้น การยื่นเสนอเอกสารให้กระทำโดย

3.1 ให้ยื่นตามที่อยู่ทางไปรษณีย์ที่ระบุไว้ในเครดิต

3.2 ให้ยื่นตามตำแหน่งของสถานที่อื่นใดที่ระบุให้เป็นสถานที่ที่ได้รับจดหมายหรือเอกสารใด ๆ หรือ

3.3 ให้ยื่นกับบุคคลผู้มีอำนาจรับเอกสารนั้นไว้ ในสถานที่ยื่นเอกสารตามความเป็นจริงหรือตามสถานที่ที่ปรากฏอยู่

กฎข้อ 3.05⁷⁹ กำหนดว่า การยื่นเสนอเอกสารจะกระทำได้อีกต่อเมื่อภายหลังจากที่เครดิตได้มีการเปิดออกไปแล้ว โดยต้องยื่นเสนอก่อนวันหมดอายุของเครดิต หากวันที่ยื่นเสนอเอกสารตรงกับวันปิดทำการของสถานที่นั้น ให้ยื่นเสนอเอกสารในวันเปิดทำการวันถัดไป

กฎข้อ 3.06⁸⁰ กล่าวว่า การยื่นเสนอเอกสารต้องกระทำผ่านสื่อที่ได้กำหนดไว้ในเครดิต ในกรณีที่เครดิตมิได้กำหนดสื่อในการยื่นเสนอเอกสารไว้ การยื่นเสนอเอกสารให้กระทำโดยใช้เอกสารที่เป็นหนังสือ เว้นแต่เครดิตจะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อกำหนด ISP ข้อ 3.07 (a)⁸¹ กล่าวว่าชัดเจนว่า การที่ผู้รับประโยชน์ไม่เบิกจ่ายเงินภายในระยะเวลาที่กำหนดนั้น ไม่เป็นการตัดสิทธิในการเบิกจ่ายเงินตามกำหนดเวลาในงวดต่อไป

⁷⁹ดู ISP 98 กฎข้อ 3.05

⁸⁰ดู ISP 98 กฎข้อ 3.06

ซึ่งต่างจากข้อกำหนด UCP ที่กำหนดว่าหากผู้รับประโยชน์ไม่เบิกจ่ายเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้รับประโยชน์จะหมดสิทธิ์ในการเบิกจ่ายเงินในงวดนั้นและงวดถัดไปด้วย

ในข้อกำหนด ISP ข้อ 3.07 (b)⁸² ระบุว่า การที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินโดยมิชอบนั้น ไม่ได้เป็นการปฏิเสธการยื่นเอกสารในครั้งต่อมา และไม่เป็นการปฏิเสธตัว Standby Letter of Credit ด้วย กฎข้อนี้จะใช้บังคับในกรณีที่ธนาคารแสดงให้เห็นชัดเจนว่าจะไม่จ่ายเงินทั้งที่ยังไม่มีการยื่นเอกสาร ซึ่งกฎข้อนี้ขัดแย้งกับหลักทั่วไปภายใต้กฎหมายคอมมอนลอร์

หลักทั่วไปภายใต้กฎหมายคอมมอนลอร์ คือ ผู้รับประโยชน์จะไม่ถูกเรียกให้ยื่นเอกสาร ถ้าผู้เปิดเครดิตปฏิเสธอย่างชัดเจนว่าจะไม่จ่ายเงินก่อนหน้าที่ผู้รับประโยชน์จะยื่นเอกสาร อย่างไรก็ตาม หากผู้รับประโยชน์ไม่สามารถยื่นเอกสารตามที่กำหนดไว้ในเครดิตได้ ผู้รับประโยชน์จะไม่สามารถรับอนุญาตในการเรียกร้องค่าเสียหาย ที่เกิดจากการที่ผู้เปิดเครดิตปฏิเสธการจ่ายเงิน หลักการพื้นฐานของกฎข้อนี้มีเหตุผลสมควร คือ ผู้รับประโยชน์ไม่ควรถูกเรียกร้องให้กระทำการใดที่ไร้ประโยชน์⁸³

อาจมีสถานการณ์ที่ศาลที่มีเขตอำนาจใช้หลักกฎหมายคอมมอนลอร์ในการบังคับใช้กฎข้อ 3.07 (b) เมื่อเหตุผลที่ผู้ออกเครดิตปฏิเสธนั้นคลุมเครือ ข้อกำหนด ISP ข้อ 1.02 (a) ซึ่งวางหลักเรื่อง "กฎหมายอื่นที่นำมาปรับใช้ได้ (Supplement Applicable Law)" ไม่ได้ถูกจำกัดโดยกฎหมายลายลักษณ์อักษร บางคนเคยคิดว่าผู้ร่างกฎข้อ 3.07 (b) นั้นมีเจตนาที่จะปฏิเสธแนวทางของกฎหมายลายลักษณ์อักษร

ในกรณีใด ๆ ก็ตาม ผู้รับประโยชน์ภายใต้ข้อกำหนด ISP ควรได้รับการแนะนำถึงการปฏิบัติที่ไร้ประโยชน์ในการยื่นเอกสารตามเครดิต ในกรณีที่สามารถคาดเดาได้ว่าผู้ออกเครดิตจะปฏิเสธ ผู้รับประโยชน์ที่อาจสังเกตเห็นปัญหานี้อาจไม่ขอนำกฎข้อ 3.07 (b) มาใช้ก็ได้ ผู้รับประโยชน์ของ Standby Letter of Credit ที่มีกรเบิกจ่ายเป็นงวดสามารถสังเกตเห็นปัญหานี้ได้

⁸¹ ดู ISP 98 กฎข้อ 3.07 (a)

⁸² ดู ISP 98 กฎข้อ 3.07 (b)

⁸³ Paul S. Turner, "New Rules for Standby Letter of Credit: The International Standby Practices," 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, 1999 : p. 212.

กฎข้อ 3.09⁸⁴ ได้กำหนดถึงการขยายระยะเวลาหรือการชำระเงินไว้ดังนี้

“ผู้รับประกันอาจแจ้งให้ผู้เปิดเครดิตทราบ ว่า

- (i) ผู้รับประกันประสงค์ให้ยืดระยะเวลาของเครดิต และ
- (ii) หากผู้ขอเปิดเครดิตหรือผู้เปิดเครดิตปฏิเสธ ผู้รับประกันจะขอรับชำระเงินก่อนที่เครดิตนั้นจะหมดอายุ”

การแจ้งให้ทราบดังกล่าวข้างต้นนี้เป็นการแจ้งถึง "การขยายเวลาหรือการชำระเงิน"

กฎข้อ 3.09 กล่าวว่า การแจ้งเช่นนั้นเป็นได้ทั้งการยื่นเอกสารและเป็นการสั่งให้มีการชำระเงิน และการแจ้งนี้เป็นนัยยะแสดงให้เห็นว่าผู้รับประกัน

- (i) อนุญาตให้ขยายเวลาของเครดิต
- (ii) เรียกร้องให้ผู้เปิดเครดิตขอความเห็นชอบในการขยายระยะเวลากับผู้ขอเปิดเครดิต และ
- (iii) หากได้มีการแก้ไขเครดิตโดยมีการขยายเวลาออกไป ให้ถือว่ามี การถอนความประสงค์ในการขอรับเงิน

กฎข้อ 3.09 เป็นการทำให้สิทธิและหน้าที่ของผู้รับประกันในเรื่องการขยายเวลา และการชำระเงินมีความชัดเจนมากกว่าแต่ก่อน ยิ่งไปกว่านั้น กฎข้อ 3.09 (b) (iv) ยังกล่าวไว้อีกว่า การแจ้งนี้เป็นนัยยะแสดงถึงการที่ผู้รับประกันให้คำอนุญาตในเรื่อง "Maximum Time Available" ภายใต้ข้อกำหนด ISP สำหรับการตรวจสอบและการแจ้งให้ทราบถึงการไม่ชำระเงิน ระยะเวลามากที่สุดสำหรับการแจ้งถึงการไม่ชำระเงิน คือ "ระยะเวลาภายหลังจากการยื่นเอกสารที่ไม่เหมาะสม" โดยจะมีการแจ้งภายในสามวันหลังจากที่ผู้เปิดเครดิตได้รับเอกสารที่ไม่เหมาะสม หรือหากมีการแจ้งภายหลังจากที่ได้รับเอกสารไปแล้วเป็นเวลาเกินเจ็ดวัน ให้ถือว่าเอกสารนั้นเป็นเอกสารที่ยื่นเกินระยะเวลาที่เหมาะสม

⁸⁴ดู ISP 98 กฎข้อ 3.09

ในกรณี Standby Letter of Credit หาย ข้อกำหนด ISP ข้อ 3.12⁸⁵ กำหนดให้ผู้เปิดเครดิตสามารถเปิดเครดิตฉบับใหม่แทนฉบับเดิมที่สูญหาย เสียหาย ถูกทำลายหรือถูกขโมยไปได้ โดยที่ผู้ออกเครดิตไม่เสื่อมเสียสิทธิในการเรียกให้ผู้ขอเปิดเครดิตชำระเงินแต่อย่างใด

ส่วนในกรณีของเหตุสุดวิสัย ข้อกำหนด ISP ข้อ 3.14 (a)⁸⁶ ระบุให้มีการขยายเวลาของเครดิตออกไป หากมีเหตุสุดวิสัยเกิดขึ้น เมื่อ "การยื่นเอกสารไม่สามารถทำได้ในวันทำการสุดท้ายเนื่องจากธนาคารปิดทำการไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ และการยื่นเอกสารไม่สามารถทำได้ตามระยะเวลาที่กำหนดสืบเนื่องมาจากการที่ธนาคารปิดทำการ" ข้อกำหนด ISP ระบุให้มีการยืดระยะเวลาให้อีก 30 วันปฏิทินภายหลังจากที่ธนาคารเปิดทำการแล้ว

นอกจากนี้ ข้อ 3.14 (b)⁸⁷ ได้กำหนดเพิ่มเติมไว้อีกว่า ผู้เปิดเครดิตอาจอนุญาตให้ผู้รับประโยชน์ยื่นเอกสาร ณ สถานที่อื่นที่มีความเหมาะสมก็ได้ โดยอาจกำหนดสถานที่นั้นไว้ล่วงหน้าในเครดิต หรืออาจแจ้งให้ผู้รับประโยชน์ทราบภายหลังก็ได้ และผู้รับประโยชน์ต้องยื่นเอกสาร ณ ที่แห่งนั้น อย่างไรก็ตาม หากผู้รับประโยชน์ได้รับหนังสือแจ้งถึงสถานที่ก่อนวันสุดท้ายที่สามารถยื่นเอกสารได้น้อยกว่า 30 วันปฏิทิน และทำให้ผู้รับประโยชน์ไม่สามารถยื่นเอกสารได้ตามกำหนด วันสุดท้ายที่สามารถยื่นเอกสารได้จะถูกยืดออกไปอีก 30 วันปฏิทิน ซึ่งข้อ 3.14 นี้จะได้รับการตอบรับอย่างดีจากฝ่ายผู้รับประโยชน์

3.2.2.4 การตรวจสอบเอกสารภายใต้ข้อกำหนด ISP

ในข้อกำหนด ISP กฎข้อ 4.01 (b)⁸⁸ ระบุไว้กว้าง ๆ ว่า เอกสารนั้นจะเป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขในเครดิตหรือไม่ขึ้นอยู่กับความดีความ และเสริมโดยข้อกำหนด ISP ซึ่งอยู่ในบริบทของวิธีปฏิบัติในเรื่อง Standby Letter of Credit ผู้ร่างข้อกำหนด ISP ไม่ได้กำหนดไว้ถึงวิธีการตรวจสอบว่า เอกสารลักษณะใดจะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในเครดิต แต่ได้พยายามวางหลักใหม่ในข้อ 4.09 เพื่อใช้สำหรับเอกสารที่ถูกยื่นไปที่ธนาคารที่ทำการตรวจสอบไม่สะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาของเอกสารตามที่กำหนดไว้ในเครดิต

⁸⁵ ดู ISP 98 กฎข้อ 3.12

⁸⁶ ดู ISP 98 กฎข้อ 3.14 (a)

⁸⁷ ดู ISP 98 กฎข้อ 3.14 (b)

⁸⁸ ดู ISP 98 กฎข้อ 4.01 (b)

ส่วนในข้อกำหนด ISP กฎข้อ 4.02⁸⁹ ระบุว่า ผู้เปิดเครดิตหรือบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อต้องตรวจสอบความไม่สอดคล้องกันของเอกสาร หากมีการกำหนดไว้เช่นนั้น Standby Letter of Credit ในกรณีนี้ที่เอกสารไม่ได้มีการระบุข้อความไว้แน่นอน ข้อกำหนด ISP ข้อ 4.09 (a)⁹⁰ จะถูกนำมาปรับใช้ในกรณีดังกล่าว โดยกำหนดให้ข้อความในเอกสารที่ยื่นต้องปรากฏว่ามีความหมายเช่นเดียวกันดังที่ Standby Letter of Credit ประสงค์ให้เป็นไปตามนั้นเป็นการยากที่เราจะประเมินผลของกฎข้อนี้ในระยะยาว แต่ในระยะสั้นพบว่ากฎข้อนี้สนับสนุนการจ่ายเงินตามเอกสารมากกว่า และกฎข้อนี้ยังกำหนดให้ผู้ขอเปิดเครดิตต้องจ่ายเงินคืนด้วย หากมีการใช้เงินตามเอกสารไปแล้ว กฎข้อนี้จึงเป็นผลดีต่อผู้รับประโยชน์

ส่วนข้อกำหนด ISP ข้อ 4.09 (b)⁹¹ จะถูกนำมาปรับใช้ต่อเมื่อ หากมีการระบุข้อความไว้ในเครดิตในเครื่องหมายคำพูด หรือเว้นช่องไฟให้เห็นเด่นชัด หรือมีเนื้อความที่มาจากแบบฟอร์มที่แนบมากับเครดิต แต่เครดิตไม่ได้กำหนดว่าข้อความเหล่านั้นต้องปรากฏในเอกสารให้เหมือนกับที่ระบุไว้ในเครดิตทุกประการ

ถ้อยคำในข้อ 4.09 (b)⁹² ยังมีความคลุมเครืออยู่ เนื่องจากมันไม่ได้ระบุว่ากฎข้อนี้มุ่งที่จะทำให้เป็นผลดีต่อผู้เปิดเครดิตหรือผู้รับประโยชน์ ในกฎระบุว่า ความผิดพลาดที่เกิดจากการพิมพ์นั้นไม่จำเป็นต้องถูกตัดออก และอาจมีการเติมคำในช่องว่างให้มีความสมบูรณ์ได้ จึงเป็นประเด็นปัญหาว่าถ้อยคำเหล่านี้หมายความว่า ผู้รับประโยชน์ที่แก้ไขข้อผิดพลาดหรือเติมคำในช่องว่างนี้จะมีสิทธิได้รับเงินหรือไม่ หรือหมายความว่าผู้เปิดเครดิตอาจจ่ายเงินตามเอกสารทั้งที่เอกสารนั้นไม่สะท้อนถึงข้อความในเครดิตเลยหรือไม่

กฎข้อ 4.09 (b) มีวัตถุประสงค์ที่เอื้อต่อผู้รับประโยชน์ไม่ใช่ผู้เปิดเครดิต โดยมีการระบุโดยชัดแจ้งใน Official Commentary ที่มีต่อข้อกำหนด ISP ว่าผู้ร่างข้อกำหนด ISP ต้องการให้กฎข้อ 4.09 มีความคล้ายคลึงกับคำว่า "ตอบสนอง (Correspond)" ใน UCP ข้อบทที่ 37 (c) ที่

⁸⁹ดู ISP 98 กฎข้อ 4.02

⁹⁰ดู ISP 98 กฎข้อ 4.09 (a)

⁹¹Paul S. Turner. "New Rule For Standby Letter of Credit : The International Standby Practices." 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, p. 216.

⁹²ดู ISP 98 กฎข้อ 4.09 (b)

กำหนดว่า คำอธิบายลักษณะของสินค้าในใบกำกับสินค้าต้องตอบสนองกับคำอธิบายในเลตเตอร์ออฟเครดิต⁹³

หากเครดิตใช้คำว่า "เช่นเดียวกัน (Exact)" หรือ "อย่างเดียวกัน (Identical)" เพื่ออธิบายถึงถ้อยคำที่ถูกใช้ในเอกสารที่ยื่น อย่างไรก็ตาม กฎข้อ 4.09 (b) นั้น ถูกนำด้วยกฎข้อ 4.09 (c) ซึ่งเรียกร้องให้เอกสารที่ถูกยื่นนั้นต้องสะท้อนให้เห็นถ้อยคำที่ปรากฏในเครดิต ซึ่งถ้อยคำนี้รวมถึงความผิดพลาดในการพิมพ์ การสะกดที่ผิดพลาด เครื่องหมายวรรคตอน และช่องว่างที่เว้นไว้ตามที่ปรากฏในเครดิต

มีข้อควรคำนึงอยู่ 3 ประการเกี่ยวกับข้อจำกัดในการปรับใช้กฎข้อ 4.09 (b)

โดยประการแรก ตามกฎเขียนไว้ว่าให้ปรับใช้กับความผิดพลาดที่เกิดจากการพิมพ์ตัวอักษร (การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอนการเว้นวรรค หรือในทำนองเดียวกัน) และการเติมคำในช่องว่าง ซึ่งไม่ครอบคลุมถึงความผิดพลาดที่เกิดจากการลอกถ้อยคำไม่ตรงกับในเครดิต แต่สันนิษฐานได้ว่า หากผู้รับประโยชน์กระทำการผิดพลาดในการคัดลอกข้อความที่พิมพ์ขึ้นมา และเห็นได้ชัดว่าไม่มีความสำคัญ กฎข้อ 4.09 (b) ก็ยังใช้บังคับ แม้ว่าข้อผิดพลาดนี้อาจถูกโต้แย้งได้ว่าไม่เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการพิมพ์เอกสาร

ประการที่สอง คือ กฎข้อนี้จะปรับใช้เฉพาะถ้อยคำที่ (1) อยู่ในเครื่องหมายคำพูด (2) เว้นวรรคหรือถูกแยกออกมาจากข้อความอื่น หรือ (3) ถูกแนบมากับแบบฟอร์มต่างหาก ทั้งที่มีอีกหลายวิธีที่เครดิตจะระบุถ้อยคำที่จะใช้สำหรับเอกสารที่ถูกยื่น แต่สันนิษฐานได้ว่ากฎข้อนี้ใช้บังคับกับถ้อยคำที่ถูกระบุไว้โดยไม่คำนึงว่าจะถูกระบุไว้ด้วยวิธีใด

ประการที่สาม กฎข้อนี้ปรับใช้เฉพาะกับความผิดพลาดของเอกสารที่ไม่สะท้อนถ้อยคำในเครดิต กฎข้อนี้หากแปลตามตัวอักษรแล้ว จะไม่ถูกนำไปปรับใช้กับความผิดพลาดเล็กน้อยที่ปรากฏในเอกสารเป็นครั้งแรก และไม่ได้คัดลอกความผิดพลาดนั้นลงมาในเครดิต

⁹³Paul S. Turner. "New Rule For Standby Letter of Credit : The International Standby Practices." 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, p. 216.

เป็นที่แน่นอนว่ากฎข้อ 4.09 (b) ควรนำมาปรับใช้กับความผิดพลาดเล็กน้อยในเอกสาร และปรับใช้กับกรณีที่ผู้รับประโยชน์กระทำการผิดพลาดในการคัดลอกความผิดพลาดเล็กน้อยในเครดิตนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้เปิดเครดิตควรปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติมาตรฐานของทางธนาคาร ซึ่งตามวิธีปฏิบัตินั้น ผู้เปิดเครดิตต้องจ่ายเงินทุกครั้งเมื่อมีการยื่นเอกสาร ไม่ว่าจะเอกสารนั้นได้มีการแก้ไขความผิดพลาดแล้วหรือไม่ก็ตาม กฎข้อ 4.09 (b) ไม่ควรถูกแปลความให้เกินไปกว่าวิธีปฏิบัติมาตรฐาน

เมื่อข้อความที่ระบุไว้ต้องมีลักษณะ "เช่นเดียวกัน (Exact)" หรือ "อย่างเดียวกัน (Identical)" ข้อกำหนด ISP ข้อ 4.09 (c)⁹⁴ ระบุว่า หาก Standby Letter of Credit ระบุถึงถ้อยคำที่จะถูกใช้ในเอกสารที่ต้องยื่นว่าต้องมีลักษณะ "เช่นเดียวกัน (Exact)" หรือ "อย่างเดียวกัน (Identical)" ผู้รับประโยชน์มีภาระที่จะต้องคัดลอกข้อความในเอกสารทุกฉบับให้ต้องตรงกันแม้กระทั่งข้อผิดพลาดซึ่งหากผู้รับประโยชน์แก้ไขข้อความในเอกสารฉบับหลัง ๆ ให้ถูกต้องแล้ว ผู้เปิดเครดิตสามารถปฏิเสธการชำระเงินตามเอกสารได้

การระบุว่า ข้อความในเอกสารต้องเป็น "เช่นเดียวกัน" หรือ "อย่างเดียวกัน" อาจทำให้ผู้รับประโยชน์ต้องตกหลุมพรางได้ ประการแรก หากผู้รับประโยชน์เติมคำในช่องว่างแล้ว เอกสารจะไม่เป็นไปตามกฎข้อ 4.09 (c) เพราะเอกสารต้องถูกจัดทำขึ้นใหม่ให้มีถ้อยคำเช่นเดิมทุกประการ ประการที่สองเอกสารจะไม่เป็นไปตามกฎหากเจ้าหน้าที่ได้ลงนามลงในช่องว่างที่เว้นไว้ ประการที่สาม หากผู้รับประโยชน์ปฏิบัติตามกฎข้อ 4.09 (c) ทุกประการ และจัดทำเอกสารขึ้นโดยคงช่องว่างสำหรับลงนามไว้โดยไม่มีการลงนาม เอกสารนั้นจะไม่เป็นไปตามกฎข้อ 4.07 (a) เนื่องจากเอกสารนั้นเป็น "เอกสารประเภทที่ต้องมีการลงนามตามวิธีปฏิบัติมาตรฐานสำหรับ Standby Letter of Credit"⁹⁵

ในกรณีที่มีการขีดเส้นใต้ไว้เพื่อเติมข้อความ เช่น วันที่ออกคำสั่ง จำนวนเงิน หรือลายเซ็นลงในบริเวณที่ขีดเส้นใต้ เอกสารนั้นจะไม่เป็นไปตามกฎข้อ 4.09 (c) อย่างไรก็ตาม หากผู้รับประโยชน์ไม่เติมคำลงในบริเวณที่ขีดเส้นใต้ เอกสารนั้นก็จะเป็นไปตามกฎข้อ 4.16

⁹⁴ดู ISP 98 กฎข้อ 4.09 (c)

⁹⁵Paul S. Turner, "New Rule For Standby Letter of Credit : The International Standby Practices," 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, p. 218.

(b) ที่กำหนดให้คำสั่งที่แยกออกมาจากคำแถลง (Statement) ของผู้รับประโยชน์ต้องระบุถึงวันออกคำสั่ง จำนวนเงิน และลายเซ็นของผู้รับประโยชน์

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าวิธีปฏิบัติมาตรฐานสำหรับ Standby Letter of Credit นั้นเป็นไปตามทฤษฎีความเคร่งครัดของเนื้อความในเอกสาร (Strict Compliance Doctrine) แต่ทฤษฎีนั้นไม่ได้กำหนดให้ใช้หลัก Mirror Image ธนาคารนั้นต้องจ่ายเงินเมื่อมีการยื่นเอกสารทั้งที่ผู้รับประโยชน์ไม่ได้คัดลอกความผิดพลาดเล็กน้อยในการจัดทำเอกสาร เพื่อให้สอดคล้องกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากฎข้อ 4.09 (c) มีความแตกต่างจากวิธีปฏิบัติมาตรฐานมาก

เงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวกับเอกสารเป็นข้อเรียกร้องภายใต้เครดิต ที่ไม่อาจทำให้เป็นที่พอใจได้โดยการยื่นเอกสารดังกฎข้อ 4.11⁹⁶ ตัวอย่างเช่น เงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้เปิดเครดิตจ่ายเงินให้ผู้รับประโยชน์เมื่อผู้ขอเปิดเครดิตทำผิดสัญญาเช่า ดังนี้ เป็นเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวกับเอกสาร การบรรลุผลของเงื่อนไขเช่นนี้จะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงภายนอก (ผู้ขอเปิดเครดิตทำผิดสัญญาเช่าหรือไม่ ไม่ใช่ไม่ว่ามีการยื่นเอกสารแล้วหรือไม่) ในทางตรงกันข้าม หากกำหนดเงื่อนไขไว้ว่าผู้รับประโยชน์ต้องยื่นเอกสารว่า ผู้ขอเปิดเครดิตได้กระทำผิดสัญญาเช่า ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวข้องกับเอกสาร แต่เมื่อได้กำหนดให้ผู้รับประโยชน์ยื่นเอกสารเมื่อผู้ขอเปิดเครดิตทำผิดสัญญาเช่าแล้ว ดังนี้ถือเป็นเงื่อนไขที่บรรลุผลได้โดยการยื่นเอกสาร

ข้อกำหนด ISP ข้อ 4.11 (b) อธิบายความแตกต่างระหว่างเงื่อนไขที่เกี่ยวกับเอกสาร และเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวกับเอกสาร รวมถึงประเภทของเงื่อนไขที่เกี่ยวกับเอกสาร และเงื่อนไขที่สามารถทำให้เป็นที่พอใจได้โดยที่ธนาคารอ้างถึงการปฏิบัติตามของตน

กฎข้อ 4.11 (a) กล่าวว่า ไม่ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวกับเอกสาร และเพื่อทำความเข้าใจกฎข้อ 4.11 (a) ควรต้องพิจารณากฎข้อ 4.08, 1.06 (d), 1.06 (c), และ 1.11 (d) ประกอบด้วย

กฎข้อ 4.08⁹⁷ กล่าวว่า หาก Standby Letter of Credit ไม่ได้ระบุว่าต้องยื่นเอกสารใดบ้าง เครดิตนั้นถูกเชื่อว่าจะต้องมีการแจ้งเป็นเอกสารให้มีการจ่ายเงิน ซึ่งกฎข้อนี้ควรนำมาใช้ใน

⁹⁶ ดู ISP 98 กฎข้อ 4.11

⁹⁷ ดู ISP 98 กฎข้อ 4.08

กรณีเงินที่ไม่เกี่ยวกับเอกสารด้วย โดยปรับใช้ในกรณีหากมีคำสั่งให้จ่ายเงิน ผลก็คือ กฎข้อนี้ จะเรียกให้ธนาคารต้องจ่ายเงินให้กับการยื่นเอกสารทุกครั้งที่มีเงินที่ไม่เกี่ยวกับเอกสาร และ ผู้รับประโยชน์เพียงยื่นคำสั่งในการจ่ายเงินเท่านั้น แต่อาจมีบางสถานการณ์ที่การใช้เงินคืนของผู้เปิดเครดิตมีความเสี่ยง

กฎข้อ 1.06 นั้นเป็นข้อย่อยของ “หลักทั่วไป” และกฎข้อนี้อธิบายหลักทั่วไปว่ามีการ ดำเนินการตาม Standby Letter of Credit บนพื้นฐานของการยื่นเอกสารและการตรวจสอบ เอกสาร

เมื่อปรากฏว่าภาระหน้าที่ใดของผู้ออกเครดิตต้องเป็นไปตามเงินที่ไม่เกี่ยวข้องกับ เอกสารที่เป็นข้อผูกพันที่ผู้ออกเครดิตต้องกระทำต่อผู้รับประโยชน์ กฎข้อ 1.06 (d) แนะนำว่า ภาระหน้าที่นั้นไม่ใช่เครดิตตามความประสงค์ของข้อกำหนด ISP ในทำนองเดียวกัน หากมี เงินเช่นว่านั้นที่เป็นข้อผูกพัน ระหว่างผู้ขอเปิดเครดิตและผู้รับประโยชน์ ก็ให้เป็นไปตาม กฎข้อ 1.06 (c) ว่าภาระหน้าที่นั้นไม่ได้เป็นเครดิตตามความประสงค์ของข้อกำหนด ISP

เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น ถ้าการดำเนินการภายใต้ข้อเรียกร้องของผู้เปิดเครดิตเป็น ไปโดย (i) ผู้ขอเปิดเครดิตผิดสัญญาเช่า และ (ii) ผู้รับประโยชน์แสดงเอกสารเพื่อให้ส่งจ่ายเงิน กฎข้อที่ 4.11 (a) กล่าวว่า ธนาคารไม่จำเป็นต้องใส่ใจต่อเงินที่ไม่เกี่ยวกับเอกสาร และธนาคาร จะต้องจ่ายเงินไปตามข้อเรียกร้องของผู้รับประโยชน์ ซึ่งยื่นแสดงเอกสารเพื่อส่งจ่ายเงินโดยให้ผล เป็นอย่างเดียวกับกรณีเงินที่ผู้ขอเปิดเครดิตผิดสัญญาเช่า กฎข้อที่ 4.11 (a) ย่อมนำเข้ามา ปรับใช้โดยกำหนดให้ธนาคารไม่จำเป็นต้องใส่ใจต่อเงินที่ไม่เกี่ยวกับเอกสาร และกฎข้อที่ 4.08 จะนำมาปรับใช้ในเรื่องของคำสั่งในการจ่ายเงิน โดยธนาคารจะต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์ ตามคำสั่งภายใต้การยื่นแสดงเอกสาร

อย่างไรก็ดี สมมติว่าหากผู้ขอเปิดเครดิตมิใช่ผู้ผิดสัญญาเช่า ข้อกำหนด ISP ก็ดูเหมือนจะไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับผู้ขอเปิดเครดิต ผู้ขอเปิดเครดิตมักจะขัดขวางการขอใช้เงิน คืนและมักโต้แย้งว่าหลักฐานการดำเนินงานนั้นไม่ใช่เครดิต แต่เป็นการค้าประกัน หรือ หนี้ตามสัญญา ผู้ขอเปิดเครดิตสามารถยกข้อโต้แย้งดังกล่าวขึ้นมาได้โดยอาศัยหลักทั่วไปของ กฎหมายเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิต และอ้างประกอบข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 1.06 (c) และ (d)

ถ้าข้อโต้แย้งของผู้เปิดเครดิตเป็นต่อ ดังในคดี Wichita Eagle & Beacon Pub. Co., Inc. v. Pacific Nat. Bank of San Francisco⁹⁸ ซึ่งได้วินิจฉัยว่าเมื่อผู้เปิดเครดิตมิได้มีฐานะเป็นผู้เปิดเครดิตตามเลตเตอร์ออฟเครดิต แต่มีฐานะเป็นผู้ค้ำประกัน หรือ ผู้ซึ่งต้องปฏิบัติการชำระหนี้ ภายใต้สัญญาทั่วไป ภายใต้กฎเกณฑ์ที่บังคับเกี่ยวกับการค้ำประกันและสัญญา ธนาคารได้กระทำผิดกฎหมาย เมื่อได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์ไป เนื่องจากผู้ขอเปิดเครดิตมิใช่ผู้ผิดสัญญาเช่า จึงทำให้ผู้เปิดเครดิตไม่มีสิทธิได้รับการชดใช้เงินคืนจากผู้ขอเปิดเครดิต

ดังนั้น ตามแนวทางของประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อการดำเนินการใดที่ปรากฏเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวกับเอกสาร อันเป็นการตัดสิทธิของการดำเนินการอย่างเป็นทางการดำเนินการทางธุรกิจ ศาลมักจะนำหลักเกณฑ์ของการถือหลักประกัน หรือ กฎหมายลักษณะสัญญามาใช้โดยปกติข้อกำหนด ISP จะไม่ถูกนำมาปรับใช้แม้ว่าข้อกำหนดดังกล่าวจะถูกรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการก็ตาม เว้นเสียแต่ว่าการดำเนินการนั้นจะถูกออกแบบมาในลักษณะเดียวกับ Standby Letter of Credit

การจ่ายเงินให้แก่ผู้ยื่นเอกสารโดยฉ้อฉล ข้อกำหนด ISP กฎข้อ 4.13⁹⁹ กล่าวว่าธนาคารมีหน้าที่กระทำโดยสุจริตในการตรวจสอบเอกสารที่ยื่นเสนอมา (ไม่รวมถึงการยื่นเสนอผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์) แต่มิได้มีหน้าที่ต่อผู้ขอเปิดเครดิตในการตรวจสอบหลักฐานของบุคคลที่นำเอกสารมายื่นเสนอ ดังนั้น ถ้าเกิดกรณีที่ผู้ยื่นเสนอเอกสารนั้นมิใช่ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงและต่อมาภายหลัง ผู้รับประโยชน์ได้กระทำการยื่นเสนอเอกสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมย่อมมีผลทำให้

- (i) ผู้เปิดเครดิตต้องชำระหนี้ให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงเป็นครั้งที่ 2 และ
- (ii) ค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยผู้ขอเปิดเครดิต ซึ่งต้องชดใช้เงินคืนให้แก่ผู้เปิดเครดิตเป็นครั้งที่ 2

ในเรื่องค่าความเสียหายตามข้อกำหนด ISP ได้รับการสนับสนุนจากบรรดาผู้ขอเปิดเครดิตทั้งหลาย เนื่องจากว่าในข้อกำหนด UCP มิได้กล่าวถึงเรื่องการจ่ายเงินไปให้แก่ผู้ยื่นเอกสาร

⁹⁸ Paul S. Turner, "New Rule For Standby Letter of Credit : The International Standby Practices," 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, 1999 : p. 222. cited in 493 F. 2d 1285 (9 th Cir. (Cal.), 1974).

⁹⁹ ดู ISP 98 กฎข้อ 4.13

โดยฉ้อฉลไว้เลย ดังนั้น เมื่อเกิดกรณีที่ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงตามข้อกำหนด UCP ได้นำเอกสารมายื่นแสดง เพื่อขอให้ธนาคารชำระเงินภายหลังจากที่ผู้รับประโยชน์ตัวปลอม ได้ยื่นเอกสาร และธนาคารได้จ่ายเงินไปแล้ว ความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าว ย่อมเป็นข้อโต้แย้งในระหว่าง (i) ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง (ii) ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้ง (iii) ผู้เปิดเครดิต (iv) ผู้ขอเปิดเครดิต ข้อกำหนด ISP เป็นข้อกำหนดที่ได้รับการยอมรับจากผู้ขอเปิดเครดิตมากกว่าข้อกำหนด UCP เนื่องจากข้อกำหนด ISP ได้วางรูปแบบของการเรียกร้องให้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นของผู้ขอเปิดเครดิตไว้อย่างชัดเจน

ข้อกำหนด ISP ได้โต้แย้งถึงความไม่เป็นธรรมดังกล่าว โดยได้ให้เหตุผลไว้ว่าธนาคารผู้จ่ายเงินย่อมเป็นผู้ที่สามารถป้องกันการจ่ายเงินโดยฉ้อฉลได้ดีกว่าผู้ขอเปิดเครดิต จากสภาพความเป็นจริงดังกล่าวนี้เอง ทำให้ข้อกำหนด ISP กำหนดให้ธนาคารผู้จ่ายเงินเป็นผู้รับผิดชอบในค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น เพราะหากให้ผู้ขอเปิดเครดิตเป็นผู้รับผิดชอบ ก็จะต้องชดใช้ค่าความเสียหายให้แก่บุคคลผู้ใช้เครดิตในอัตราที่สูงเกินควร

ข้อกำหนด ISP นี้จะมีความยุติธรรมเพียงพอในการกำหนดเงื่อนไขของการชดใช้ค่าเสียหายในกรณีที่เกิดจากการฉ้อฉล แต่อย่างไรก็ดี ข้อกำหนด ISP ก็มีได้ เรียกร้องให้ธนาคารต้องปฏิบัติตามมาตรฐานนี้ หากการยื่นเสนอเอกสารเป็นไปโดยสุจริต ถ้ากฎหมายของสหรัฐอเมริกาเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ ผู้เปิดเครดิตจะต้องกระทำโดยสุจริต และรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านธุรกรรมทางการเงิน ในเรื่องการออกเลตเตอร์ออฟเครดิตอย่างสม่ำเสมอ ผู้ร่างข้อกำหนด ISP ควรจะให้คำแนะนำที่ดีกว่า ในความเห็นของผู้เขียนเห็นว่า เพื่อเป็นการบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้ขอเปิดเครดิตควรร้องขอต่อธนาคารให้ตรวจสอบเอกสารโดยยอมรับและปฏิบัติตามข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 4.13 และถือเอาข้อกำหนดดังกล่าวเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติ

ในกรณีของเอกสารรับรองของทางราชการ ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 4.19 (5)¹⁰⁰ กำหนดว่า ถ้าเครดิตเรียกร้องให้มีการยื่นเสนอเอกสารราชการ คำสั่งศาล คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ หรือ เอกสารอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน เอกสารดังกล่าวจะต้อง “เป็นต้นฉบับที่รับรองโดยหน่วยงานของรัฐ ศาล ศาลพิเศษ หรือ หน่วยงานอื่นที่มีลักษณะคล้ายกันนี้” ดังนั้น เอกสารราชการที่ถูกเรียกร้องให้ต้องยื่นแสดงตามคำขอของเครดิต แต่ยังมีได้มีการรับรองเอกสาร

¹⁰⁰ ดู ISP 98 กฎข้อ 4.19 (5)

ดังกล่าวจะต้องถูกตรวจสอบภายใต้ข้อกำหนด ISP เว้นเสียแต่ว่าเอกสารนั้นได้รับการรับรองแล้ว กฎข้อนี้ไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติไว้ เพราะอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับประโยชน์ที่ขาดความระมัดระวังได้

3.2.2.5 การแจ้งและการทำให้หมดโอกาสในการเรียกร้อง

ข้อกำหนด ISP ได้กล่าวไว้ในกฎข้อที่ 5 ถึงการทำให้หมดโอกาสในการเรียกร้องเมื่อธนาคารผู้เปิดเครดิตอ้างเข้าถือสิทธิ จากเอกสารที่มีการแก้ไข ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะถูกนำมาใช้ เมื่อธนาคารไม่สามารถยื่นแจ้งการแก้ไขได้ ภายในกำหนดระยะเวลาที่ระบุไว้ใน ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.01¹⁰¹

การร่างอย่างชัดเจน และการคิดอย่างทะลุปรุโปร่งด้วยความใส่ใจและปราณีตของข้อกำหนด ISP นี้เอง ทำให้การทำให้หมดโอกาสภายใต้กฎเกณฑ์ของข้อกำหนด ISP ในมุมมองของธนาคาร และผู้ใช้เครดิตเห็นว่าสามารถตอบสนองของความต้องการ ในการใช้งานได้ดีกว่าข้อกำหนด UCP อย่างไรก็ดี ในกฎข้อที่ 5 ยังได้บรรจุกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการทำให้หมดโอกาสจากการเข้าถือสิทธิโดยผิดกฎหมายของผู้รับประโยชน์และผู้ขอเปิดเครดิตด้วย การเพิ่มกฎเกณฑ์เรื่องนี้เข้ามาอาจทำให้ไม่เป็นผลดีต่อบรรดาผู้รับประโยชน์ และผู้ขอเปิดเครดิตที่ขาดความระมัดระวัง

หลักเกณฑ์ของการทำให้หมดโอกาส ในการเรียกร้องของธนาคารผู้เปิดเครดิต กฎเกณฑ์เรื่องการทำให้หมดโอกาสนี้จะนำมาใช้บังคับกับธนาคารเมื่อ

1. ได้ระบุระยะเวลาที่แน่นอน ในการอนุญาตให้ตรวจสอบเอกสาร และได้ให้ระยะเวลาในการแจ้งเกี่ยวกับเอกสารที่มีการแก้ไข และ
2. ห้ามเรียกร้องให้ธนาคารยื่นระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสาร

หลักเกณฑ์ในเรื่องระยะเวลา “อันสมควร” กฎเกณฑ์พื้นฐานที่ได้วางไว้เกี่ยวกับระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารที่นำมายื่นแสดงของธนาคาร ได้ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด ISP

¹⁰¹ ดู ISP 98 กฎข้อ 5.01

กฎข้อที่ 5.01 (a) ซึ่งกล่าวไว้ว่าการแจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือ จะต้องแจ้งภายในระยะเวลาอันสมควรภายหลังจากที่ได้มีการยื่นเสนอเอกสารแล้ว ธนาคารได้ถือเอาระยะเวลาที่นานที่สุดตามมาตราที่ 13 (b) ของข้อกำหนด UCP ซึ่งก็คือภายใน 7 วันทำการ หลังจากวันที่ได้ยื่นเสนอเอกสาร แต่ในข้อกำหนด ISP มีความแตกต่างกับข้อกำหนด UCP ตรงที่ข้อกำหนด ISP ได้อนุญาตให้ธนาคารตรวจสอบเอกสาร และแจ้งภายใน 3 วันทำการนับหลังจากวันที่ได้ยื่นเสนอเอกสาร ในกฎข้อที่ 5.01 (a) (i) ได้กล่าวว่า การแจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือภายใน 3 วันทำการถือว่าเป็นระยะเวลาอันสมควร แต่หากแจ้งหลังจากที่ครบกำหนด 7 วันทำการไปแล้ว ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ไม่สมควร

ผลดีของกฎเกณฑ์เรื่องการแจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือภายใน 3 วันทำการ คือ สามารถหลีกเลี่ยงการฟ้องร้องเกี่ยวกับเหตุผลในการออกเครดิตที่ไม่จำเป็นได้ เมื่อธนาคารได้แจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือภายใน 3 วันทำการแล้ว ผู้รับประโยชน์ย่อมไม่สามารถอ้างสิทธิอันเกิดจากการทำละเมิดของผู้เปิดเครดิตได้แน่นอนว่า เมื่อเกิดกรณีที่ผู้รับประโยชน์ต้องการการตอบรับที่เร็วกว่าระยะเวลา 3 วัน ก็สามารถระบุระยะเวลาให้สั้นกว่าภายใน 3 วันก็ได้ ในกรณีที่เอกสารมีมาก หรือ เอกสารมีความยุ่งยากซับซ้อน หรือ ด้วยเหตุผลประการอื่นใด ระยะเวลาในการแจ้งถึงเอกสาร ที่ไม่ได้รับความเชื่อถืออาจขยายออกไปมากกว่าภายในระยะเวลา 3 วันก็ได้ อย่างไรก็ตามธนาคารจะสามารถขยายระยะเวลาดังกล่าวนี้ไปได้เต็มที่สูงสุดไม่เกิน 7 วัน

ในเรื่องการร่นระยะเวลาหรือขยายระยะเวลาของการตรวจสอบเอกสาร ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.01 (a) (ii) ได้กล่าวว่า ระยะเวลาที่อนุญาตให้ตรวจสอบเอกสารนั้นมีได้ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาใกล้จะถึงวันหมดอายุ และข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.01 (a) (iv) ได้กล่าวว่าผู้เปิดเครดิตไม่มีหน้าที่ที่จะร่นระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารที่นำมายื่นเสนอ ดังนั้น เมื่อ ผู้รับประโยชน์ยื่นเสนอเอกสารโดยไม่สุจริตก่อนวันหมดอายุ ย่อมทำให้ไม่ได้รับการอนุญาตให้ร้องทุกข์ได้ ธนาคารสามารถร่นระยะเวลาการตรวจเอกสารได้โดยถูกระเบียบ หากธนาคารได้แจ้งให้ผู้รับประโยชน์ได้ทราบถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือเสียก่อน เพื่อให้ผู้รับประโยชน์ได้มีระยะเวลาในการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น

ในขณะที่ธนาคารไม่ต้องการร่นระยะเวลาการตรวจสอบ และในขณะเดียวกันก็ไม่ต้องการขยายระยะเวลาดังกล่าวด้วย ซึ่งข้อกำหนด ISP ได้กล่าวถึงกฎเกณฑ์เรื่องการขัดข้อขัดข้องนี้ไว้อย่างชัดเจน ระยะเวลาการตรวจสอบเอกสารเริ่มนับภายหลังจากวันที่ได้ยื่นเสนอเอกสาร หากธนาคารได้แจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือ ภายในระยะเวลา 3 วันทำการ

นับถัดจากวันที่ยื่นเสนอเอกสาร ธนาคารย่อมมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารภายในระยะเวลาที่สมควร ธนาคารอาจใช้เวลาในการตรวจสอบเอกสารมากกว่า 3 วันทำการก็ได้ หากการขยายระยะเวลาดังกล่าวมีเหตุผลเพียงพอ แต่อย่างไรก็ดีการขยายระยะเวลาออกไปนั้นต้องไม่เกิน 7 วันทำการ

การที่ธนาคารมิได้แจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือ ภายในระยะเวลาดังกล่าว ธนาคารย่อมหมดโอกาสในการโต้แย้งถึงความผิดพลาดนั้น และธนาคารจะต้องยอมรับให้เป็นไปตามการยื่นเสนอเอกสาร ในกรณีที่ผู้เปิดเครดิตไม่ได้แจ้งเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวย่อมทำให้ผู้เปิดเครดิต ซึ่งรวมไปถึงผู้ยืนยันเครดิตด้วยมีหน้าที่จะต้องยอมรับให้เป็นไปตามการยื่นเสนอเอกสารนั้น

ข้อกำหนด UCP มิได้กล่าวถึงเรื่องการทำให้หมดโอกาสนี้ไว้อย่างชัดเจน และมีได้กำหนดข้อห้ามในการตรวจสอบเอกสาร โดยล่าช้าของธนาคารไว้อย่างชัดเจนเหมือนอย่างเช่นในข้อกำหนด ISP

ภายใต้ข้อกำหนด UCP มาตราที่ 13 (b) ได้อนุญาตให้ธนาคารทำการแจ้งถึงการกระทำที่ไม่สุจริตภายในระยะเวลาอันสมควร ซึ่งไม่เกิน 7 วันทำการนับถัดจากวันที่ได้รับเอกสาร มาตราที่ 13 (b) ได้กำหนดระยะเวลาไว้เหมือนกับระยะเวลาอันสมควรในข้อกำหนด ISP กล่าวคือ ภายใน 7 วันทำการนับถัดจากวันที่ได้ยื่นเสนอเอกสาร อย่างไรก็ตามข้อกำหนด UCP ตามมาตราที่ 13 และ มาตราที่ 14 ยังไม่เป็นช่องทางที่เหมาะสม กฎเกณฑ์การทำให้หมดโอกาสในข้อกำหนด UCP ได้ปรากฏอยู่ในมาตราที่ 14 (e) เมื่อกฎเกณฑ์กำหนดให้ธนาคารปฏิบัติการตรวจสอบเอกสารภายในระยะเวลาอันสมควรโดยระบุไว้ในมาตรา 13 ไม่ใช่มาตรา 14 เพราะมาตรา 14 มิใช่กฎเกณฑ์ในการทำให้หมดโอกาสอย่างแท้จริง ที่จะนำมาใช้ในกรณีที่ธนาคารกระทำโดยฝ่าฝืนกฎเกณฑ์เรื่องระยะเวลาที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบระยะเวลาการตรวจสอบเอกสาร ระหว่างข้อกำหนด UCP และข้อกำหนด ISP เกี่ยวกับกฎเกณฑ์การทำให้หมดโอกาส เนื่องจากข้อกำหนด UCP ได้ระบุไว้ในมาตราที่ 14 (d) (i) ว่า ผู้เปิดเครดิตมีหน้าที่แจ้ง “โดยไม่ชักช้า” แต่ระยะเวลาต้องไม่เกิน 7 วันทำการ ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวมิได้เริ่มนับถัดจากวันยื่นเสนอเอกสาร แต่ระยะเวลา 7 วันนี้เริ่มนับเมื่อผู้เปิดเครดิต “ตัดสินใจที่จะปฏิเสธเอกสารนั้น” ดังนั้น ถ้าข้อกำหนด UCP มาตรา 14 แปลความตามตัวอักษรโดยไม่อ้างอิงถึงมาตราที่ 13 เลย ย่อมหมายความว่าข้อกำหนด UCP อนุญาตให้ผู้เปิดเครดิตตรวจสอบเอกสารโดยล่าช้าได้จนกว่าก่อนจะครบกำหนดระยะเวลา 7 วัน

ทำการเพียงเล็กน้อย การแจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือนี้ จะต้องแจ้งภายในกำหนดระยะเวลา 7 วัน และแน่นอนว่าจะต้องทำการแจ้งโดยทันทีภายหลังจากที่ได้พบว่าเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถืออย่างไรก็ดี ข้อกำหนด UCP นั้นถือเป็นจุดเริ่มต้นของการกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อขจัดข้อขัดข้องอย่างแท้จริง เพื่อที่จะป้องกันมิให้ผู้เปิดเครดิตตรวจสอบเอกสารล่าช้าเกินไปกว่าระยะเวลา 7 วัน

ในทางกลับกัน ภายใต้ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.01 (a) ได้กำหนดให้ธนาคารแจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือ โดยนับจากวันที่ยื่นเสนอเอกสาร ดังนั้น จึงอาจเห็นได้ว่าข้อกำหนด ISP ได้ระบุถึงระยะเวลาการเริ่มต้นตรวจเอกสารของธนาคารไว้อย่างชัดเจนเพื่อป้องกันมิให้ธนาคารทำการตรวจสอบล่าช้า

หลักเกณฑ์ในเรื่อง การหมดโอกาสในการเรียกร้องสิทธิของธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกฎหมาย และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิตได้วางหลักไว้ว่าธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งที่มีธนาคารผู้ยืนยันเครดิตยอมไม่มีหน้าที่ใด ๆ ต่อผู้รับประโยชน์ ซึ่งการยอมรับถึงหลักความจริงในเรื่องนี้ ค่อนข้างจะห่างไกลจากทั้งข้อกำหนด ISP และข้อกำหนด UCP

ตัวอย่างเช่น ผู้รับประโยชน์จะได้รับเอกสารผ่านมาทางธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้ง (ซึ่งไม่ใช่ธนาคารผู้ยืนยันเครดิต) ด้วยความคาดหมายว่าธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งจะกระทำการตรวจสอบเอกสาร หรือส่งเอกสารไปให้ผู้เปิดเครดิตตรวจสอบ ซึ่งความคาดหมายเช่นนั้นเป็นความคาดหมายที่ผิด เนื่องจากธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งมีอิสระที่จะกระทำหรือไม่กระทำการใดเลยเกี่ยวกับเอกสารก็ได้ ไม่เพียงแต่ในข้อกำหนด ISP เท่านั้น แต่ในข้อกำหนด UCP ก็มีการกำหนดหน้าที่ให้ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งต้องกระทำการด้วย ในกรณีที่ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งจะไม่กระทำการใด ๆ ก็จะต้องแจ้งให้ผู้รับประโยชน์ทราบด้วย

เฉพาะแต่ธนาคารผู้เปิดเครดิต และธนาคารผู้ยืนยันเครดิตที่ถูกบังคับโดยกฎเกณฑ์นี้เท่านั้น ธนาคารผู้เปิดเครดิตจะต้องยอมรับเอกสารที่ยื่นเสนอมาเมื่อระยะเวลาในการตรวจสอบและการแจ้งได้หมดลง และธนาคารมิได้ทำการแจ้งถึงเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความจริงทั้งภายใต้ข้อกำหนด ISP และข้อกำหนด UCP ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งอาจใช้เวลานานพอสมควรที่จะพิจารณารับเอาไว้ และหลังจากนั้นก็ปฏิเสธเอกสาร และส่งเอกสารกลับคืน ซึ่งอาจมีเหตุผลหรือไม่ก็ได้

หากธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งตัดสินใจ ที่จะส่งเอกสารกลับคืนไปยังผู้เปิดเครดิต ภายหลังจากระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แน่ใจว่าเอกสารที่ถูกส่งกลับมาย่อมเป็นเอกสารที่ส่งมา ล่าช้า และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับประโยชน์ ยิ่งไปกว่านั้น มีเพียงผู้ขอเปิดเครดิตเท่านั้นที่ จะรู้ถึงวันที่ระยะเวลาการตรวจสอบเอกสาร และการแจ้งถึงการกระทำได้เริ่มต้น อย่างไรก็ตาม ผู้ร่างทั้งข้อกำหนด ISP และข้อกำหนด UCP ต้องการร่างให้สอดคล้องกับประเพณีและวิธปฏิบัติ ของเลตเตอร์ออฟเครดิตที่กำหนดให้ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งไม่มีหน้าที่ใด ๆ หากธนาคารผู้รับ การแต่งตั้งนั้นมีได้มีฐานะเป็นธนาคารผู้ยืนยันอีกสถานะหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ดี หากเกิดกรณีที่ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งรับเอกสารที่ยื่นเสนอมาอย่าง สุขจริต และได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์ไป แต่ธนาคารผู้เปิดเครดิตเข้าถือสิทธิและโต้แย้งว่า เอกสารไม่ต้องตรงกัน โดยไม่ยอมรับเอกสารที่ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งได้ยื่นเสนอ และปฏิเสธ ที่จะชดใช้เงินคืนแก่ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้ง เช่นนี้ธนาคารจะสามารถเรียกให้ผู้รับประโยชน์ ชำระหนี้แทนโดยอาศัยจากเอกสารที่ไม่ต้องตรงกันนั้นได้หรือไม่ หรือ ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้ง จะห้ามมิให้มีการเข้าถือสิทธิ และโต้แย้งถึงความไม่ต้องตรงกันของเอกสารโดยอาศัยกฎเกณฑ์ เกี่ยวกับการขจัดข้อขัดข้องได้หรือไม่

ภายใต้ข้อกำหนด UCP ธนาคารไม่สามารถห้ามมิให้ใช้กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการ หมดโอกาสได้ และกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการหมดโอกาส ซึ่งได้บัญญัติไว้ในข้อกำหนด UCP มาตราที่ 14 (e) โดยปกติจะไม่นำมาปรับใช้กับธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งที่มีได้เป็นธนาคารผู้ยืนยันเครดิต ด้วยในอีกทางหนึ่ง ภายใต้ข้อกำหนด ISP ดูเหมือนจะยอมให้ธนาคารเข้าขัดขวางการใช้กฎเกณฑ์ เกี่ยวกับการหมดโอกาสได้ ซึ่งปรากฏอยู่ในข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.03 (a)¹⁰² กฎข้อนี้กล่าวไว้ ว่าในกรณีที่มีได้แจ้งถึงความไม่ต้องตรงกันของเอกสาร ภายใต้งานหนดระยะเวลาที่ให้ไว้ภายหลัง จากที่ได้ยื่นเสนอเอกสารยอมหมดโอกาส ที่จะเข้าถือสิทธิตามเอกสารที่ได้แก่นั้น ยื่นเสนอ หากการยื่นเสนอนั้น ได้กระทำขึ้นภายหลังจากที่ระยะเวลาดังกล่าวได้หมดลง กฎข้อนี้มิได้ระบุ ให้นำมาใช้โดยเฉพาะกับธนาคารผู้เปิดเครดิต และธนาคารผู้ยืนยันเครดิตเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น ข้อกำหนด ISP ยังได้บัญญัติไว้ในกฎข้อที่ 2.04 (b) อีกด้วยว่า ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งอาจจะ ต้องมีหน้าที่กระทำการภายใต้ข้อกำหนด ISP หากว่าธนาคารได้ “ยอมรับเข้าทำการ” ตัวอย่างเช่น ธนาคารได้กระทำการโดยการจ่ายเงินไปให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามคำสั่งของผู้รับประโยชน์ ย่อมทำ ให้หมดโอกาสที่จะเรียกร้องให้ผู้รับประโยชน์จ่ายเงินคืนให้ตามกฎข้อที่ 5.03 (a)

¹⁰²ดู ISP 98 กฎข้อ 5.03 (a)

ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการต่อข้อกำหนด ISP ในข้อคิดเห็นข้อที่ 8 ของกฎข้อที่ 5.03 กล่าวว่า กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการทำให้หมดโอกาสเรียกร้องในข้อกำหนด ISP นั้นจะนำมาปรับใช้แต่เฉพาะกับผู้เปิดเครดิต และผู้ยืนยันเท่านั้น

“กฎเกณฑ์นี้และกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎข้อที่ 5 จะนำมาปรับใช้เฉพาะแต่กับบุคคลผู้มีหน้าที่โดยสุจริตที่จะต้องยื่นเสนอเอกสารภายใต้ Standby Letter of Credit (เช่น ผู้ออกเครดิต และ ผู้ยืนยันเครดิต) ในส่วนของกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการทำให้หมดโอกาสเรียกร้องนั้น จะไม่นำมาปรับใช้กับธนาคาร หรือบุคคลอื่นใด (ที่กระทำการเจรจาต่อรองหรือกระทำการอื่น) ที่ยื่นเสนอเอกสารเพื่อให้มีการจ่ายเงิน รับซื้อเอกสาร หรือ กระทำการอย่างใด ๆ ให้เป็นตามความประสงค์เว้นแต่ธนาคาร หรือ บุคคลเช่นว่านั้นจะยอมรับโดยการเข้าผูกพันตนภายใต้กฎเกณฑ์แห่งการตรวจสอบเอกสาร หรือ ยอมรับถึงการหมดโอกาสเรียกร้องภายใต้กฎหมายของท้องถิ่นนั้น”¹⁰³

แน่นอนว่าเมื่อธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์อาจห้ามมิให้มีการเรียกเงินกลับคืนบนพื้นฐานที่นอกเหนือจากรูปแบบของกฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวกับการทำให้หมดโอกาสเรียกร้องไม่ว่าจะเป็นภายใต้ข้อกำหนด UCP หรือ ข้อกำหนด ISP ก็ตาม ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและพฤติกรรมแวดล้อม ซึ่งให้น่าทฤษฎีว่าด้วยกฎหมายปิดปาก (Doctrine of Estoppel) มาปรับใช้ ประเพณี หรือวิธีการค้า หรือข้อตกลง อาจเป็นอุปสรรคในการเรียกเงินกลับคืน ถ้าธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งได้รับซื้อตั๋วจากผู้รับประโยชน์มาแล้วแทนที่จะจ่ายเงินตามคำสั่งอาจถูกห้าม (หรืออนุญาต) มิให้เรียกคืนจากผู้รับประโยชน์ได้ ผู้รับประโยชน์สามารถโต้แย้งสิทธิ ดังกล่าวได้ทั้งภายใต้ข้อกำหนด UCP หรือ ข้อกำหนด ISP หากได้ยอมรับบุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งจากผู้เปิดเครดิตแล้ว ซึ่งอาจเข้าใจได้ว่าธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งได้กระทำหน้าที่ต่อผู้รับประโยชน์แทนผู้เปิดเครดิต ในส่วนของผู้รับประโยชน์ภายใต้ข้อกำหนด ISP นี้ ดูเหมือนจะสามารถโต้แย้งถึงการตรวจสอบเอกสาร และการจ่ายเงินตามคำสั่งของผู้รับประโยชน์ได้ เมื่อธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์ไป ให้ถือว่า “ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นยินยอมตนเข้าผูกพันในการตรวจสอบเอกสารตามกฎหมายนี้” ซึ่งได้กล่าวไว้ในความเห็นของคณะกรรมการ

¹⁰³ James E. Byrne, The Official Commentary on the International Standby Practices, (USA : The Institute of International Banking Law & Practice, 1998), pp. 211-212.

ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้งในการรับซื้อตั๋วตามเครดิต เมื่อได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับ
ประโยชน์โดยการรับซื้อตั๋วของผู้รับประโยชน์แล้ว สามารถเรียกตัวที่ซื้อแล้วมาเก็บไว้ได้
เพื่อป้องกันมิให้ผู้รับประโยชน์นำไปเรียกเก็บเงินกลับคืนโดยอาศัยตัวนั้นอีก

ในเรื่องการกำหนดเอกสารในข้อกำหนด UCP ได้นำกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการทำให้
หมดโอกาสเรียกร้องมาปรับใช้กับกรณี ที่ธนาคารไม่สามารถยึดถือเอกสารที่อยู่ในอำนาจจัดการไว้
หรือ ธนาคารไม่สามารถเรียกคืนเอกสารนั้นจากผู้ยื่นเสนอเอกสารได้ ดังนั้น เมื่อธนาคารได้แจ้งถึง
ข้อผิดพลาดในเครดิตแล้ว ธนาคารย่อมได้รับการปกป้องภายใต้ข้อกำหนด UCP จากการเข้า
ถือสิทธิตามข้อผิดพลาดนั้น หากธนาคารไม่คืนเอกสาร หรือ ถือเอกสารไว้โดยอาศัยอำนาจจัดการ
ของผู้ยื่นเสนอเอกสาร ซึ่งนี้อาจเป็นผลที่รุนแรงในกระบวนการ Standby Letter of Credit

ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.07¹⁰⁴ กำหนดให้ธนาคารส่งเอกสารที่ยื่นโดยไม่สุจริตคืน
หรือยึดถือเอกสารไว้ หรือกำหนดให้ “เอกสารนั้นต้องมีคำสั่งมาจากผู้ยื่นเสนอเอกสาร”
อย่างไรก็ดี ความผิดพลาดของธนาคารในการกระทำดังกล่าว มิได้ช่วยปกป้องผู้เปิดเครดิตจาก
การเข้าใช้สิทธิในการต่อสู้ ซึ่งอาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะต่อสู้กับธนาคาร รวมถึงการต่อสู้ว่า
เอกสารนั้นได้ถูกแจ้งถึงความผิดพลาดภายในระยะเวลาของการแจ้งการกระทำที่ไม่สุจริตแล้ว

ส่วนเรื่องการทำให้หมดโอกาสเรียกร้องของผู้ใช้เครดิตการเพิ่มเติมกฎนี้เข้าไปทั้งหมด
สมควรยกย่องไว้ในข้อกำหนด ISP ว่าเป็นข้อกำหนดที่ร่างขึ้นเพื่อปกป้องธนาคารจากการเข้า
ถือสิทธิในเอกสารที่มีความผิดพลาด กฎข้อที่หนึ่งของ ข้อกำหนด ISP ก็ร่างขึ้นเพื่อปกป้องผู้รับ
ประโยชน์จากการโต้แย้งสิทธิในข้อผิดพลาดจากธนาคาร และกฎข้ออื่นๆที่ร่างขึ้นเพื่อปกป้อง
ผู้ขอออกเครดิต จากการโต้แย้งการเข้าถือสิทธิในข้อผิดพลาดนั้นกับธนาคาร รูปแบบของ
กฎเกณฑ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันธนาคารจากการอ้างสิทธิของผู้รับประโยชน์จากการ
กระทำที่มีชอบ ส่วนกฎเกณฑ์ของเครดิต มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันธนาคารจากการอ้างสิทธิของ
ผู้ขอเปิดเครดิตจากการกระทำที่มีชอบ ซึ่งกฎเกณฑ์ที่มีลักษณะเช่นนี้น่ากลับไม่ปรากฏอยู่ในข้อ
กำหนด ISP หรือในส่วนอื่นใดของประมวลวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิตเลย และเป็นไป
ได้ว่าถ้าไม่มีกฎเกณฑ์ที่มีลักษณะคล้ายกับกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการทำให้หมดโอกาสเรียกร้องของ
ข้อกำหนด ISP ก็อาจมีการนำกฎเกณฑ์นี้มาปรับใช้กับผู้เปิดเครดิตที่ไม่ทราบกฎนี้ได้

¹⁰⁴ดู ISP 98 กฎข้อ 5.07

กฎข้อที่ 5.06 (c) (i)¹⁰⁵ จะนำมาใช้เมื่อธนาคารตรวจสอบเอกสารแล้วแจ้งให้แก่ผู้รับประโยชน์ได้ทราบว่ามีข้อผิดพลาด และผู้รับประโยชน์ได้ขอให้ธนาคารส่งเอกสารต่อไปยังผู้เปิดเครดิต เพื่อให้ผู้เปิดเครดิตได้ทำการตรวจสอบเอกสารนั้น ถ้าธนาคารผู้ตรวจสอบเอกสารคือผู้เปิดเครดิต กฎข้อนี้จะถูกนำมาใช้เมื่อผู้รับประโยชน์ขอให้ส่งไปให้ผู้ขอเปิดเครดิต เพื่อให้ผู้เปิดเครดิตสละสิทธิ์ในการกล่าวหาว่าเอกสารนั้นมีข้อผิดพลาด

หากธนาคารยินยอมกระทำตามข้อเรียกร้องของผู้รับประโยชน์ และเอกสารถูกส่งต่อไปยังผู้เปิดเครดิต หรือ ส่งไปให้ผู้ขอเปิดเครดิตพร้อมกับคำร้องขอให้สละสิทธิ์ผู้รับประโยชน์ยอมรับการปกป้องจากการไม่ยอมรับข้อผิดพลาดนั้น กฎข้อนี้ปกป้องผู้รับประโยชน์จากการที่มีการปฏิเสธความรับผิด ถ้าผู้ขอเปิดเครดิตได้สละสิทธิ์ในการกล่าวหาว่าเอกสารนั้นมีข้อผิดพลาด

แน่นอนว่า ธนาคารผู้แจ้งว่าเอกสารดังกล่าวมีข้อผิดพลาด มิได้มีหน้าที่ในการส่งเอกสารต่อไปยังผู้เปิดเครดิต หรือ ค้นหาถึงการยอมสละสิทธิ์ในการกล่าวหาของผู้ขอเปิดเครดิต ธนาคารนั้นมีอิสระโดยสมบูรณ์ที่จะปฏิเสธไม่ยอมทำตามคำร้องขอของผู้รับประโยชน์ก็ได้

นอกจากนี้ธนาคารยังมีอิสระที่จะบอกกล่าวกับผู้รับประโยชน์ว่าจะส่งเอกสาร แต่ในกรณีถ้าผู้รับประโยชน์ละเว้นสิทธิ์ที่จะโต้แย้งว่าเอกสารนั้นมีข้อขัดแย้ง หรือมิฉะนั้นธนาคารต้องระบุในเครดิตว่าถ้าธนาคารยืนยันข้อขัดแย้ง และได้เสนอตอบคำขอให้ส่งเอกสาร หรือ ค้นหาข้อบกพร่องของผู้ขอเปิดเครดิต ผู้รับประโยชน์จะหมดสิทธิ์โดยสิ้นเชิงจากข้อขัดแย้งที่ถูกกล่าวหา หรือ ภายใต้ข้อแม้ข้อใดอย่างหนึ่ง ผู้รับประโยชน์จะต้องได้รับหนังสือแจ้งการหมดสิทธิ์โดยตรงไปตรงมาโดยเปรียบเทียบภายใต้ข้อกำหนด ISP การแจ้งได้ถูกซ่อนเร้นในข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.06

ถ้าผู้รับประโยชน์เห็นด้วยกับคำยืนยันของธนาคารว่า เอกสารนี้มีข้อขัดแย้ง หรือ ผู้รับประโยชน์มีหนังสือแจ้งการหมดสิทธิ์ภายใต้ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.06 (c) (i) การใช้กฎนี้เป็นไปอย่างไม่ยุติธรรม อย่างไรก็ตามเมื่อโอกาสไม่เอื้ออำนวย ก็ดูเหมือนว่ากฎข้อบังคับนี้ถูกนำมาใช้เมื่อผู้รับประโยชน์มีหนังสือแจ้งอย่างคลุมเคลือเท่านั้น โดยเหตุผลของการใช้ข้อกำหนด ISP ต่อเครดิต

¹⁰⁵ ดู ISP 98 กฎข้อ 5.06 (c) (i)

กฎข้อที่ 5.09¹⁰⁶ ผู้ขอเปิดเครดิต ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 5.09 (a) ระบุว่า หลังจากผู้เปิดเครดิตมีความผิดโดยไม่เจตนาที่ยื่นเอกสารไม่ตรงตามความต้องการ ผู้ขอเปิดเครดิตต้องยื่นคัดค้านความผิดที่เกิดขึ้นโดยทันที มิใช่เป็นการชี้แจง แต่กฎข้อที่ 5.09 (b) ระบุว่า การกระทำของผู้ขอเปิดเครดิตเป็นไปตามกำหนดเวลา ถ้าแจ้งให้ผู้เปิดเครดิตภายในตามกำหนดเวลา หลังจากผู้ขอเปิดเครดิตได้รับเอกสารที่ไม่ถูกต้อง การแจ้งต้องระบุข้อผิดพลาดที่ผู้ขอเปิดเครดิตคัดค้าน ถ้าผู้ขอเปิดเครดิตมิได้แจ้งคำร้องขอคัดค้านให้ทันเวลาโดยทันที ผู้ขอเปิดเครดิตจะหมดสิทธิคัดค้านโดยสิ้นเชิง

ผลบังคับของกฎข้อที่ 5.09 คือ การลดระยะเวลา ซึ่งการปฏิบัติจะต้องเอาคำสั่งของศาลเป็นเกณฑ์ด้วยระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งจะต้องแจ้งให้ผู้เปิดเครดิตทราบโดยทันที ถ้าการลดระยะเวลาหมดอายุโดยไม่มีการแจ้งเกิดขึ้น จะต้องนำกฎที่ขัดแย้งปราศจากข้อสงสัยมาใช้โดยตัดสิทธิผู้ขอเปิดเครดิตในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากความผิดโดยไม่เจตนา

3.2.2.6 การโอน ข้อกำหนดการโอน และการโอนโดยผลของกฎหมาย

การโอนโดยผู้รับประโยชน์ หลักปฏิบัติของกฎหมายการออกเลตเตอร์ออฟเครดิต สิทธิการเบิกจ่ายเงินของผู้รับประโยชน์ภายใต้สัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิต เป็นสิทธิส่วนบุคคลของผู้รับประโยชน์ และอาจจะไม่มีการโอนโดยผู้รับประโยชน์ ถ้าไม่ได้รับความยินยอมอย่างชัดเจนจากผู้ออกเลตเตอร์ออฟเครดิต อย่างไรก็ตาม ข้อยกเว้นในสมัยปัจจุบันนี้เป็นหลักพื้นฐานที่ปรากฏอยู่ในข้อกำหนด UCP อนุสัญญาว่าด้วยการค้ำประกัน Independent Guarantees และ Standby Letters of Credit ในการแก้ไขข้อบทที่ 5 ของข้อกำหนด UCC และส่วนมากข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 6 เมื่อไม่นานมานี้ ข้อยกเว้นในสมัยปัจจุบันของหลักพื้นฐานเอารูปแบบมาจากเครดิตที่ “สามารถโอนได้”

เลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้า ผู้รับประโยชน์จะดำเนินการซื้อและขายสินค้าโดยการสนับสนุนด้านการเงินจากการโอน คือ การแบ่งโอน และจะสำเร็จลงได้โดยผ่านธนาคารที่ได้รับการแต่งตั้งโดยผู้ขาย

¹⁰⁶ ดู ISP 98 กฎข้อ 5.09

ตัวอย่างเช่น นายหน้าจะจัดการซื้อสินค้าจากผู้ขายเดิมในราคา \$ 80,000 และขายสินค้าไปในราคา \$ 100,000 ให้แก่ผู้ซื้อรายสุดท้าย ผู้ซื้อ ผู้ขายรายสุดท้ายเป็นผู้ขอเปิดเครดิต และนายหน้าเป็นผู้รับประกันภายใต้เงื่อนไขเครดิตออกเพื่อเครดิต ธนาคารที่ได้รับการแต่งตั้งจะแจ้งต่อผู้ขายเดิมว่ามีเงิน \$ 80,000 จากเครดิต มีการแจ้งระบุในเอกสารว่าจะต้องส่งต่อให้ธนาคารผู้แจ้งเครดิต และเป็นหน้าที่ที่เปรียบเสมือนการแจ้งเครดิตที่สอง เมื่อผู้ขายเดิมส่งเอกสารให้กับธนาคารผู้แจ้งเครดิต ธนาคารจะต้องยื่นเอกสารที่ต้องการภายใต้ต้นฉบับของเครดิตออกเพื่อเครดิตของผู้เปิดเครดิต ในการจ่ายเงินผู้เปิดเครดิตจะต้องจ่าย \$ 100,000 และธนาคารผู้แจ้งเครดิตจะจ่าย \$ 80,000 ให้แก่ผู้ขายเดิม และส่วนที่เหลือ \$ 20,000 จะจ่ายให้แก่นายหน้า

การโอนของ Standby Letter of Credit โดยปกติทั่วไปแล้ว คือ การเบิกจ่ายเงินตามสิทธิภายใต้เครดิตทั้งหมด และจะแตกต่างกันมากจากการโอนภายใต้เงื่อนไขข้อกำหนด UCP ตัวอย่างเช่น ถ้า Standby Letter of Credit ประกันการจ่ายเงินกู้ และ ผู้กู้ ผู้รับประกันเดิมต้องการจะขาย หรือ โอนสิทธิในการกู้ ผู้กู้จะต้องการโอนสิทธิการเบิกจ่ายเงินภายในเครดิตของผู้ซื้อเงินกู้ สิทธิในการเบิกจ่ายเงินสามารถโอนกันได้ภายใต้ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 6.02¹⁰⁷ ต่อเมื่อ Standby Letter of Credit ระบุว่าสามารถโอนได้ สิทธินี้สามารถโอนได้ทั้งหมดตามที่กำหนดไว้เท่านั้น และอาจจะโอนได้มากกว่าหนึ่งครั้ง ถึงแม้ว่า Standby Letter of Credit ระบุว่าสามารถโอนได้ อย่างไรก็ตาม นอกเสียจากว่าสิทธินั้นจะประกอบด้วยเงื่อนไขผูกมัดเพิ่มเติมอย่างชัดเจนว่าผู้เปิดเครดิตจะต้องโอนสิทธิ ผู้รับประกันอาจจะร้องขอการโอน แต่ไม่มีสิทธิอย่างสิ้นเชิงในการโอนเครดิต

นอกเหนือจากนี้ ถึงแม้ว่าเงื่อนไขเพิ่มเติมในเครดิตจะมีข้อบังคับอย่างชัดเจนว่าผู้เปิดเครดิตต้องโอนสิทธิ แต่ธนาคารก็ไม่จำเป็นต้องกระทำตาม นอกเสียจากว่าเงื่อนไขนั้นจะแสดงให้เห็นที่น่าพอใจและน่าเชื่อถือตามเครดิตเดิม และผู้รับประกันต้องจัดหาต้นฉบับคำประกันมาด้วย ผู้โอนต้องปฏิบัติตามพิธีการที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 6.03¹⁰⁸ (เช่น การจ่ายค่าธรรมเนียมการโอน) และต้องปฏิบัติตามวิธีการอื่น ๆ ของธนาคารด้วย

ดังตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้กู้เป็นผู้ต้องการสิทธิในการโอนเครดิตควรได้รับการแนะนำเป็นอย่างดีก่อนที่จะมีการออกเครดิต มากกว่าที่จะถามว่า เครดิตระบุว่าสามารถโอน

¹⁰⁷ดู ISP 98 กฎข้อ 6.02

¹⁰⁸ดู ISP 98 กฎข้อ 6.03

ได้หรือไม่ ผู้กู้จะต้องแน่ใจว่าเครดิตนี้ต้องระบุเงื่อนไข และ ข้อตกลงอย่างแน่นอนว่าสามารถโอนได้ เช่น ค่าธรรมเนียม ผู้กู้จะต้องยื่นแบบฟอร์ม ระยะเวลาการโอน และเงื่อนไข และข้อตกลงอื่นทั้งหมด และผู้เปิดเครดิตจะต้องให้ความยินยอมกับการโอนด้วย

การดำเนินการโอนเครดิต จะมีความแตกต่างกันอย่างมากเมื่อเทียบกับการโอนสิทธิการเบิกจ่ายเงิน เนื่องจากผู้รับโอนไม่มีสิทธิในเครดิตและไม่อาจได้รับสิทธิทุกชนิดจนกระทั่งถึงเวลาที่ธนาคารได้ยินยอมที่จะจ่ายเงินให้ ดอกเบี้ยของผู้รับโอนอาจถูกระงับโดยการแก้ไขเอกสาร และอาจถูกตัดสิทธิอย่างเด็ดขาดโดยการยกเลิกเครดิต ซึ่งผู้รับโอนไม่มีอำนาจในการคัดค้าน

ในความเห็นของธนาคาร ขั้นตอนแรกในการโอนเครดิต คือ การร้องขอต่อธนาคาร โดยผู้รับประโยชน์ว่า ธนาคารจ่ายทั้งหมด หรือ จ่ายเป็นบางส่วนของเครดิตที่จ่ายให้แก่ ผู้รับโอน และธนาคารต้องรับรู้การร้องขอนั้น ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 6.07¹⁰⁹ ระบุไว้ว่า ธนาคาร ไม่มีข้อโต้แย้งที่มีผลกระทบต่อผู้รับโอนว่าได้รับรู้

ข้อกำหนด ISP กฎข้อที่ 6.09¹¹⁰ ระบุไว้ว่า เมื่อมีข้อขัดแย้งการเรียกร้องต่อการดำเนินการของเครดิต อาจทำให้การเบิกจ่ายเงินต้องถูกระงับชั่วคราว จนกว่าข้อขัดแย้งดังกล่าวจะได้รับการแก้ไข

เลตเตอร์ออฟเครดิตเป็นผลในเชิงพาณิชย์ว่าการจ่าย ภายใต้เครดิตต้องมีความแน่นอน และรวดเร็ว กฎข้อ 6.09 ทำให้การจ่ายเป็นไปอย่างไม่แน่นอนและล่าช้า เมื่อผู้รับโอนหลาย ๆ คนได้ยื่นคำร้องคัดค้าน เมื่อการเบิกจ่ายเงินได้เกิดขึ้นในที่สุด ธนาคารไม่มีข้อผูกพันภายใต้ข้อกำหนด ISP ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้รับโอน

กฎข้อบังคับของข้อกำหนด ISP ว่าด้วยการโอนตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามกฎข้อที่ 6.11 ถึง กฎข้อที่ 6.14¹¹¹ อนุญาตให้ทายาท หรือ ผู้สืบมรดก ผู้พิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลายผู้จัดการมรดก หรือผู้ที่มีลักษณะคล้าย ๆ กันตามกฎหมายมรดก สามารถเบิกจ่ายเงินได้ภายใต้เครดิตได้ โดยธนาคารอาจร้องขอเอกสาร เพื่อนำมาพิจารณาว่าผู้ร้องขอมีสิทธิในการ

¹⁰⁹ดู ISP 98 กฎข้อ 6.07

¹¹⁰ดู ISP 98 กฎข้อ 6.09

¹¹¹ดู ISP 98 กฎข้อ 6.11-6.14

รับมรดกตามกฎหมายหรือไม่ ซึ่งในระหว่างที่ธนาคารรอเอกสารที่ร้องขอไปนั้น ธนาคารมีหน้าที่ต้องหยุดการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับเครดิตไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าธนาคารจะได้รับเอกสารตามที่ร้องขอไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งกฎเกณฑ์เช่นว่านี้ ไม่มีบัญญัติไว้ในข้อกำหนด UCP จึงทำให้กฎเกณฑ์ดังกล่าวของข้อกำหนด ISP ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

3.2.2.7 การยกเลิก Standby Letter of Credit

ในข้อกำหนด ISP กฎข้อ 7.01¹¹² กำหนดให้สิทธิของผู้รับประโยชน์ภายใต้สัญญา Standby Letter of Credit ไม่อาจถูกยกเลิกไปโดยปราศจากความยินยอม การให้ความยินยอมอาจทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือ กระทำการใด ๆ ให้เป็นที่เข้าใจได้ว่าผู้รับประโยชน์ได้ให้ความยินยอมในการยกเลิกนั้นโดยอาจทำการเวนคืนเอกสารต้นฉบับของเครดิตก็ได้ การให้ความยินยอมของผู้รับประโยชน์ไม่สามารถยกเลิกเพิกถอนได้ เมื่อการให้ความยินยอมดังกล่าวได้ส่งไปถึงผู้ออกเครดิตแล้ว

ในการใช้ดุลพินิจของผู้ออก Standby Letter of Credit ในการตัดสินใจยกเลิกเครดิตได้ระบุไว้ในกฎข้อ 7.02¹¹³ ว่าก่อนที่ผู้ออกเครดิตจะได้รับความยินยอมจากผู้รับประโยชน์ โดยผู้รับประโยชน์ใช้อำนาจโดยตรงในการขอยกเลิกเครดิต หรือ กระทำการใดอันมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงว่าตนยินยอมให้ยกเลิกเครดิตนั้น ผู้ออกเครดิตอาจเรียกร้องให้ผู้รับประโยชน์แสดงหลักฐานต่าง ๆ จนเป็นที่พอใจแก่ผู้ออกเครดิตก็ได้ ซึ่งอาจมีรายการดังต่อไปนี้

1. ต้นฉบับของ Standby Letter of Credit
2. การพิสูจน์ลายเซ็นของบุคคลผู้ลงนามในฐานะผู้รับประโยชน์
3. การพิสูจน์การมอบอำนาจของบุคคลผู้ลงนามในฐานะผู้รับประโยชน์
4. ความคิดเห็นทางกฎหมาย

¹¹²ดู ISP 98 กฎข้อ 7.01

¹¹³ดู ISP 98 กฎข้อ 7.02

5. อำนาจที่เพิกถอนไม่ได้ซึ่งลงนามโดยผู้รับประโยชน์ สำหรับการยกเลิกสัญญา ที่รวมรายการบัญชีการเงิน สัญญาข้อตกลง การชดเชยค่าเสียหาย และสิ่งที่จัดหามาที่คล้ายคลึง กันรวมอยู่ในแบบคำร้อง

6. ทำประการใด ๆ ให้ผู้ออกเครดิตแน่ใจได้ว่าภาระข้อผูกพันของผู้ยื่นยันเครดิตอื่น ๆ ได้ถูกยกเลิกไปด้วย

7. ทำประการใด ๆ ให้ผู้ออกเครดิตแน่ใจได้ว่าไม่มีการโอน หรือการจ่ายเงินโดยผู้ได้ รับการแต่งตั้ง และ

8. การประเมินอื่น ๆ

3.2.2.8 ภาระผูกพันกับการชำระเงินคืน

กฎข้อ 8.01 (a) กล่าวถึงการสิทธิเรียกชำระเงินคืนไว้ว่า เมื่อการ ชำระเงินเป็นไปโดยขัดแย้งกับการยื่นเสนอเอกสารตามข้อกำหนดนี้ การเรียกให้ชำระเงินคืนต้อง จัดการโดย

1. ในระหว่างผู้ขอเปิดเครดิตและผู้เปิด Standby Letter of Credit ยื่นคำร้องขอ ให้เปิด Standby Letter of Credit และ

2. ในระหว่างผู้เปิด Standby Letter of Credit และบุคคลผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง ให้ผู้เปิดเครดิตได้เบี่ยงไปยั้งตัวแทนของตน โดยให้ชำระเงินคืนตามที่ตนได้เสียไป หรือมิฉะนั้นก็จะ ต้องชดใช้ราคา

ในกฎข้อ 8.01 (b)¹¹⁴ กำหนดให้ผู้ขอเปิดเครดิตต้องชดใช้ค่าเสียหายทั้งปวง อันเกิด จากสิทธิเรียกร้อง ภาระผูกพัน และความรับผิดชอบต่าง ๆ (รวมถึงค่าธรรมเนียมของที่ปรึกษา) แก่ ผู้เปิดเครดิต ซึ่งเป็นผลมาจาก

¹¹⁴ ดู ISP 98 กฎข้อ 8.01 (b)

1. การกระทำตามกฎหมาย หรือ การปฏิบัตินอกเหนือจากที่ตกลงไว้ในสัญญาเครดิต หรือ การปฏิบัติตามความเหมาะสม ณ สถานที่เปิด Standby Letter of Credit
2. การข้อโกง การปลอมแปลงเอกสาร หรือ การกระทำที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ หรือ
3. การปฏิบัติของผู้เปิด Standby Letter of Credit กับภาระข้อผูกพันของผู้ยืนยันเครดิตว่าไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่ปฏิเสธการจ่ายเงินตามตัวในการยืนยันเครดิต

ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย กฎข้อ 8.02¹¹⁵ กำหนดให้

1. ผู้ขอเปิดเครดิตต้องเสียค่าใช้จ่ายให้ผู้เปิดเครดิต และชำระเงินคืนให้ผู้เปิดเครดิต ในกรณีที่ผู้เปิดเครดิตได้แต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นตัวแทน โดยความเห็นชอบของผู้ขอเปิดเครดิตในการให้คำปรึกษา ยืนยัน จ่ายเงินตามตัวแลกเงิน เจรจา โอน หรือออกเอกสารแยกดำเนินการ
2. ธนาคารผู้เปิด Standby Letter of Credit มีภาระผูกพันที่ต้องชำระเงินเมื่อมีการเรียกเก็บจากบุคคลอื่น
  - 2.1 เมื่อบุคคลดังกล่าวได้รับเงินตามกำหนดระยะเวลาของ Standby Letter of Credit หรือ
  - 2.2 ถ้าบุคคลดังกล่าวมีเหตุผลเพียงพอ และ ค่าธรรมเนียมตามประเพณี และ ค่าใช้จ่าย

บุคคลผู้ได้รับการร้องขอจากผู้ออกเครดิต ได้ให้คำแนะนำในฐานะที่ปรึกษาจ่ายเงินตามตัว เจรจา โอนเครดิต หรือ ออกเอกสารแยกดำเนินการ และบุคคลเหล่านั้นไม่ได้เงินที่ชำระไปคืน หรือ ไม่สามารถเรียกเอาเงินที่ได้ชำระไปคืนได้จากผู้รับประกัน หรือ ผู้ยื่นเสนอเอกสารอื่น ๆ ได้ เพราะไม่มีคำสั่งภายใต้สัญญาเครดิต

การชดใช้เงินคืนของการชำระคืนตามกฎหมายข้อ 8.03¹¹⁶ กำหนดว่า ในกรณีที่บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งได้ชำระเงินคืนไปก่อนเวลา ที่ผู้เปิดเครดิตจะยื่นเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือ

¹¹⁵ ดู ISP 98 กฎข้อ 8.02

¹¹⁶ ดู ISP 98 กฎข้อ 8.03

บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งสามารถยื่นเอกสาร เพื่อเรียกให้ผู้เปิดเครดิตซัดใช้เงินคืนพร้อมด้วย ดอกเบี้ยได้ หากผู้เปิดเครดิตได้ยื่นเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือแล้ว การซัดใช้เงินคืนไม่ทำให้ สิทธิเรียกร้องในการฟ้องร้องผู้เปิดเครดิตที่ได้ยื่นเอกสารที่ไม่ได้รับความเชื่อถือของผู้ได้รับการ แต่งตั้งทั้งหมดไป

ในกฎข้อ 8.04¹¹⁷ ได้ระบุถึงการชำระเงินคืนระหว่างธนาคารต่อธนาคารว่าคำแนะนำ ใด ๆ หรืออำนาจที่ได้รับมอบใด ๆ ให้ได้รับการซัดใช้เงินคืนจากธนาคารอื่น สำหรับการชำระเงิน ซัดเซยคืนระหว่างธนาคารต่อธนาคารให้ถือตามกฎระเบียบมาตรฐานของหอการค้านานาชาติ

3.2.2.9 กำหนดระยะเวลาตามข้อกำหนด ISP 98

กฎข้อ 9.01¹¹⁸ ได้กำหนดช่วงระยะเวลาของ Standby Letter of Credit ไว้ว่า Standby Letter of Credit ต้อง 1. ระบุวันหมดอายุ หรือ 2. ในเครดิตระบุยอมให้ผู้เปิด เครดิตสามารถยกเลิกสัญญาได้ ก่อนที่จะมีการแจ้งให้ผู้รับประโยชน์ทราบ หรือก่อนที่จะชำระเงิน ให้แก่ ผู้รับประโยชน์

ผลกระทบของการหมดอายุต่อบุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้ง กฎข้อ 9.02¹¹⁹ ได้ กำหนดไว้ว่าสิทธิของบุคคลผู้ถูกระบุ (ผู้ได้รับการแต่งตั้ง) ซึ่งได้กระทำลงไปภายใต้ขอบอำนาจ ที่ตนได้รับมอบหมายนั้น การหมดอายุของเครดิต ไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลผู้ได้รับการ แต่งตั้งซึ่งได้กระทำลงไปภายในขอบอำนาจของตน

ในการคำนวณเวลาตามกฎข้อ 9.03¹²⁰ กำหนดให้

1. การเริ่มต้นนับระยะเวลาภายใต้ข้อกำหนดนี้ จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่แรกของการ ดำเนินงานตามสัญญาเครดิตในวันทำการปกติ โดยการนับเวลาดังกล่าวให้ถือตามสถานที่ที่ กิจการนั้นได้เริ่มดำเนินการครั้งแรกเป็นเกณฑ์

¹¹⁷ ดู ISP 98 กฎข้อ 8.04

¹¹⁸ ดู ISP 98 กฎข้อ 9.01

¹¹⁹ ดู ISP 98 กฎข้อ 9.02

¹²⁰ ดู ISP 98 กฎข้อ 9.03

2. ระยะเวลาการต่ออายุเริ่มต้นตามวันบนปฏิทินต่อจากวันที่หมดอายุ แม้ว่าจะตรงกับวันปิดทำการของผู้เปิด Standby Letter of Credit ก็ตาม

เวลาของวันที่ครบกำหนดหมดอายุ ภาวข้อ 9.04¹²¹ กำหนดว่า ถ้าไม่ได้ระบุเวลาลงในวันที่ Standby Letter of Credit หมดอายุ ให้ถือว่าเครดิตหมดอายุเมื่อถึงเวลาที่สถานที่ยื่นเครดิตนั้นปิดทำการ

ภาวข้อ 9.05¹²² ได้กล่าวถึงการสงวนไว้ซึ่ง Standby Letter of Credit ว่าการสงวนไว้ซึ่งต้นฉบับของ Standby Letter of Credit ย่อมไม่ได้รับความคุ้มครองสิทธิใด ๆ ภายใต้ Standby Letter of Credit เมื่อสิทธิแห่งการสั่งจ่ายเงินได้สิ้นสุดลง

3.2.2.10 การรวมตัวกันหรือการมีส่วนร่วมในข้อกำหนด ISP 98

ในกรณีที่ Standby Letter of Credit มีผู้เปิดเครดิตมากกว่าหนึ่งราย และมีได้ระบุว่าการยื่นเสนอเอกสารต้องยื่นเสนอต่อผู้ใด ผู้รับประโยชน์อาจยื่นเสนอเอกสารต่อผู้เปิดเครดิตรายใดก็ได้ที่มีรายชื่อระบุอยู่ และผลแห่งการยื่นเอกสารไปยังผู้ออกเครดิตรายดังกล่าว ย่อมมีผลผูกพันไปถึง ผู้เปิดเครดิตรายอื่น ๆ ด้วยตามภาวข้อ 10.01¹²³

ภาวข้อ 10.02¹²⁴ ได้ระบุถึงการมีส่วนร่วมไว้ว่า แม้ว่าจะมีการตกลงกันในระหว่างผู้ขอเปิดเครดิต และผู้เปิดเครดิตก็ตาม ผู้เปิดเครดิตสามารถเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นเข้ามาร่วมเป็นผู้เปิดเครดิตด้วยก็ได้ โดยผู้เข้าร่วมเช่นนี้มีสิทธิต่อผู้ขอเปิดเครดิต และผู้ยื่นเสนอเอกสารเช่นเดียวกับผู้เปิดเครดิต ในกรณีนี้ ผู้เปิดเครดิตอาจเปิดเผยข้อมูลของผู้ขอเปิดเครดิตเพื่อก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการจะเข้ามามีส่วนร่วมก็ได้ โดยการกระจายสิทธิดังกล่าวของผู้เปิดเครดิต ย่อมไม่ส่งผลกระทบต่อหนี้ของผู้เปิดเครดิตภายใต้สัญญา Standby Letter of Credit หรือสิทธิที่อาจเกิดขึ้น หรือหนี้ระหว่างผู้รับประโยชน์และผู้มีส่วนร่วมอื่น

¹²¹ ดู ISP 98 ภาวข้อ 9.04

¹²² ดู ISP 98 ภาวข้อ 9.05

¹²³ ดู ISP 98 ภาวข้อ 10.01

¹²⁴ ดู ISP 98 ภาวข้อ 10.02

ผู้เขียนเชื่อว่าข้อกำหนด ISP เป็นระบบที่ดีที่สุดสำหรับ Standby Letter of Credit และข้อกำหนด ISP ยังเป็นข้อกำหนดที่เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับธนาคาร และผู้ใช้เครดิต ซึ่งธนาคารและผู้ใช้เครดิตสามารถนำข้อกำหนด ISP มาใช้ให้เป็นประโยชน์โดยการทำให้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการเจรจาต่อรองในการทำสัญญา Standby Letter of Credit ทั้งนี้ ธนาคารและผู้ใช้อาจตกลงแก้ไข เปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์บางประการในข้อกำหนดได้ เพื่อความเหมาะสมตามสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

3.3 เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างข้อกำหนด UCP 500 และข้อกำหนด ISP 98

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ผู้ร่างข้อกำหนด ISP 98 มีความมุ่งหมายที่จะนำข้อกำหนด ISP 98 มาใช้กับเครื่องมือประเภท Standbys โดยเฉพาะกับ Standby Letter of Credit ซึ่งเดิมได้นำข้อกำหนด UCP มาปรับใช้ แต่เนื่องจากข้อกำหนด UCP มุ่งจะใช้เป็นกฎเกณฑ์สำหรับเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้ามากกว่า Standby Letter of Credit ดังนั้น กฎเกณฑ์บางประการของข้อกำหนด UCP จึงไม่เอื้อประโยชน์ต่อ Standby Letter of Credit เท่าที่ควร

ข้อกำหนด ISP 98 ได้ร่างขึ้นโดยอาศัยหลักเกณฑ์พื้นฐานส่วนใหญ่มาจากข้อกำหนด UCP ผู้ร่างได้พยายามร่างข้อกำหนดกฎเกณฑ์ดังกล่าวให้ครอบคลุมเพื่อใช้กับ Standbys โดยเฉพาะ ดังนั้น ข้อกำหนด UCP และข้อกำหนด ISP จึงมีความแตกต่างกันอยู่บ้างในสาระสำคัญบางประการซึ่งอาจจำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. ในขณะที่ข้อกำหนด UCP กำหนดให้ใช้กับธนาคารในฐานะผู้เปิดเครดิต ผู้ยืนยันเครดิต ผู้แจ้งเครดิต และในฐานะสถาบันที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับเลตเตอร์ออฟเครดิต แต่ขอบเขตของข้อกำหนด ISP กลับกล่าวรวมถึงสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องที่อาจเปิดเครดิต ยืนยันเครดิต หรือแจ้งเครดิต รวมถึงการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับ Standby Letter of Credit ดังนั้น ข้อกำหนด ISP จึงระบุว่า “ผู้เปิดเครดิต” “ผู้ยืนยันเครดิต” และ “ผู้ที่ได้รับการระบุชื่อ” แต่ในขณะที่ข้อกำหนด UCP จะครอบคลุมแคบกว่าโดยระบุว่าเป็น “ธนาคารผู้เปิดเครดิต” “ธนาคารผู้ยืนยันเครดิต” และ “ธนาคารที่ถูกระบุชื่อ”

เมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่า เลตเตอร์ออฟเครดิตนั้นถูกเปิดโดยธนาคาร มาตราต่าง ๆ ในข้อกำหนด UCP จึงใช้คำว่า “ธนาคาร” โดยมุ่งถึงผู้เปิดเครดิต ผู้ยืนยันเครดิต ผู้แจ้งเครดิตหรือ

ผู้ถูกระบุชื่อ แต่ในข้อกำหนด ISP นี้ กลับกล่าวถึงผู้ออกเครดิต ผู้ยืนยันเครดิต ผู้แจ้งเครดิตหรือผู้ถูกระบุชื่อ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นธนาคารเสมอไป คำว่า “ผู้เปิดเครดิต” นั้น หมายรวมถึงผู้ยืนยันเครดิตหรือผู้ที่ถูกระบุชื่ออื่น นอกเหนือจากผู้ยืนยันเครดิตตามที่กล่าวอ้างอย่างเหมาะสมในเนื้อความด้วย

2. เนื่องจากข้อกำหนด ISP ได้มุ่งเข้าสู่โลกแห่งพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้น ผู้ร่างข้อกำหนดดังกล่าวจึงได้นำประเด็นของการเปิด Standby Letter of Credit ในรูปแบบที่ไม่ใช้กระดาษและปราศจากลายมือชื่อมาพิจารณา และได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการยื่นเอกสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ในกฎข้อ 1.09 ด้วย แต่ในข้อกำหนด UCP มิได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนี้หอการค้านานาชาติ ได้มีการยกร่างข้อกำหนด e – UCP มาใช้กับเลตเตอร์ออฟเครดิตที่กระทำโดยผ่านวิธีการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะแล้ว

3. กฎข้อ 2.05 (a) (ii) ของข้อกำหนด ISP ได้ระบุให้การแจ้งเครดิตต้องแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าการแจ้งเครดิตนั้นตรงตามข้อมูลที่ได้รับจากผู้เปิดเครดิต หากผู้แจ้งเครดิตแจ้งเครดิตไม่ตรงตามข้อมูลที่ได้รับมา ผู้แจ้งเครดิตจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ ที่ตามมาต่อผู้รับประโยชน์ ส่วนในข้อกำหนด UCP มิได้กล่าวถึงความรับผิดชอบในส่วนนี้ไว้แต่อย่างใด ข้อกำหนด UCP เพียงแต่ระบุไว้ในมาตรา 7 ว่าผู้แจ้งเครดิตมีหน้าที่ตรวจสอบความแท้จริงของเครดิตที่เห็นได้ชัดเจนเท่านั้น แต่มิได้กล่าวถึงกรณีที่ผู้แจ้งเครดิตได้แจ้งเครดิตไม่ตรงตามข้อมูลที่ได้รับมาว่าหากเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น

4. ในกรณีความรับผิดชอบของผู้เปิดเครดิต และผู้ยืนยันเครดิตที่มีต่อผู้รับประโยชน์ ข้อกำหนด ISP ได้กำหนดไว้ในกฎข้อ 2.01 (d) ได้ระบุถึงสถานการณ์ที่ธนาคารได้ยืนยันเครดิต และได้มีการยื่นเอกสารแล้ว แต่ธนาคารผู้ยืนยันเครดิตกลับปฏิเสธไม่ใช้เงินให้โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้เปิดเครดิตมีพันธะกรณีต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์ เสมือนว่าเอกสารนั้นได้ถูกยื่นมายังผู้เปิดเครดิตโดยตรง ในทางตรงกันข้ามหากผู้รับประโยชน์ได้ยื่นเอกสารให้แก่ผู้เปิดเครดิตและผู้เปิดเครดิตปฏิเสธไม่ใช้เงินให้โดยปราศจากเหตุอันสมควร ผู้ยืนยันเครดิตมีพันธะกรณีที่ต้องจ่ายเงินตามเอกสารให้แก่ผู้รับประโยชน์เสมือนว่าเอกสารนั้น ได้ถูกยื่นมายังผู้ยืนยันเครดิตโดยตรงเช่นกัน แต่ในข้อกำหนด UCP มิได้กล่าวถึงในประเด็นนี้

5. ในข้อกำหนด UCP มาตรา 41 กำหนดว่าถ้ามีการกำหนดไว้ในเครดิตให้มี

การเบิกจ่ายเป็นงวด และผู้รับประโยชน์ไม่ได้ถอนเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด เครดิตนั้น เป็นอันยกเลิกทั้งการเบิกจ่ายเงินในงวดนั้นและงวดต่อ ๆ ไปทั้งหมด ซึ่งกฎข้อนี้ยุติธรรมต่อ เลตเตอร์ออฟเครดิต เพราะการที่ผู้รับประโยชน์ไม่ได้เบิกจ่ายเงินตรงเวลา แสดงว่าไม่ได้มีการส่งสินค้าภายในระยะเวลาที่ควรส่ง

อย่างไรก็ตาม ใน Standby Letter of Credit หากผู้รับประโยชน์ไม่เบิกจ่ายเงิน ภายในเวลาที่กำหนด หมายความว่า ผู้ขอเปิดเครดิตได้ปฏิบัติตามสัญญาสำหรับการเบิกจ่ายงวด นั้น หากผู้ขอเปิดเครดิตไม่ปฏิบัติตามสัญญาภายใต้การเบิกจ่ายในงวดต่อ ๆ มา ข้อกำหนด UCP มาตรา 41 ที่วางหลักว่าผู้รับประโยชน์ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินต่อ ๆ ไปได้จึงไม่เหมาะสมข้อกำหนด ISP ได้กำหนดไว้ชัดเจนในข้อ 3.07 (a) ว่าผู้รับประโยชน์ไม่เบิกจ่ายเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด นั้น ไม่เป็นการตัดสิทธิในการเบิกจ่ายเงินตามกำหนดเวลาในงวดต่อไป

6. ข้อกำหนด UCP ไม่ได้วางหลักในเรื่องเครดิตหายหรือถูกขโมย ทำให้ ผู้รับประโยชน์ ไม่สามารถยื่นเอกสารได้ หากในเครดิตกำหนดให้ยื่นเอกสารต้นฉบับและไม่มี ความชัดเจนว่าผู้เปิดเครดิตสามารถออกเอกสารเครดิตใหม่เพื่อทดแทนฉบับที่หายไปหรือไม่ ใน ข้อ 3.12 ของข้อกำหนดได้ระบุไว้ชัดเจนว่า ให้ผู้เปิดเครดิตสามารถออกเครดิตแทนฉบับเดิมที่ สูญหายเสียหาย ถูกทำลายหรือถูกขโมยไปได้ โดยที่ผู้เปิดเครดิตไม่เสื่อมเสียสิทธิในการเรียกร้อง ให้ผู้ขอเปิดเครดิตชำระเงินแต่อย่างใด

7. ข้อกำหนด UCP มาตรา 17 ยกเว้นความผิดให้กับธนาคารในกรณีที่มี “เหตุสุดวิสัย” หรือสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของธนาคาร เช่น การประท้วง การก่อการจลาจล หรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น หากธนาคารต้องปิดทำการด้วยเหตุดังกล่าวและ เครดิตหมดอายุก่อนที่ธนาคารจะเปิดทำการ ข้อกำหนด UCP มาตรา 17 กำหนดให้ธนาคาร ปฏิเสธการจ่ายเงินสำหรับการยื่นเอกสารวันนั้นได้ ถึงแม้มาตรา 17 จะถูกดัดแปลงให้เหมาะสมกับ Standby Letter of Credit โดยให้ผู้รับประโยชน์สามารถยื่นเอกสารได้ภายในเวลาที่กำหนด หลังจากที่ธนาคารได้เปิดทำการแล้วก็ตาม แต่ข้อกำหนด ISP ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนกว่า ในข้อ 3.14 ว่าในกรณีที่เกิดเหตุสุดวิสัยขึ้น ทำให้ผู้รับประโยชน์ไม่สามารถยื่นเอกสารภายใน กำหนดระยะเวลาได้ เนื่องจากธนาคารปิดทำการไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ ให้มีการยืดระยะเวลา ออกไปอีก 30 วันปฏิทินภายหลังจากที่ธนาคารเปิดทำการแล้ว ซึ่งการขยายระยะเวลาดังกล่าวนี เป็นไปโดยอัตโนมัติ

8. การตรวจสอบความไม่สอดคล้องกันของเอกสารในข้อกำหนด UCP มาตรา 13 (a) ระบุว่าเอกสารใดที่ไม่สอดคล้องกับเอกสารอื่นให้ถือว่าไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของเครดิต เนื่องจากเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้ำนั้น ความไม่สอดคล้องกันของเอกสารจะบ่งชี้ว่าไม่มีการปฏิบัติตามสัญญาซื้อขาย แต่ใน Standby Letter of Credit นั้นไม่มีวัตถุประสงค์พิเศษที่จะเรียกร้องให้ผู้เปิดเครดิตต้องตรวจสอบความไม่สอดคล้องกันของเอกสาร ดังนั้น กฎข้อ 4.02 ของข้อกำหนด ISP จึงระบุว่าผู้เปิดเครดิต หรือบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อจะต้องตรวจสอบความไม่สอดคล้องกันของเอกสารต่อเมื่อมีการกำหนดเช่นนั้นไว้ใน Standby Letter of Credit

9. เนื่องจากข้อกำหนด UCP มิได้กล่าวถึงเรื่องการจ่ายเงินไปให้แก่ผู้ยื่นเอกสารโดยฉ้อฉลไว้เลย ดังนั้น เมื่อเกิดกรณีที่ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงตามข้อกำหนด UCP ได้นำเอกสารมายื่นแสดง เพื่อขอให้ธนาคารชำระเงินภายหลังจากที่ผู้รับประโยชน์ตัวปลอมได้ยื่นเอกสาร และธนาคารได้จ่ายเงินไปแล้วย่อมเกิดความเสียหายในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ 1. ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง 2. ธนาคารผู้ได้รับการแต่งตั้ง 3. ผู้เปิดเครดิต และ 4. ผู้ขอเปิดเครดิต แต่ข้อกำหนด ISP ได้วางรูปแบบของการเรียกร้องให้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น ของผู้ขอเปิดเครดิตไว้ในกฎข้อ 4.13 อย่างชัดเจน โดยให้ธนาคารผู้จ่ายเงินตามเครดิตเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น

10. ในข้อกำหนด UCP มาตรา 43 ได้กำหนดให้การยื่นเอกสารการขนส่งจะต้องระบุระยะเวลาการยื่นเสนอเอกสารให้สอดคล้องกับวันขนส่งสินค้า แต่หากมิได้ระบุระยะเวลาไว้จะต้องยื่นแสดงเอกสารภายใน 21 วันนับถัดจากวันที่ส่งสินค้า เพื่อป้องกันมิให้มีการส่งเอกสารค้างของผู้ขอเปิดเครดิต แต่ในข้อกำหนด ISP ไม่มีกฎเกณฑ์ที่มีลักษณะเช่นนี้ เนื่องจากว่าเอกสารโดยทั่วไปของ Standby Letter of Credit มักจะเป็นเอกสารเก่า

11. การกำหนดระยะเวลาอันสมควรในการตรวจสอบเอกสาร ข้อกำหนด UCP ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 13 (b) แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดระยะเวลาอันสมควรไว้อย่างชัดเจน ข้อกำหนดมาตราดังกล่าวเพียงแต่กำหนดระยะเวลาการตรวจสอบเอกสารว่าจะต้องไม่เกิน 7 วันทำการนับถัดจากวันที่ได้รับเอกสาร ดังนั้น ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอาจตรวจสอบเอกสารเสียเมื่อใดก็ได้ เพียงแต่การตรวจสอบนั้น ต้องกระทำภายในกำหนดระยะเวลา 7 วันเท่านั้นก็เป็นอันเพียงพอ แต่ในข้อกำหนด ISP ได้กำหนดถึงเรื่องระยะเวลาการตรวจสอบเอกสารไว้อย่างชัดเจนในกฎข้อ 5.01 (a) ว่าธนาคารจะต้องตรวจสอบเอกสารที่นำมายื่นให้แล้วเสร็จภายใน 3 วันทำการนับถัดจากวันที่ยื่นเสนอเอกสาร แต่หากเอกสารนั้นมีความยุ่งยากซับซ้อนมากเป็น

พิเศษ ก็อนุญาตให้ขยายระยะเวลาการตรวจออกไปได้อีก ทั้งนี้ การขยายระยะเวลาออกไปนั้น ต้องไม่เกิน 7 วันทำการ

12. การโอนสิทธิในการเบิกจ่ายเงินของผู้รับประโยชน์ตามข้อกำหนด UCP สามารถโอนต่อไปยังบุคคลอื่นได้ หากแต่การโอนนั้นสามารถกระทำได้เพียงทอดเดียวตามมาตรา 48 อย่างไรก็ดี แม้การโอนดังกล่าวจะสามารถโอนได้เพียงทอดเดียวก็ตาม แต่ผู้โอนก็สามารถแบ่งการโอนออกเป็นส่วน ๆ ได้ ส่วนในข้อกำหนด ISP ได้กำหนดหลักเกณฑ์การโอนเครดิตไว้ในกฎข้อ 6 ว่าเครดิตนั้นสามารถโอนต่อไปยังบุคคลอื่นที่ทอดก็ได้ แต่การโอนนั้นจะต้องโอนไปทั้งจำนวน จะแบ่งเป็นส่วน ๆ เหมือนกับการโอนในข้อกำหนด UCP ไม่ได้ นอกจากนี้ ข้อกำหนด ISP ยังได้เพิ่มเติมเรื่องการโอนโดยผลของกฎหมายเข้ามาด้วยในกฎข้อที่ 6.11-6.14 ซึ่งในข้อกำหนด UCP มิได้กล่าวถึงไว้เลย

13. ข้อกำหนด ISP ได้เพิ่มเติมเรื่องการรวมตัวกัน (Syndication) หรือการมีส่วนร่วม (Participation) ในการเปิด Standby Letter of Credit ของผู้เปิดเครดิต ในกรณีที่ Standby Letter of Credit มีผู้ร่วมเปิดเครดิตหลายคน ซึ่งข้อกำหนด UCP ไม่ได้กล่าวถึงไว้

นอกจากความแตกต่างที่สำคัญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ข้อกำหนด UCP และข้อกำหนด ISP ก็ยังมีความแตกต่างกันในข้อปลีกย่อยอีกมากมาย ซึ่งต้องศึกษาลึกลงไปในรายละเอียดนั้นต่อไป

3.4 ข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นจากการนำข้อกำหนด UCP 500 มาใช้กับ Standby Letter of Credit ในปัจจุบัน

แม้ว่าการเปิด Standby Letter of Credit ส่วนใหญ่จะอ้างอิงถึงหลักตามข้อกำหนด UCP¹²⁵ แต่ความสัมพันธ์ระหว่าง Standby Letter of Credit กับข้อกำหนด UCP นั้นยังคงคลุมเครืออยู่ผู้ที่มีความคุ้นเคยกับธรรมเนียมปฏิบัติของเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้า (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

¹²⁵ แม้ว่าข้อกำหนด UCP ไม่ได้ระบุถึง Standby Letter of Credit จนกระทั่งมีการปรับปรุงในปี 1983 (UCP 400) แต่ Standby Letter of Credit ได้ถูกออกมาโดยใช้หลักตาม UCP 222 และ UCP 290 นับตั้งแต่ UCP เป็นการกำหนดหมวดหมู่ของระเบียบวิธีปฏิบัติ ข้อกำหนดต่าง ๆ อาจแตกต่างกันไปและนำไปใช้กับเครดิตประเภทใดก็ได้ นับตั้งแต่ผู้ใช้ Standby Letter of Credit เห็นว่า Standby Letter of Credit เป็นเลตเตอร์ ออฟ เครดิตประเภทหนึ่ง ผู้ใช้เครดิตต่างเห็นพ้องกันว่า การเปิด Standby Letter of Credit โดยใช้หลักตามข้อกำหนด UCP นั้นไม่ใช่เรื่องยุ่งยากแต่อย่างใด

ในประเทศอังกฤษและยุโรป) เห็นว่า Standby Letter of Credit ไม่ใช่เลตเตอร์ออฟเครดิต แต่เป็นการรับประกัน (guarantee)¹²⁶ Standby Letter of Credit นั้นถูกเข้าใจว่าสามารถทำได้เมื่อเกิดข้อพิพาทจากการไม่ชำระราคา และมักจะเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีในชั้นศาล และมักจะไม่มี การเรียกร้องให้มีการตัดสินเอกสาร โดยผู้ตรวจสอบเอกสารตามธรรมเนียมปฏิบัติที่ได้รับการอบรม มาและไม่เกี่ยวข้องกัธรรมเนียมปฏิบัติที่ตอบสนองกับความสัมพันธ์ที่มีต่อธนาคาร เป็นที่ยอมรับ กันว่า แม้มุมมองนี้จะไม่ถูกต้องและไม่ครอบคลุมเนื้อหาของ Standby Letter of Credit ที่สามารถ แยกออกมาได้ต่างหากจากเลตเตอร์ออฟเครดิต แต่มุมมองนี้ก็ยังเป็นที่น่าสนใจในระดับหนึ่ง ยิ่งไป กว่านั้น Standby Letter of Credit มักจะเกี่ยวข้องกับทนายความของคู่กรณีหลายฝ่าย โดยทำ หน้าที่เป็นผู้แทนของผู้ขอเปิดเครดิต ผู้รับประโยชน์และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทนายความเหล่านี้มี บทบาทในเรื่อง Standby Letter of Credit มากกว่าในเรื่องเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้า ด้วย เหตุที่ว่าลักษณะของธุรกรรมที่ใช้ Standby Letter of Credit นั้นมักเป็นเรื่องที่ไม่ใช้กับ Standby Letter of Credit โดยทั่วไป

ไม่ว่าจะมีสาเหตุจากอะไรก็ตาม คณะกรรมการกิจการธนาคารของ ICC (ICC Banking Commission) ซึ่งผู้แทนส่วนใหญ่มาจากภาคพื้นยุโรปได้แสดงให้เห็นว่า คณะ กรรมการการค้า ได้คำนึงถึง Standby Letter of Credit ไว้ในข้อกำหนด UCP อย่างไม่เต็มใจนัก และได้ปฏิเสธอย่างแข็งขันที่จะนำข้อกำหนด UCP มาใช้กับแง่มุมพิเศษของวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ Standby Letter of Credit

แต่ที่จริงแล้ว ควรตระหนักว่าการเชื่อมโยงระหว่าง Standby Letter of Credit กับ ข้อกำหนด UCP นั้นได้ถูกรวมกันเนื่องมาจากมุมมองของตัว Standby Letter of Credit เอง หากมองในแง่บวกโดยถือหลักว่า Standby Letter of Credit อยู่ภายใต้ข้อกำหนด UCP ลักษณะ ความเป็นเอกเทศของเลตเตอร์ออฟเครดิตก็จะเป็นที่รับรองและได้รับการสนับสนุน ยิ่งไปกว่านั้น ภายใต้ข้อกำหนด UCP ธนาคารผู้เปิดเครดิตจะได้รับการสนับสนุนในการต้านความพยายามของ ผู้รับประโยชน์ในการโยนภาระให้ธนาคารผู้เปิดเครดิต ด้วยข้อกำหนดให้รับผิดชอบโดยไม่มีระยะเวลา

¹²⁶ ตัวอย่างเช่น ผู้ให้ความเห็นที่มีชื่อเสียงและทรงอิทธิพลทางความคิดคนหนึ่ง (ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งประธาน ของคณะกรรมการกิจการธนาคารของ ICC) กล่าวว่า “แม้รูปแบบของ Standby Letter of Credit กับการรับประกันตามความ ต้องการจะแตกต่างกัน แต่มีความแตกต่างในตอนท้ายที่สุดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สิ้นสุด¹²⁷ หรือพยายามจะยืดระยะเวลาออกไปโดยไม่มีเหตุอันสมควร¹²⁸ นอกจากนี้ ข้อกำหนด UCP ยังเป็นตัวเชื่อมโยงกับวิธีปฏิบัติว่าด้วยมาตรฐานนานาชาติ ในการทำเลตเตอร์ออฟเครดิต สิ่งที่สำคัญอีกอย่างก็คือข้อกำหนด UCP มีแนวความคิดในการป้องกันความผิดพลาดในการกำหนดระยะเวลาตามสมควร ให้มีการแจ้งถึงความไม่ต้องตรงกันของเอกสารโดยไม่คำนึงถึงการบรรเทาปัญหาเรื่องความไม่ต้องตรงกันของเอกสาร เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจตอนท้าย¹²⁹

ในทางกลับกัน ข้อกำหนด UCP กำหนดเพียงหลักการเบื้องต้นสำหรับ Standby Letter of Credit เท่านั้น โดยข้อกำหนดใน UCP มีว่ากฎเกณฑ์จะใช้บังคับกับ Standby Letter of Credit “เพียงเท่าที่อาจใช้บังคับได้”¹³⁰ ในขณะที่ผู้ใช้ Standby Letter of Credit ส่วนใหญ่ต่างได้ข้อสรุปว่า การนำหลักตามข้อกำหนด UCP มาใช้กับ Standby Letter of Credit นั้นดีกว่าที่จะไม่นำกฎเกณฑ์ใดมาใช้เลย บุคคลเหล่านี้มีความไม่พอใจมานานจากการที่ไม่มีกฎเกณฑ์อื่นให้เลือก นอกจากข้อกำหนด UCP¹³¹ ผู้ปฏิบัติที่ทรงความรู้ด้านกฎหมายจะไม่อ้างถึงข้อกำหนด UCP หรือขยายความในข้อกำหนด UCP ให้ครอบคลุมถึงการจัดทำ Standby Letter of Credit เพราะฉะนั้นเนื้อหาของข้อกำหนด UCP ไม่เหมาะสมในการจัดทำข้อกำหนดใน Standby Letter of Credit ปัญหาของข้อกำหนด UCP แยกออกได้สามประการ คือ 1) ข้อกำหนดที่เป็นปัญหาในข้อกำหนด UCP 2) เนื้อหาในข้อกำหนด UCP ที่ไม่ตรงต่อสถานการณ์ และ 3) เนื้อหาที่ข้อกำหนด UCP ครอบคลุมไปไม่ถึง

¹²⁷ เป็นเรื่องปกติที่ผู้รับประกันที่มีอำนาจในการต่อรองจะเรียกร้องให้มีการรับผิดชอบโดยไม่จำกัดเวลา สัญญารับประกันที่เป็นเอกเทศบางสัญญาอาจถูกออกมาโดยไม่กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดไว้ ไม่ว่าจะกฎหมายท้องถิ่นจะกำหนดให้สัญญาที่มีอายุตลอดไป หรือไม่ ในข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 42 กำหนดให้ต้องมีวันสิ้นสุดอายุของเครดิต

¹²⁸ เรียกว่าหลักความต้องการในการ “ยืดเวลาหรือชำระราคา” (extend or pay) โดยไม่มีการเพิกถอน ซึ่งเป็นเรื่องปกติของ Standby Letter of Credit UCP วางหลักเอาไว้ในกรณีที่มีความต้องการเช่นนั้น

¹²⁹ ดู UCP500 มาตรา 14

¹³⁰ ดู UCP500 มาตรา 15

¹³¹ เป็นที่เข้าใจว่า ในแวดวงการใช้ Standby Letter of Credit ไม่ได้เข้าร่วมกับ รูปแบบกฎเกณฑ์ของ ICC ว่าด้วยการรับประกันตามข้อเรียกร้อง (ICC Uniform Rules for Demand Guarantees: URDG) และถือว่า URDG มีความเหมาะสมการรับประกันที่มีลักษณะเฉพาะเท่านั้น URDG นั้นได้รับการยอมรับในปี 1992 โดย ICC เพื่อแทนที่รูปแบบกฎเกณฑ์สำหรับสัญญารับประกัน (Uniform Rules for Contract Guarantee) ที่ไม่ประสบความสำเร็จ และมุ่งที่จะใช้กับการรับประกันที่เป็นเอกเทศ ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า URDG มักไม่ค่อยถูกนำมาใช้ และ ICC ได้มีการประชุมในระยะหลังว่าควรจะทำอย่างไร

ข้อกำหนดที่เป็นปัญหาในข้อกำหนด UCP

ข้อกำหนดบางประการในข้อกำหนด UCP ไม่ตรงกับลักษณะของ Standby Letter of Credit ส่วนใหญ่ ยกตัวอย่างเช่นข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 17, 42 และ 44 ที่วางหลักให้ผู้รับประโยชน์ต้องรับความเสี่ยง หากธนาคารผู้เปิดเครดิตหรือธนาคารผู้ยืนยันเครดิตปิดทำการในวันสุดท้ายที่ผู้รับประโยชน์สามารถยื่นเอกสารได้¹³² หลักการที่กำหนดไว้เช่นนี้ไม่ได้รับการต่อต้านจากผู้รับประโยชน์ของเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้า เพราะตัวผู้รับประโยชน์เองเป็นผู้ควบคุมสินค้าที่มีรายการแสดงไว้ในเอกสาร อย่างไรก็ตาม ผู้รับประโยชน์ของ Standby Letter of Credit ไม่ได้มีความพร้อมที่จะยอมรับความเสี่ยงที่เกิดจากธนาคารผู้เปิดเครดิตปิดทำการ ในวันสุดท้ายที่ผู้รับประโยชน์สามารถยื่นเอกสารได้ นอกจากนี้ยังมีความเป็นไปได้ที่ผู้ขอเปิดเครดิตและธนาคารผู้เปิดเครดิตที่เป็นฝ่ายผิดยกเว้นหลักการที่ว่านั้นได้ ซึ่งมีความแตกต่างจากเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้า ในสถานการณ์เช่นนี้มักก่อประสบการณ์เกี่ยวกับความยุ่งยากให้กับผู้ขอเปิดเครดิต ผลที่ตามมาก็คือ ผู้รับประโยชน์ที่มีอำนาจในการต่อรอง (ผู้ที่สามารถแก้ไขเนื้อหาที่ได้ตกลงกันตามธุรกรรมหรือที่มีเนื้อความตาม Standby Letter of Credit) อาจเจรจาข้อสัญญาที่กำหนดให้มีการขยายเวลาของความรับผิดชอบไปจนกระทั่งภายหลังที่ธนาคารเปิดทำการก็ได้ ข้อสัญญาเช่นนี้ถูกร่างมาเป็นพิเศษโดยระบุช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกันและมักจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ ต้องเสียประโยชน์เพราะการที่มีการคาดคะเนความเป็นไปได้หลาย ๆ ประการผิดพลาด¹³³

ข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 13 (a) กำหนดว่าข้อมูลในเอกสารที่ยื่นมาต้องสอดคล้องกับเนื้อความและเงื่อนไขของเครดิต รวมถึงเอกสารประกอบอื่น ๆ ด้วย¹³⁴ ข้อเรียกร้องนี้ไม่เป็นเหตุเป็นผล ในกรณีเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้า นับตั้งแต่มีการดำเนินการเกี่ยวกับธุรกรรมที่เคร่งครัดและสามารถคาดหวังได้ถึงความสอดคล้องกันของเอกสาร ความคาดหวังนี้ไม่มีผลสำคัญสำหรับ Standby Letter of Credit ในขณะที่มีความสอดคล้องกันของข้อมูลบางอย่างในเอกสาร แต่การถอนเครดิตก็อาจต้องการความไม่ต้องตรงกันระหว่างเอกสารสองฉบับ

¹³² มาตรา 44 ไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่ธนาคารปิดทำการในวันสุดท้ายที่สามารถยื่นเอกสารได้ด้วยเหตุการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 17 (คล้ายกับเหตุสุดวิสัย)

¹³³ ได้มีการกล่าวถึงปัญหานี้ในข้อกำหนด ISP 98 กฎข้อที่ 3.13 (วันสิ้นสุดของเครดิตตรงกับวันที่ไม่ได้ทำการ) และ 3.14 (การปิด ทำการในวันปกติและการอนุญาตให้มีการยื่นเอกสารได้ ณ สถานที่ที่สมควร) ข้อกำหนด ISP 98 ห้ามข้อเรียกร้องที่เป็นปัญหาในการพิจารณาถึงสาเหตุของการปิดทำการ และตั้งกฎเกณฑ์ที่อนุญาตให้ผู้รับประโยชน์มีเวลาเพิ่มขึ้นอีก 30 วันนับแต่วันที่เปิดทำการ และอนุญาตให้ธนาคารผู้ออกเครดิตตัดสินใจได้ว่า สถานที่ใดบ้างมีความเหมาะสมกับการยื่นเอกสาร

¹³⁴ มาตรา 13(a) ประโยคที่สามกล่าวว่า “หากเอกสารที่ปรากฏซึ่งหน้าไม่สอดคล้องกับเอกสารอื่น ให้ถือว่าเอกสารนั้นไม่ปรากฏ ซึ่งหน้าและไม่เป็นไปตามเนื้อความและเงื่อนไขในเครดิต”

ก็ได้ มีการกล่าวถึงปัญหานี้ใน Standby Letter of Credit ทางการค้าในขณะที่สินค้าอยู่ในความครอบครองของผู้ขอเปิดเครดิตก่อนที่จะมีการถอนเครดิต¹³⁵ ที่สำคัญก็คือ ผู้ตรวจเอกสารไม่อยู่ในฐานะที่เข้าใจได้ว่า ความไม่ต้องตรงกันของเอกสารสำหรับ Standby Letter of Credit นั้นสะท้อนให้เห็นข้อผิดพลาดในการชำระราคาจริงหรือไม่ และมักจะขาดข้อมูลเพื่อพิจารณาบริบทของเครดิตว่ามีโครงสร้างอย่างไร เพื่อที่จะได้แยก Standby Letter of Credit ออกมา ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในกรณีเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้า¹³⁶

การกำหนดเรื่อง “การเบิกเงิน” ไว้ในข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 41 ซึ่งใช้กับสินค้าที่มีการเบิกเงินเป็นรายงวด¹³⁷ ซึ่งมีความพยายามผิด ๆ ที่จะนำไปใช้กับ Standby Letter of Credit และก่อให้เกิดความยุ่งยากในการยื่นเอกสารสำหรับ Standby Letter of Credit เมื่อไม่มีการให้นิยามคำว่า “การเบิกเงินเป็นรายงวด” ไว้ในข้อกำหนด UCP แล้วเนื้อความตามนี้ก็ยังสามารถปรับใช้กับงานเอกสารมาตรฐานของธนาคารพาณิชย์ ที่มีการชำระราคาเป็นงวด หรือพันธะกรรมที่คล้ายกันที่มี Standby Letter of Credit หนุนหลังอยู่ ในการจัดทำธุรกรรมซื้อขายสินค้า ความผิดพลาดในการชำระราคางวดใดงวดหนึ่ง แสดงให้เห็นเจตนาของคู่สัญญาและเป็นที่น่าสงสัยว่าจะมีการถอนเงินเกิดขึ้น ความผิดพลาดในตอนแรกอันเป็นเหตุที่จะมีการถอนเงินมักไม่ได้รับความสนใจจากผู้ขอเปิดเครดิต แม้ว่าจะได้ว่ามีความผิดพลาดในการถอนเงินเกิดขึ้น แต่ความผิดพลาดในการชำระราคางวดใดงวดหนึ่งไม่ใช่สาเหตุที่จะทำให้ธุรกรรมนั้นเสียไปทั้งหมด และผู้รับประโยชน์หวังว่าจะมีการถอนเงินในคราวต่อไป โดยไม่คำนึงถึงสาเหตุของการถอนเงินในครั้งแรก¹³⁸

ข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 43 มีเนื้อความใช้บังคับกับเอกสารสิทธิโดยวางหลักไว้ว่า บรรดาเอกสารสิทธิจะต้องถูกยื่นภายใน 20 วันนับแต่วันที่ออกเอกสาร¹³⁹ ผลก็คือ มาตรานี้วางหลักให้มีเส้นตายที่สอง นอกเหนือจากวันที่เอกสารสิ้นผลตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนด UCP ข้อควรคำนึง คือการยื่นเอกสารสิทธิล่าช้าจะทำให้ผู้ขอเปิดเครดิตต้อง

¹³⁵ เพื่อที่จะทำให้เอกสารขาดความน่าเชื่อถือเนื่องจากเนื้อความในเอกสาร ไม่ต้องตรงกันในเลตเตอร์ออฟเครดิตนั้นมักจะไม่มีกรณีสืบถึงสำหรับกรณี Standby Letter of Credit

¹³⁶ ปัญหานี้ได้ถูกกล่าวไว้ในข้อกำหนด ISP98 กฎข้อที่ 4.03 (การตรวจสอบความไม่สอดคล้องกันของเอกสาร) ซึ่งตั้งกฎเกณฑ์ในทางตรงกันข้ามขึ้นมา

¹³⁷ ข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 41 กำหนดว่าเครดิตที่สนับสนุนการส่งเป็นรายงวดถูกถอนหรือยุติลงเมื่อไม่มีการชำระเงินรายงวดเกิดขึ้น

¹³⁸ ปัญหานี้ได้มีการกล่าวถึงในข้อกำหนด ISP98 กฎข้อที่ 3.07(a) (การแยกออกจากกันได้ของการยื่นเอกสาร)

¹³⁹ ดูข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 43(a) “หากไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลาไว้ ธนาคารจะไม่ยอมรับเอกสารที่ถูกยื่นมายังตนช้ากว่า 21 นับแต่วันที่สินค้าถูกนำส่งมาก็ได้”

จ่ายเงินค่าเกินกำหนดเวลา (demurrage) หรือค่าจัดเก็บสินค้า (storage) ภายใต้ Standby Letter of Credit มีความแตกต่างกันออกไปเมื่อ Standby Letter of Credit เรียกร้องให้มีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการขนส่ง (หรือสำเนาของเอกสารเช่นว่านั้น) ในสถานการณ์เช่นนั้นอาจสันนิษฐานได้ว่าในการได้รับชำระราคาโดยวิธีอื่น ในกรณีที่เอกสารสิทธิเปลี่ยนมือไม่ได้ และสินค้าได้ถูกตราส่งมายังผู้ขอเปิดเครดิต โดยตรงซึ่งได้ครอบครองสินค้าแล้ว การปรับใช้กฎว่าด้วยการยื่นเอกสารตาม Standby Letter of Credit ในระยะหลังนี้ก่อให้เกิดกับดักสำหรับผู้รับประโยชน์ และเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับ ธุรกรรม Standby Letter of Credit¹⁴⁰

การโอนสิทธิในการถดถอนภายใต้เลตเตอร์ออฟเครดิต ทางการค้าที่สามารถโอนกันได้นั้นมักถูกคาดหวังจะมีการโอนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แต่ในการโอนเพียงครั้งเดียวนั้น อาจมีการโอนบางส่วนแฝงอยู่โดยโอนไปยังผู้รับประโยชน์คนที่สอง (ข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 48) วิธีปฏิบัตินี้สอดคล้องกับการคาดหวังในทางการค้า สำหรับสัญญาซื้อขายที่ผู้รับประโยชน์อาจต้องการใช้เลตเตอร์ออฟเครดิต เป็นกลไกในการสร้างความมั่นใจในการชำระเงินให้กับผู้ส่งสินค้าหลายราย และอาจไม่มีเครดิตเพียงพอที่จะโน้มน้าวธนาคารอื่นให้เปิดเครดิตให้ได้ อย่างไรก็ตาม Standby Letter of Credit มักจะไม่มี การโอนไปมากกว่าหนึ่งครั้ง โดย Standby Letter of Credit ที่อาจโอนกันได้ที่มีการโอนหลายครั้ง ผู้ที่ถือสิทธิแทนผู้รับประโยชน์คนอื่นสามารถถอนตัวเมื่อใดก็ได้ และผู้ที่โอนสิทธิตามเครดิตไปแล้วไม่สามารถอ้างสิทธิของตนอีกต่อไป เมื่อใดที่ผู้ขอเปิดเครดิตตกลงใจที่จะเปิด Standby Letter of Credit ชนิดโอนกันได้ เมื่อนั้นจะไม่มี การเสียประโยชน์¹⁴¹

ข้อกำหนดของ UCP เหล่านี้แก่ Standby Letter of Credit ข้อดีก็คือข้อกำหนด UCP กำหนดให้มีการเจรจาต่อรองสำหรับการจัดทำเครดิต ข้อเสียก็คือการจัดทำเครดิตที่ไม่สำเร็จและไม่ครอบคลุมประเด็นสำคัญนั้น ทำให้ Standby Letter of Credit เสียไปและทำให้เกิดความต้องการของผู้สัญญาไม่บรรลุผล

¹⁴⁰ ไม่มีกฎเช่นว่านี้อยู่ในข้อกำหนด ISP 98 และ ข้อกำหนด ISP 98 กฎข้อที่ 4.20(b) (เอกสารอื่น) ระบุไว้ชัดเจนว่าข้อกำหนด UCP นั้นไม่สามารถนำมาใช้ได้กับการยื่นเอกสารภายใต้ข้อกำหนด ISP

¹⁴¹ ได้มีการกล่าวถึงปัญหานี้ในข้อกำหนด ISP 98 กฎข้อที่ 6.01 (การเรียกร้องให้มีการโอนสิทธิถดถอน) และกฎข้ออื่นที่ตามหลัง

ข้อสัญญาที่ไม่แน่ชัด

กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในข้อกำหนด UCP ไม่ได้วางหลักไว้สำหรับ Standby Letter of Credit โดยเฉพาะ ตัว Standby Letter of Credit เองมีความแตกต่างจากวิธีปฏิบัติของเลตเตอร์ออฟเครดิตทางการค้า เพราะมีแนวโน้มที่จะเกิดข้อพิพาทอยู่มาก นักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำ Standby Letter of Credit จึงมักจะนำกฎเกณฑ์ตามข้อกำหนด UCP มาใช้กับ Standby Letter of Credit ในลักษณะเฉพาะกิจและกรณีที่มีความสับสนเท่านั้น การดำเนินการเช่นนี้จึงทำให้ Standby Letter of Credit มีความสับสนและต้องการความชัดเจน

ตัวอย่างเช่น ข้อสัญญาที่ว่า “การถอนเพียงบางส่วน” นั้นถูกตีความว่าการถอนสามารถทำได้เพียงครั้งเดียวไม่ว่าจะเป็นจำนวนทั้งหมดหรือบางส่วน และผู้ขอเปิดเครดิตไม่สามารถโต้แย้ง การถอนที่มีน้อยกว่าจำนวนรวมทั้งหมด ซึ่งข้อกำหนด UCP ไม่ได้วางหลักครอบคลุมถึงความแตกต่างเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้

คำว่า “สมบูรณ์” (Clean) ใน Standby Letter of Credit มีสองความหมาย ซึ่งแสดงว่ามีความแตกต่างจากเลตเตอร์ออฟเครดิต หรือแตกต่างจาก Standby Letter of Credit ที่เรียกเอาเฉพาะตัวเงินหรือตามความประสงค์ ข้อสัญญาเหล่านี้ต้องการกรอบที่กำหนดความหมายเพื่อลดความสับสนและข้อขัดแย้ง

ข้อสัญญาว่าด้วย “การแก้ไขโดยอัตโนมัติ” ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ธนาคารผู้เปิดเครดิตเลือกที่ปฏิเสธการต่ออายุโดยอัตโนมัติของ Standby Letter of Credit เพราะคู่สัญญา Standby Letter of Credit ต้องการให้สัญญามีความแน่นอน จึงกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดไว้ แต่ก็สามารถต่ออายุได้โดยอัตโนมัติ เว้นแต่ธนาคารผู้เปิดเครดิตจะแจ้งให้ผู้ขอเปิดเครดิตทราบว่ามันไม่ประสงค์ที่จะต่ออายุเครดิตอีกต่อไปก่อนที่ Standby Letter of Credit จะสิ้นอายุ ลักษณะของข้อสัญญานี้ใน Standby Letter of Credit จะเขียนไว้เพียงสั้น ๆ ว่า “โดยอัตโนมัติ” “ตลอดไป” หรือ “แก้ไขโดยอัตโนมัติ” โดยไม่มีการกล่าวถึงผลของข้อสัญญานี้ไว้อย่างชัดเจน เนื่องจากบรรดาธนาคารและคู่ค้าต้องการถ้อยคำที่สั้นและกระชับ

บางที่ปัญหาที่สำคัญของข้อกำหนด UCP ก็คือความล้มเหลวในการสร้างความมั่นใจให้กับบรรดานักกฎหมายที่ไม่เชี่ยวชาญในเรื่องเลตเตอร์ออฟเครดิต ปัญหานี้ได้มีการสะท้อนในข้อสัญญาที่ปรากฏอยู่ใน Standby Letter of Credit โดยบรรดานักกฎหมายพยายามนำหลัก

ความเป็นเอกเทศใส่ลงไปในข้อสัญญาโดยเขียนไว้สั้น ๆ ซึ่งมีการเขียนเป็นข้อสัญญาไว้ว่า “โดยสิ้นเชิง” “สำคัญที่สุด” “โดยย่อ” “ชำระจากกองทุนของธนาคารผู้ออกเครดิต” และ “ชำระตามความประสงค์”

การห้ามไม่ให้ใช้ข้อสัญญาเหล่านี้ยังไม่เพียงพอ เพราะเมื่อใดที่นายความเห็นว่าการเกณฑ์ที่วางไว้กำหนดว่า ไม่ต้องคำนึงถึงข้อสัญญาเหล่านั้นก็จะตั้งคำถามเกี่ยวกับความถูกต้องของกฎเกณฑ์ หรือไม่ก็จะมองข้ามกฎเกณฑ์นั้นไป หากพบว่าข้อสัญญาบางประการก่อให้เกิดความสับสนแล้ว วิธีที่ดีที่สุดคือไม่ต้องไปสนใจข้อสัญญาเหล่านั้น หรืออธิบายให้ชัดเจนถึงความต้องการที่แท้จริง แต่ข้อกำหนด UCP ไม่ประสบความสำเร็จในการทำให้มีความชัดเจนในเรื่องนี้

การละเว้น

มักจะมีประเด็นเกี่ยวกับ Standby Letter of Credit ที่ไม่มีกฎเกณฑ์ใดระบุไว้ในข้อกำหนด UCP เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีกหลายครั้ง เมื่อพิจารณาข้อกำหนด UCP แล้วจะเห็นว่ามีเนื้อหาที่กำหนดเรื่องมาตรฐานการเรียกร้องเอกสารประกอบขั้นต่ำ เอาไว้เฉพาะเท่าที่ระบุไว้ในข้อกำหนด UCP คือ ใบกำกับสินค้า ใบตราส่ง กรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งข้อกำหนดเหล่านี้วางมาตรฐานเพื่อลดความสับสนในการทำเลตเตอร์ออฟเครดิต และวางหลักวิธีปฏิบัติแก่ธนาคาร ผู้เปิดเครดิตและจัดรูปแบบให้สอดคล้องกับที่ธนาคารคำนึงถึงด้วย การที่ข้อกำหนด UCP ไม่ได้วางหลักสำหรับ Standby Letter of Credit ที่ขัดขวางกระบวนการทำ Standby Letter of Credit และทำให้ธนาคารผู้เปิดเครดิตไม่สามารถจัดทำรูปแบบมาตรฐานสำหรับ Standby Letter of Credit ได้ยกตัวอย่างเช่นข้อกำหนด UCP ไม่ได้วางหลักในเรื่องรูปแบบมาตรฐานของ S.W.I.F.T. สำหรับ Standby Letter of Credit ไว้ ซึ่งเป็นการแนะนำผู้ใช้ให้ทราบเหมือนกับเลตเตอร์ออฟเครดิต

แม้มีการอ้างว่าความซับซ้อนของ Standby Letter of Credit เป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถจัดรูปแบบมาตรฐานได้ แต่มีผู้ให้ความเห็นแย้งว่าวิธีปฏิบัติสำหรับเลตเตอร์ออฟเครดิตนั้นมีความซับซ้อนกว่าเสียอีก ความแตกต่างนี้ทำให้สังคมธนาคารได้กดดันให้มีการจัดทำมาตรฐานสำหรับเลตเตอร์ออฟเครดิตผ่านข้อกำหนด UCP มากกว่า 7 ทศวรรษ แต่ไม่มีการคำนึงถึงการจัดทำมาตรฐานสำหรับ Standby Letter of Credit และปล่อยให้ผู้รับประโยชน์ต้องตกอยู่ในความไม่แน่นอน และทำให้ธนาคารผู้เปิดเครดิตมีข้อต่อสู้สำหรับเรียกร้องเอาเงินที่ชำระไปแล้วคืนมา

ปัญหาดังกล่าวมักเกิดขึ้นเมื่อ Standby Letter of Credit ระบุให้เรียกเอาเอกสารที่มี ถ้อยแถลงข้อความจริงที่กล่าวโดยผู้แถลงข้อความนั้น ซึ่งมีเนื้อความที่ฟุ่มเฟือยในถ้อยแถลง และ ไม่มีการจัดระบบให้ระบุเพียงเนื้อความสำคัญเท่านั้น

บางครั้ง Standby Letter of Credit ที่ออกมาเพื่อหนุนหลังการรับประกัน เฉพาะที่มีข้อความเช่นเดียวกับในเอกสารการรับประกันนั้น ผู้รับประกันต้องยื่นเอกสารของตน และของผู้ได้รับการรับประกันด้วย ซึ่งข้อกำหนด UCP ไม่ได้มีคำแนะนำว่าธนาคารต้องตรวจสอบ เอกสารของผู้ที่ได้รับการประกันไว้แต่อย่างใด

ผู้สืบทอดของผู้รับประกัน (ผู้จัดการมรดก ผู้พิทักษ์ทรัพย์ หรือที่คล้ายคลึงกัน) ไม่ สามารถถอดถอนเครดิตได้ในนามของตนเอง หรือโดยไม่กล่าวอ้างว่าตนทำเพื่อผู้รับประกันได้ และต้องนำเสนอเอกสารแสดงว่าตนได้รับการแต่งตั้งประกอบด้วยเสมอ ซึ่งข้อกำหนด UCP ไม่ได้ กำหนดเรื่องนี้ไว้ และในมาตรา 13 (a) แนะนำว่าไม่ต้องให้ความสำคัญกับเอกสารเพิ่มเติมแต่ อย่างใด

Standby Letter of Credit มักถูกจัดทำโดยการรวมตัวกันหรือด้วยความร่วมมือกัน ข้อกำหนด UCP ไม่ได้กล่าวให้ผู้ขอเปิดเครดิตและผู้รับประกันทราบ ตัวอย่างเช่น ผู้ขอเปิด เครดิตนั้น ไม่แน่ใจว่าธนาคารผู้เปิดเครดิตนั้นมีสิทธิในการมอบหมายให้ธนาคารอื่นมีพันธะกรณี ร่วมด้วยหรือไม่ แต่ธนาคารผู้เปิดเครดิตตั้งข้อสันนิษฐานว่าตนสามารถเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ สถานะการเงินของผู้ขอเปิดเครดิตให้ธนาคารอื่นที่เข้าร่วมถือประโยชน์ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต หรือถามความต้องการของ ผู้ขอเปิดเครดิตเสียก่อน เช่นเดียวกัน ธนาคารผู้เปิดเครดิตจะ ตั้งข้อสันนิษฐานว่า การมีส่วนร่วมเช่นนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้รับประกันที่มีต่อธนาคารผู้ เปิดเครดิต ซึ่งข้อกำหนด UCP ไม่ได้กำหนดข้อเสนอนี้ไว้

การที่ข้อกำหนด UCP ไม่ได้วางหลักเช่นนี้ไว้ทำให้การจัดทำ Standby Letter of Credit จะต้องมีการร่างและตั้งข้อกำหนดให้เหมาะสมกับ Standby Letter of Credit เป็นกรณีไป ข้อกำหนดเหล่านี้ ทำให้มีการนำข้อเสนอกันมาบรรจุไว้ในเครดิต และละเว้นข้อกำหนด สำคัญบางประการไปซึ่งทำให้เกิดความสับสน ข้อพิพาทและการดำเนินคดีตามมาและทำให้ บทบาทของ Standby Letter of Credit ในฐานะเครื่องมือที่ใช้สำหรับการชำระราคาอ่อนลง เช่นนี้เอง จึงควรมี กฎเกณฑ์มาตรฐานสำหรับ Standby Letter of Credit ซึ่งกฎเกณฑ์มาตรฐาน นี้จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับการเจรจาจัดทำ Standby Letter of Credit ในแต่ละครั้ง

การที่ข้อกำหนด UCP ขาดความเหมาะสมที่จะเป็นกฎเกณฑ์ที่นำมาปรับใช้กับ Standby Letter of Credit เนื่องจากข้อที่ได้อ้างมาแล้ว 3 ประการข้างต้น ปัญหาดังกล่าว ย่อมส่งผลให้ข้อกำหนด UCP กลายเป็นสิ่งที่ปัญหาสำหรับ Standby Letter of Credit ไปดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 : กระบวนการยื่นเอกสาร

มีแนวความคิดมากมายที่เกี่ยวกับการยื่นเอกสารที่ไม่ได้กล่าวถึงในข้อกำหนด UCP ตัวอย่างเช่น ข้อกำหนด UCP ไม่ได้กล่าวถึงผลของการที่ผู้รับประโยชน์เรียกร้องส่งเอกสารไปยังผู้ขอเปิดเครดิตและธนาคารผู้เปิดเครดิตเพื่อให้มีการยกเว้น ในสถานการณ์เช่นนั้นทำให้เกิดปัญหาว่าการกระทำของผู้รับประโยชน์ จะบรรเทาพันธกรณีของธนาคารผู้เปิดเครดิตที่มีต่อการยื่นเอกสารภายใต้ข้อกำหนด UCP หรือไม่

ตัวอย่างที่ 2 : มาตรฐานการตรวจสอบ

Standby Letter of Credit มีความสำคัญในตัวของมันเอง เนื่องจากจากเนื้อความที่ปรากฏอยู่ตามสัญญา ซึ่งแตกต่างจากเลตเตอร์ออฟเครดิตที่มักจะมีมูลค่าเหนือกว่าที่กำหนดไว้ในข้อสัญญา กล่าวคือ จากเนื้อความตามที่ระบุในสัญญากำหนดให้ Standby Letter of Credit เป็นหลักประกันในการชำระหนี้จำนวนเท่าใด Standby Letter of Credit ย่อมมีมูลค่าเพียงนั้น แต่ในกรณีของเลตเตอร์ออฟเครดิตนั้น ความสำคัญของเลตเตอร์ออฟเครดิต อยู่ที่การเป็นเครื่องมือในการชำระเงินระหว่างผู้ซื้อ (ผู้ขอเปิดเครดิต) และผู้ขาย (ผู้รับประโยชน์) ดังนั้น มูลค่าที่แท้จริงจึงอยู่ที่มูลค่าสินค้าที่ทำการซื้อขายกัน มิใช่ตัวเลตเตอร์ออฟเครดิต จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้ ผู้ปฏิบัติที่มีความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการธนาคาร ICC ได้ให้ความเห็นว่าการหากไม่มีมาตรฐานเป็นที่น่าพอใจ อย่างน้อยอย่าได้นำการกล่าวอ้างที่รวมไว้ด้วยกัน มาไว้ในวิธีการที่เคยดำเนินการสำเร็จมาแล้ว ตามที่เคยเจอการให้ความเห็นในกฎหมาย และได้มีการหาคำตอบไว้แล้ว¹⁴²

¹⁴² James E. Byrne, "The International Standby Practices (ISP 98) New Rules for Standby Letter of Credit," 2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice, 1999 : p. 51.

หลักการแรกคือข้อความที่ปรากฏในเอกสารต้องสื่อความหมายที่ Standby Letter of Credit ต้องมี ไม่ว่าจะเอกสารที่ยื่นนั้นจะเรียกร้องให้มีการตัดสินใจว่าจะละทิ้งผู้ขอเปิดเครดิต ธนาคารผู้เปิดเครดิตและผู้รับประโยชน์ที่เกี่ยวข้องไปหรือไม่

ผลก็คือ คู่สัญญาฝ่ายตรงข้ามมักจะหาวิธีได้รับความแน่นอนโดยระบุข้อสัญญาใน Standby Letter of Credit และระบุเอกสารประกอบมีเนื้อความเช่นเดียวกับ Standby Letter of Credit การบังคับถึงเนื้อความตาม Standby Letter of Credit จะอยู่ในเครื่องหมายคำพูด และมีการแนบ Standby Letter of Credit มาในตอนท้ายของเอกสารด้วย

วิธีการเช่นนี้มีประโยชน์ทำให้ไม่มีข้อสงสัย แต่ผู้ร่างเอกสารต้องแบกภาระในการตรวจสอบและคาดการณ์ว่าเนื้อความที่หยิบยกมาว่ามีผลบังคับใช้หรือไม่ เพียงใด และจะส่งผลร้ายในภายหน้าหรือไม่ ที่เห็นได้ชัดคือเรื่องเนื้อความมีการสะกดผิดพลาด การแบ่งวรรคตอนผิดพลาดหรือที่คล้ายกัน คำถามที่ตามมาคือผู้รับประโยชน์จำต้องทำเอกสารที่ผิดพลาดนี้เพื่อนำเสนอเอกสารคำร้องหรือไม่ และถ้าเนื้อความในเอกสารเป็นปฏิบัติต่อผู้รับประโยชน์ และไม่สามารถนำไปกล่าวอีกได้ ตัวอย่างเช่น มีเหตุการณ์ความขัดแย้งกันของเอกสาร 2 ประเด็นในขณะทีประเด็นเดียวก็เพียงพอแล้ว เป็นต้น

หากมีความผิดพลาดในเอกสารเกิดขึ้น ผู้รับประโยชน์มักจะรายงานการปฏิเสธโดยธนาคารผู้เปิดเครดิตและธนาคารที่ถูกระบุชื่อที่มีต่อความผิดพลาด ในขณะที่การปฏิเสธนั้นมีเพื่อให้ผู้รับประโยชน์แก้ไขข้อความ เพื่อหลีกเลี่ยงคำถามที่อาจถูกหยิบยกโดยผู้ขอเปิดเครดิตหรือธนาคารที่อยู่ในลำดับถัดไป และเพื่อให้มีการบรรเทาความเสียหาย ก่อนที่เครดิตจะสิ้นอายุ ในสถานการณ์ที่การปฏิเสธไม่ช่วยแก้ไขปัญหาก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ขึ้นมา แสดงให้เห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียกับความสมบูรณ์ของ Standby Letter of Credit

ตัวอย่างที่ 3 : ความชัดเจนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายและวิธีปฏิบัติ

ข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 49 ไม่ได้วางหลักเรื่องข้อกำหนดให้มีการหากำไรจาก Standby Letter of Credit และสิทธิที่เกี่ยวข้องกับ Standby Letter of Credit ได้ กฎหมายท้องถิ่นเกี่ยวกับการกำหนดในเรื่องเช่นนั้น มักจะมีอยู่ในเนื้อความของเอกสารว่าให้สามารถเลือกได้ว่าจะมีการค้ำกำไรหรือไม่ และไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะกำหนดให้มีความเหมาะสมกับ

ความต้องการและข้อความในเลตเตอร์ออฟเครดิตที่รู้จักกันในวงจำกัด ซึ่งทำให้ต้องย้อนกลับมาใช้ระบบเดิม ๆ สำหรับในเรื่องนี้ยังเป็นที่ยอมรับอยู่ บรรดานายธนาคารต่างเข้าใจว่าการกำหนดให้คิดกำไรได้นั้นไม่ใช่ข้อกำหนดในตัวของมันเอง แต่เป็นการยอมรับข้อกำหนดนั้นโดยธนาคารซึ่งความลับสนนี้มีสาเหตุมาจากข้อกำหนด UCP ซึ่งแม้จะมีการยอมรับประเด็นนี้แล้วในส่วนของเลตเตอร์ออฟเครดิต แต่ส่วนของ Standby Letter of Credit ยังไม่ยอมรับในเรื่องนี้

ตัวอย่างที่ 4 : วิธีการตีความสำหรับวิธีปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่เป็นที่ต้องการ

โดยธรรมชาติของผู้ปฏิบัติ มักไม่ต้องการใช้วิธีการตีความสำหรับวิธีปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่เป็นที่ต้องการซึ่งข้อกำหนด UCP ได้มีข้อสันนิษฐานในเบื้องต้นไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม วิธีการตีความเพื่อหลีกเลี่ยงนั้น มักเป็นรูปแบบที่อยู่ในกฎหมายและไม่อยู่ในระเบียบวิธีปฏิบัติ Standby Letter of Credit ทำให้สามารถเปลี่ยนแปลงการห้ามที่มีอยู่ในกฎว่าด้วยวิธีปฏิบัติได้

ตัวอย่างที่ 5 : วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเลตเตอร์ ออฟ เครดิตที่ละเอียดและชัดเจน

ข้อกำหนด UCP 500 มีมุมมองที่เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของเลตเตอร์ออฟเครดิต แต่ไม่เป็นระบบและเขียนมาสำหรับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ซ้ำของด้านเลตเตอร์ออฟเครดิตโดยไม่ได้มีการอธิบายถึงหลักพื้นฐานเอาไว้ แม้ว่าข้อกำหนด UCP 500 จะได้รับการยอมรับเป็นบรรทัดฐานสำหรับวิธีการจัดทำเครดิต แต่ก็มักจะเกิดปัญหาขึ้นอยู่เสมอ เมื่อหลักเกณฑ์เหล่านี้ได้ถูกนำไปใช้โดยผู้จัดทำเครดิตที่ไม่ได้เป็นมืออาชีพ

การจัดทำโดยละเอียด มีความเกี่ยวข้องกับคำถามว่าเอกสารนั้นเป็นของต้นฉบับ (original) หรือไม่ และการยื่นเอกสารต้องมีการระบุไว้เสมอ เว้นแต่จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นหรือไม่

ในข้อกำหนด UCP ใช้คำว่า “ต้นฉบับ” แต่ไม่ได้ให้คำนิยามไว้และสร้างสมมุติฐานว่าแม้เอกสารที่สามารถเป็นสำเนาต้องถูกตราไว้ว่าเป็น “ต้นฉบับ” แม้ว่าในเอกสารฉบับนั้นมิใช่ลายมือที่เป็น “ต้นฉบับ” ปรากฏอยู่แล้วก็ตาม นอกจากนี้ ข้อกำหนด UCP ยังละเอียดที่จะระบุหลักการว่า การยื่นเอกสารต้องใช้เอกสารต้นฉบับเสมอ เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ปัญหา

ที่คล้ายกันนี้เกิดขึ้นกับเอกสารที่มีการตราไว้ว่าเป็น “สำเนา” (copy) หาก Standby Letter of Credit กำหนดไว้ว่าให้ยื่นสำเนาเอกสาร ดังนี้เอกสารต้นฉบับจะนำมาใช้ได้หรือไม่

3.5 การนำข้อกำหนด ISP 98 มาแก้ไขข้อขัดข้องที่เกิดจากการนำข้อกำหนด UCP 500 มาใช้กับ Standby Letter of Credit ในปัจจุบัน

การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของการใช้ Standby Letter of Credit กับสถานการณ์ทางการค้าและทางการเงินอย่างกว้างขวาง ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของการใช้ Standby Letter of Credit ที่ใช้ในสถานที่อื่นนอกจากสหรัฐอเมริกา ในช่วงต้นทศวรรษ 1990 ได้มีการหยิบยกความยุ่งยากมาวิพากษ์วิจารณ์ และได้มีการจัดทำเป็นอนุสัญญาสหประชาชาติ ข้อเท็จจริงได้ปรากฏชัดเจนว่าผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจวิธีปฏิบัติพื้นฐานของ Standby Letter of Credit แต่ในประเทศอื่นนอกเหนือจากประเทศสหรัฐอเมริกา นั้นยังขาดความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างระหว่างการรับประกันที่เป็นเอกเทศกับวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเครดิตทางการค้า ผลก็คือความล้มเหลวในเรื่องความเข้าใจถึงวิธีการใช้อีกด้านของ Standby Letter of Credit ในส่วนอื่นของโลก

เมื่อไม่มีความพยายามในการดำเนินการจัดทำกฎเกณฑ์ว่าด้วย Standby Letter of Credit กระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ได้เรียกร้องให้กลุ่มผู้ใช้เลตเตอร์ออฟเครดิตของสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้รับความร่วมมือจากสถาบันกฎหมายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการธนาคารนานาชาติเป็นผู้นำในการจัดวางกฎเกณฑ์นานาชาติว่าด้วย Standby Letter of Credit โดยปรึกษากับกลุ่ม ผู้ใช้เลตเตอร์ออฟเครดิตทั่วโลกในปี 1994 ยิ่งกว่านั้น โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากสมาคม ผู้ให้บริการด้านการเงิน และศูนย์กฎหมายประจำชาติสำหรับการค้าเสรีระหว่างสหรัฐอเมริกากับประเทศอื่น กระบวนการจัดทำใช้เวลาถึง 5 ปี โดยมีผู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ใช้เลตเตอร์ ออฟ เครดิตเข้าร่วมด้วย อาทิ นายธนาคาร บริษัทผู้ใช้เครดิต ทนายความ ผู้กำกับดูแล หน่วยงานจัดลำดับ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานนานาชาติและสถาบันการศึกษา

เนื่องจากโครงการนี้เริ่มต้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของ Standby Letter of Credit โครงการจึงได้รับการสนับสนุนการวางกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากกลุ่มผู้ใช้ Standby Letter of Credit ของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่เริ่มต้น อย่างไรก็ตาม การร่างกฎเกณฑ์นี้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติอย่างรวดเร็ว และมีการส่งความเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อร่างกฎเกณฑ์มากมาย นอกจากนี้ฝ่ายเลขาธิการของ UNCITRAL ได้จัดทำกรเชื่อมโยงระหว่างระบบกฎหมายต่าง ๆ มาประกอบด้วย

ยิ่งไปกว่านั้น คณะทำงานเฉพาะกิจของกรรมาธิการเทคนิคการธนาคารและวิธีปฏิบัติของ ICC ได้มอบประสบการณ์และความรู้ของคณะกรรมาธิการฯ มาประกอบกับร่างฯ ล่าสุดในปีสุดท้ายของการยกร่าง ซึ่งตัวร่างฯ นี้จะนำขึ้นสู่การรับรองของ UNCITRAL ในการประชุมครบองค์ในปี 2000

หลักชี้นำ

ข้อกำหนด ISP นั้นมีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจว่าหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับกับ Standby Letter of Credit จะเป็นหนึ่งเดียวกันเช่นเดียวกับที่เลตเตอร์ออฟเครดิตมีข้อกำหนด UCP ใช้บังคับหรือการรับประกันเป็นเอกเทศภายใต้ข้อกำหนด URDG กฎเกณฑ์ประกอบด้วยหลักที่มาจากรูปแบบที่ยอมรับทั่วไปสำหรับ Standby Letter of Credit และคู่สัญญาสามารถยอมรับหรือแก้ไขให้ครอบคลุมยิ่งขึ้นโดยใช้กฎเกณฑ์เป็นจุดเริ่มต้นในการเจรจาทำเครดิต ข้อกำหนด ISP ตามหลักการยอมรับวิธีการ (approach) ที่กว้าง และตามแนวที่ข้อกำหนด UCP วางไว้ เว้นแต่วิธีการปฏิบัติของ Standby Letter of Credit ต้องการผลที่แตกต่างกัน แม้ว่าข้อกำหนด ISP จะตามรอยของข้อกำหนด UCP ก็ตาม แต่ข้อกำหนด ISP ก็มีรายละเอียดมากกว่าและครอบคลุมถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มักจะเป็นปัญหาต่อ Standby Letter of Credit

ในภาคทฤษฎีข้อกำหนด ISP ได้นำทฤษฎีที่ได้มีการกล่าวถึงนับศตวรรษมาเรียบเรียงไว้ด้วย ความสำคัญของผลผลิตจากการดำเนินการที่มีมาก่อนรูปแบบของข้อกำหนด ISP คือการยืนยันถึงลักษณะความเป็นเอกสารของเลตเตอร์ออฟเครดิตที่รับประกันอยู่ และรูปแบบของกฎที่เกี่ยวกับเงื่อนไขที่ไม่มีในเอกสาร แม้จะเห็นได้ชัดว่าเงื่อนไขที่ไม่ปรากฏในเอกสารนั้นไม่เป็นที่ต้องการ แต่บรรดานักกฎหมาย ผู้พิพากษาและผู้ทรงคุณวุฒิไม่มีมติเอกฉันท์ ในแง่ที่ว่าจะมีผลกระทบกับเลตเตอร์ออฟเครดิตอย่างไร

ดังที่ปรากฏชัดเจนว่า บรรดานายธนาคารไม่ชอบใจเงื่อนไขที่ไม่ปรากฏในสัญญาที่มีพื้นฐานมาจากการตระหนักถึงลักษณะพื้นฐานของเลตเตอร์ออฟเครดิต ที่เป็นการประกันที่เป็นเอกเทศจากการพิจารณาตามข้อเท็จจริงภายใต้การควบคุมของผู้ตรวจสอบ และปัญหานี้ไม่ได้อยู่ไกลความเป็นจริงและเกิดขึ้นในสถาบันการเงิน

เมื่อเป็นที่ยอมรับกันว่า ธนาคารสามารถหลีกเลี่ยงที่จะไม่รับประกันได้ ในกรณีที่มีเงื่อนไขที่ไม่ปรากฏในเอกสาร เมื่อนั้นลักษณะความเป็นเอกเทศของเลตเตอร์ออฟเครดิตย่อมได้

รับความกระทบกระเทือน ข้อเท็จจริงส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความที่ต่างกัน และอาจถูกตัดสินใน
 ตอนท้ายโดยศาล หรืออนุญาโตตุลาการที่มีอำนาจในการบังคับให้ยื่นพยานหลักฐานและบังคับให้
 มีการให้การตามความจริง หากธนาคารต้องมีคำตัดสินที่ขึ้นอยู่กับการค้าครั้งที่สองของ
 ผู้พิจารณาข้อเท็จจริง ธนาคารก็ต้องเลือกที่จะสงวนไว้โดยการปฏิเสธการจ่ายเงินจนกว่าจะได้รับ
 คำสั่งให้ต้องกระทำ ผลก็คือความแตกต่างทางด้านทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติระหว่างการรับ
 ประกันที่ไม่เป็นเอกเทศหรือการรับประกันเพิ่มเติม และจะไม่มีกรกล่าวถึงเลตเตอร์ออฟเครดิตอีก
 ดังนั้น ลักษณะความเป็นเอกสารของเลตเตอร์ออฟเครดิตที่รับประกันจะมีวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนใน
 หลักว่าด้วยความเป็นเอกเทศ

ยังมีเรื่องที่ต้องตัดสินใจอีก ในกรณีที่เงื่อนไขที่ไม่มีเอกสารประกอบที่ใส่ไว้เป็น
 การรับประกันที่มุ่งให้เป็นเลตเตอร์ออฟเครดิต ในกรณีนี้มีวิธีการดำเนินการอยู่หลายวิธี คือ

- 1) ให้ถือว่าการรับประกันนั้นเป็นส่วนเพิ่มเติม โดยจะส่งผลกระทบต่อเงื่อนไขที่ไม่มี
 เอกสารประกอบ
- 2) ไม่ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขที่ไม่มีเอกสารประกอบนั้น หรือ
- 3) เรียกร้องให้มีการยื่นเอกสารประกอบตามเงื่อนไขเช่นว่านั้น

ดังนั้น หากเลตเตอร์ออฟเครดิตเรียกร้องให้มีการส่งมอบสินค้าที่ทำเรื่องของเมือง A
 แต่ไม่มีการระบุถึงเอกสารที่ต้องแสดงว่ามีการส่งสินค้าตามนั้นจริง จึงมีทางเลือกกว่าให้เรียกร้องให้
 มีการยื่นเอกสารแสดงว่ามีการส่งสินค้าตามนั้นแล้ว หรือไม่ต้องสนใจเงื่อนไขนั้น

ในขั้นตอนการปรับปรุงข้อกำหนด UCP 400 นั้น กลุ่มผู้ปฏิบัติการธนาคารรู้สึกว่
 ตนไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าเอกสารใดมีเงื่อนไขที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และสิ่งที่จะเรียกร้อง
 เอกสารอื่นที่ไม่ได้กำหนดไว้ในเลตเตอร์ออฟเครดิต ผลที่ตามมาคือกลุ่มธนาคารมีมติเอกฉันท์ว่
 ไม่ควรใส่ใจกับเงื่อนไขที่ไม่มีในเอกสารที่ระบุไว้ในเลตเตอร์ออฟเครดิต

หลักนี้ได้มีการกล่าวไว้ในข้อกำหนด UCP 500 มาตรา 13 (c) ว่า “หากเครดิตระบุถึง
 เงื่อนไขโดยที่ไม่ได้บอกว่ให้นำเอกสารใดมาเสนอเพื่อให้เป็นไปตามเครดิตนั้น ธนาคารอาจ
 ละเลยเงื่อนไขเช่นว่านั้น และถือว่ไม่ได้มีการกล่าวถึงเงื่อนไขนั้นเลยก็ได้” วิธีการเช่นนี้ได้ถูกระบุ
 ไว้ในข้อกำหนด URDG มาตรา 20 และข้อกำหนด UCC ที่ได้รับการแก้ไข มาตรา 5-108 (g) ด้วย

วิธีการนี้ได้ก่อให้เกิดปัญหาตามมาที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ที่มีการกล่าวถึงในเอกสาร แต่อยู่ในขอบเขตของธนาคารที่จะพิจารณา ยกตัวอย่างเช่น Standby Letter of Credit บางฉบับ มีการเรียกร้องให้มีการฝากเงินไว้ในบัญชีของธนาคารผู้เปิดเครดิต โดยถือว่าเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่ทำให้เครดิตเป็นผล ข้อกำหนดเช่นนี้จะถือว่าเป็นเงื่อนไขที่ไม่มีเอกสารและถูกละเลยได้หรือไม่ ในระหว่างความพยายามที่จะกล่าวถึงปัญหาเช่นนั้น ประธานคณะกรรมการกิจการธนาคารของ ICC ในขณะนั้นได้ออกหนังสือแสดงสถานะของปัญหาไว้ แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ในการทำให้ประเด็นนี้ชัดเจนขึ้นมา

ในบริบทนี้ ข้อกำหนด ISP 98 ข้อ 1.06 (d) (ลักษณะของ Standby Letter of Credit) และกฎข้อ 4.11 (ข้อสัญญาหรือเงื่อนไขที่ไม่มีเอกสารกำกับ) ได้มีการกล่าวถึงปัญหา ตามที่ได้หยิบยกมาในวรรคก่อน และวางหลักเกี่ยวกับเงื่อนไขที่ไม่มีเอกสารกำกับ ยกตัวอย่างเช่น การที่ Standby Letter of Credit อ้างถึงแหล่งข้อมูลภายนอกอย่างดัชนีอัตราดอกเบี้ยนั้นเป็นเรื่อง ปกติ แม้ข้อกำหนดเช่นนั้นไม่ได้กล่าวถึงไว้อย่างชัดเจนในเอกสาร แต่ในการดำเนินงานของ สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องในฐานะผู้เปิดเครดิต ต้องตระหนักถึงข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยที่ ตีพิมพ์ในเอกสารนั้นด้วย ข้อกำหนดไม่ได้เรียกร้องให้ผู้ยื่นเอกสารต้องยื่นเอกสารอัตราดอกเบี้ย นั้นด้วยเนื่องจากเอกสารเหล่านั้น เป็นเอกสารที่ธนาคารผู้ตรวจสอบสามารถรู้ได้เองในทางค้าปกติ หลักนี้ใช้บังคับกับเอกสารเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากที่แสดงว่ามีการฝากเงินที่ธนาคารผู้ตรวจสอบด้วย ดังนั้น ข้อกำหนด ISP 98 กฎข้อ 4.11 (c) (iii) และ (iv) จึงกำหนดให้ธนาคารไม่ละเลยต่อสถาน การณ์ เช่นว่านั้นและไม่ต้องใช้เอกสารกำกับ

ในกระบวนการจัดทำร่างข้อกำหนด ISP นั้น ได้มีการไล่เรียงหลักการสำคัญเป็น ลำดับที่ส่งผลต่อการจัดทำรูปแบบของระเบียบวิธีปฏิบัติในข้อกำหนด ISP และหลักการเหล่านั้นได้ ถูกเรียบเรียงลงในกฎข้อ 1.03¹⁴³ ของข้อกำหนด ISP (หลักการแปลความ) ที่อธิบายถึงความเห็น อย่างเป็นทางการ¹⁴⁴ ที่มีต่อกฎเกณฑ์เหล่านั้น หัวใจของมันคือการวางหลักว่าข้อกำหนด ISP ให้เป็นกฎเกณฑ์ที่บรรดาผู้ทำการค้าตกลงใช้ และให้มีการบังคับใช้ตามกฎหมายโดยศาลยุติธรรม การวางหลักให้บรรดาผู้ทำการค้าตกลงใช้นั้น ไม่เป็นแค่เพียงข้อตกลงที่เป็นเอกฉันท์เท่านั้น แต่แท้ที่จริงเป็นการวางระบบเพื่อใช้เป็นกฎเกณฑ์ในทางการค้าระหว่างประเทศ การวางระบบ

¹⁴³ ดู ISP 98 กฎข้อ 1.03 (การแปลความ)

¹⁴⁴ James E. Byrne, *The Official Commentary on the International Standby Practices*, (MD : The Institute of International Banking Law & Practice, 1998), p.12.

เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติกฎหมายเรื่องเลตเตอร์ออฟเครดิตไม่ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญ การบรรเทาความเสียหายและแนวทางมาตรฐาน สำหรับการปฏิบัติต่อสิ่งที่เห็นว่าเป็นประเด็น เพราะว่าการกระทำเช่นนั้นอาจส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติได้ และมีแนวโน้มทำให้เกิดการละเว้น หรือความผิดพลาดได้ นอกจากนี้ยังไม่มีความพยายามที่จะนำเรื่องเลตเตอร์ออฟเครดิตไปขึ้นกับระบบกฎหมายใดกฎหมายหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิตเป็นระบบได้เหมือนกัน เป็นเรื่องยากหากจะกล่าวว่า มีการนำกฎหมายมาวางเป็นหลักในเรื่องเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิต แต่เป็นการวางหลักว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติและระบบกฎหมายด้วย หลักการเช่นนี้นับว่าเป็นความจริงหากคำนึงถึงวิธีปฏิบัติ

ข้อกำหนด ISP ถูกใช้ในหมู่ผู้ทำการค้าและได้รับการยอมรับว่าเป็นกฎหมายระหว่างประเทศและถูกแปลความเพื่อนำไปใช้กับธุรกรรมที่มีลักษณะระหว่างประเทศ จึงไม่มีการตีความอย่างแคบสำหรับการใช้ข้อกำหนด ISP และมีการขัดขวางไม่ให้ใช้การตีความอย่างแคบ

ต้องมีการวินิจฉัย เพื่อดูว่าสิ่งใดคือธรรมเนียมปฏิบัติ ธรรมเนียมปฏิบัตินั้นมีหลายแบบและมีความแตกต่างกัน การดำเนินการระบุถึงวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ในข้อกำหนด ISP นั้น มีพื้นฐานมาจากวิธีปฏิบัติต่างหลายประการที่สนับสนุนความสมบูรณ์ของการรับประกันความชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงการคำนึงถึงการปฏิบัติและการแรงจูงใจด้วย

หากปรากฏว่าวิธีปฏิบัติใดที่มีผลเสียต่อความสมบูรณ์ของการรับประกัน ก็จะไม่มีการสนับสนุนกฎหมายที่นั้นขึ้นมา และข้อกำหนด ISP จะนำแต่หลักการที่สนับสนุนเฉพาะวิธีปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้นมาใช้ในขั้นตอนการร่างนั้น ได้มีการขัดขวางวิธีปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย

ในการจัดทำกฎหมายที่สมบูรณ์ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกวิถีทางที่มีเหตุผลและชอบด้วยกฎหมายหลายวิธี เพื่อนำมาใช้ในข้อกำหนด ISP สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงนอกจากเรื่องความชอบด้วยกฎหมายแล้วยังมีประเด็นที่สำคัญในเรื่องความสะดวกในการปฏิบัติด้วย และเป็นผลกระทบจากกฎว่าด้วยการไม่ปฏิบัติตามสัญญาด้วย ดังนั้น ISP98 กฎข้อ 4.06 (วันที่ปรากฏในเอกสาร) วางหลักไว้ว่าไม่อาจจะระบุวันในเอกสารก่อนหน้าวันยื่นเอกสาร แม้มีวิธีปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายกำหนดให้กำหนดวันในเอกสารภายหลัง (post-dating documents)¹⁴⁵ ได้ การเลือก

¹⁴⁵ Ibid., p.154.

บรรทัดฐานในกฎข้อ 4.06 (การไม่อนุญาต) มีพื้นฐานมาจากความปรารถนาในการสนับสนุนการอนุญาตให้กำหนดวันที่ภายหลังได้ อย่างไรก็ตามได้มีการคำนึงว่าการยื่นเอกสารนั้นเป็นเพียงความไม่ต้องตรงกันที่อนุญาตให้มีการบรรเทาความเสียหายได้และภายใต้กฎข้ออื่น ธนาคารผู้ออกเครดิตสามารถยกเว้นข้อเรียกร้องเช่นนั้นได้ และผู้รับประโยชน์สามารถยื่นเอกสารได้ภายในกำหนดระยะเวลาวิธีปฏิบัติแบบหลังนี้ รวมถึงการยื่นเอกสารที่มีการกำหนดวันที่ภายหลังภายใต้ Standby Letter of Credit ที่มีการชำระเงินโดยตรงและการจัดทำเอกสารที่ไม่เป็นไปตามสัญญาที่ถูกถือโดยเจ้าหน้าที่ของผู้รับประโยชน์ที่อยู่ในระหว่างการไม่ปฏิบัติตามสัญญา ความเห็นที่ว่ากำหนดวันที่ภายหลังเป็นการฉ้อฉลโดยตัวของมันเองนั้น ถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลที่ว่ากำหนดวันที่ในเอกสารภายหลังเป็นวิธีปฏิบัติทางการค้าที่สอดคล้องกฎหมาย

ประกายความคิดที่มีต่อ ISP98

ข้อกำหนด ISP 98 ประกอบด้วยกฎเกณฑ์ต่าง ๆ รวม 89 ประการและยากที่จะสรุปได้หากต้องการจะทำความเข้าใจ ก็ต้องอ่านกฎเกณฑ์และพิจารณาบริบท ที่สะท้อนจากเนื้อความด้วย ซึ่งจะทำให้เข้าใจวิธีการวิเคราะห์และกระบวนการของ Standby Letter of Credit ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ แม้กฎเกณฑ์ข้อใดของข้อกำหนด ISP ที่เกี่ยวข้องกับบรรทัดฐานของข้อกำหนด UCP แต่ข้อกำหนด ISP มีความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ที่สำคัญ หรือมีข้อความอธิบายเพิ่มเติมทำให้วิธีปฏิบัติมีลักษณะเป็นกฎหมาย ความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญนี้บ้างก็ส่งผลต่อกฎเกณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะบางประการ บ้างก็แทรกไปยังกฎเกณฑ์อีกหลายประการ นอกจากนี้ ข้อกำหนด ISP ยังสะท้อนกระบวนการปฏิรูปและการปรับปรุงแก้ไขที่ดำเนินมานานกว่าทศวรรษ และทำให้ประกายความคิดเบื้องต้น ได้รับการพิจารณาตัดสินและอยู่ภายใต้เป็นวิสัยทัศน์ของบรรดาผู้ที่มีความคิดเป็นผู้นำที่คำนึงถึงรูปแบบของข้อกำหนด ISP ในอนาคต

ตัวอย่างที่ 1 : กระบวนการยื่นเอกสาร

ข้อกำหนด ISP ได้กำหนดให้การเรียกร้องของผู้รับประโยชน์ให้ส่งเอกสารไปยังผู้ขอเปิดเครดิตและธนาคารผู้เปิดเครดิตอยู่ภายใต้ข้อกำหนด UCP เว้นแต่ผู้รับประโยชน์แสดงให้เห็นว่า การเรียกร้องเช่นนั้นเป็นเพียงการรวบรวมเท่านั้น¹⁴⁶ นอกจากนี้ ข้อกำหนด ISP

¹⁴⁶ดู ISP 98 กฎข้อ 5.06 (การที่ผู้เปิดเครดิตเรียกร้องให้ผู้ขอเปิดเครดิตสละสิทธิภายใต้การยื่นเสนอเอกสาร)

ยังได้วางกฎเกณฑ์อื่นในเรื่องการกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำในการตรวจสอบเอกสาร¹⁴⁷ การกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ได้รับสิทธิในการบรรเทา¹⁴⁸ แสดงผลของการยื่นเอกสารก่อนหน้านี้ภายใต้ Standby Letter of Credit เดียวกันหรือคล้ายกัน กำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับความจำเป็นในการยืดเวลาหรือการชำระเงิน¹⁴⁹ และระบุถึงข้อควรปฏิบัติอีกด้วย¹⁵⁰ ทั้งนี้ ข้อกำหนด ISP ยังกำหนดถึงนิยามของข้อความที่ใช้ในเครดิตสำหรับการยื่นเอกสาร โดยใช้เอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย¹⁵¹ ซึ่งหลักเกณฑ์ที่เพิ่มเติมเข้าไปเหล่านี้ ไม่มีปรากฏอยู่ในข้อกำหนด UCP

ตัวอย่างที่ 2 : มาตรฐานการตรวจสอบ

ข้อกำหนด ISP ข้อ 4.09 ได้วางหลักในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จากเนื้อหาของเอกสารตามข้อสัญญาที่ระบุไว้ใน Standby Letter of Credit ว่าการตรวจสอบเอกสารดังกล่าว จะไม่มีการคำนึงถึงความผิดพลาดของข้อความในเอกสารที่เกิด จากการพิมพ์ผิดพลาดและถ้าหากคู่สัญญาต้องการให้มีการตอบสนองเนื้อหาของเอกสารนั้นไว้อย่างชัดเจนใน Standby Letter of Credit ข้อกำหนด ISP ข้อ 4.09 (c) ได้เรียกร้องให้คู่สัญญาแจ้งผู้รับประโยชน์ โดยการใช้เนื้อความว่า “แน่นอน” หรือ “โดยชัดเจน” ในความหลากหลาย

ในขณะที่วิธีนี้เปิดช่องไว้สำหรับข้อผิดพลาดเกี่ยวกับตัวอักษรในเอกสาร แต่ปัญหาในเรื่องนี้มีโอกาสเกิดขึ้นได้น้อย มีข้อแนะนำประการหนึ่งสำหรับกรณีเป็นที่สงสัยว่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการพิมพ์เอกสารหรือไม่ เช่น การพิมพ์คำว่า “the” ซ้ำกันสองครั้งถือว่าเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการพิมพ์เอกสาร การแก้ไขเช่นนี้มีประโยชน์ในการเพิ่มความชัดเจนแน่นอนของข้อสัญญาที่ปรากฏตาม Standby Letter of Credit ในกรณีที่มีความผิดพลาดที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในขณะจัดเตรียมเอกสาร และเป็นการคุ้มครองผู้ขอเปิดเครดิต และธนาคารผู้เปิดเครดิตหากปรากฏว่าความผิดพลาดนี้เห็นได้อย่างชัดเจน และเปิดโอกาสให้มีการยืนยันความถูกต้องได้ ซึ่งการวางหลักไว้เช่นนี้จะเป็นประโยชน์ในการที่ผู้พิพากษาและอนุญาโตตุลาการที่ไม่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องเครดิตนำหลักเกณฑ์นี้มาใช้แทนกฎเกณฑ์อื่น

¹⁴⁷ ดู ISP 98 กฎข้อ 5.01 (ระยะเวลาแห่งการแจ้งถึงการกระทำที่ไม่สุจริต)

¹⁴⁸ ดู ISP 98 กฎข้อ 3.07 (การแยกยื่นเอกสาร)

¹⁴⁹ ดู ISP 98 กฎข้อ 3.09 (การยืดระยะเวลาหรือการชำระเงิน)

¹⁵⁰ ดู ISP 98 กฎข้อ 5.08 (ข้อแนะนำอื่นที่เกี่ยวข้องหรือการส่งต่อจดหมาย)

¹⁵¹ ดู ISP 98 กฎข้อ 1.09 (c) (การยื่นเสนอเอกสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์)

ตัวอย่างที่ 3 : การยื่นเอกสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

แม้หลายทศวรรษที่ผ่านมา มีการพยายามในการวางหลักสำหรับการยื่นเอกสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีการพิสูจน์แล้วว่าเป็นการยากที่จะนำไปใช้กับเลตเตอร์ออฟเครดิต แต่สามารถนำไปใช้ได้ดีกับ Standby Letter of Credit เนื่องจาก Standby Letter of Credit นั้นมักไม่เรียกให้ยื่นเอกสารเฉพาะอย่างที่แสดงให้เห็นความเป็นเจ้าของสินค้า อุปสรรคที่มีอยู่บ้างคือ อุปกรณ์สื่อสารและคอมพิวเตอร์ที่ต้องนำมาใช้เพื่อพิสูจน์ความแท้จริงของเอกสาร แต่ปัญหานี้สามารถแก้ไขได้ นอกจากนี้ การยื่นเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหนทางที่ดีสำหรับการแสดงความแท้จริงของเอกสารมากกว่าการแสดงผ่านเอกสารที่เป็นกระดาษเสียอีก

ผู้ร่างข้อกำหนด ISP ได้ก้าวล่วงไปในประเด็นสำคัญสองประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการยื่นเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ประการแรก ในการร่างนี้ได้มีการคำนึงถึงระเบียบและวิธีปฏิบัติในปัจจุบันในกรณีที่ธนาคารคู่ค้า (Corresponding Bank) เป็นผู้รับประโยชน์ ในข้อกำหนด ISP กฎข้อ 3.06 (สื่อกลางที่สามารถใช้ได้ในการยื่นเอกสาร) อนุญาตให้มีการยื่นเอกสารได้ทางเทเล็กซ์ และ S.W.I.F.T. ที่ผู้รับประโยชน์สามารถเข้าถึงระบบนั้นได้

ข้อกำหนด ISP กฎข้อ 1.09 (c) (การยื่นเอกสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์) กำหนดคำนิยามให้กับโครงสร้างของ Standby Letter of Credit เพื่อให้ยื่นเอกสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ ซึ่งเป็นการวางกรอบในการเปิดโอกาสให้ผู้ร่างเอกสารสามารถเลือกที่จะใช้การยื่นเอกสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ นอกจากนี้ยังระบุถึงประเด็นที่เป็นที่วิจารณ์อย่างมาก คือ ความแท้จริงของเอกสาร

ตัวอย่างที่ 4 : ความชัดเจนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายและวิธีปฏิบัติ

ข้อกำหนด ISP มีข้อสันนิษฐานเบื้องต้นที่สร้างความมั่นใจในความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายและวิธีปฏิบัติ โดยข้อกำหนด ISP ถูกสร้างขึ้นมาจากคำนึงถึงวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมและคำนึงถึงพื้นฐานของกฎหมายพาณิชย์

การยอมรับกฎหมายมาจากรากฐานของข้อกำหนด ISP เนื่องจากข้อกำหนด ISP นั้นถูกสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับประชาชาติที่มีความสมบูรณ์ และนำไปใช้กับเลตเตอร์ออฟ

เครดิต รูปแบบใหม่ได้ทั่วโลก สังเกตได้จากข้อกำหนด ISP กฎข้อ 1.05 (ข้อยกเว้นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการออกเอกสารที่เหมาะสม และการปลอมแปลงหรือการถอนเงินที่ผิด) ซึ่งยอมรับว่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎข้อดังกล่าว เหมาะสมที่จะเป็นกฎหมาย และมีข้อปฏิบัติว่า ในกรณีเช่นว่านี้ ให้จำกัดคำถามไว้เพียงว่ามีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่สามอย่างไร แม้ว่าข้อกำหนด ISP นั้นเข้าสู่ขอบเขตว่ามีความเหมาะสมที่จะเป็นกฎหมาย เช่น เรื่องการวางหลักตามทฤษฎีความเป็นเอกเทศ แต่มันก็เพียงเป็นการตามรอยหลักการที่เป็นที่ยอมรับในระบบกฎหมายใหม่ ๆ เท่านั้น¹⁵²

ในทางกลับกัน ข้อกำหนด ISP ตั้งข้อสันนิษฐานไว้ในเรื่องการนำกฎหมายมาปรับใช้กับประเด็นที่ควรใช้วิธีปฏิบัติไว้ด้วย ในกฎข้อ 1.02 (a) (ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายและกฎเกณฑ์อื่น) วางหลักไว้อย่างชัดเจนว่าข้อกำหนด ISP มุ่งที่จะกำหนดให้ใช้หลักกฎหมาย เว้นแต่ในสถานการณ์ว่ากฎหมายท้องถิ่นนั้น ไม่อาจตกลงเป็นอย่างอื่นได้ แต่ที่จริงแล้วข้อกำหนด ISP พยายามที่จะกำหนดทิศทาง และเป็นผู้นำในเรื่องการกำหนดกฎหมายท้องถิ่นในประเด็นหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งกฎหมาย และวิธีปฏิบัติที่กำหนดให้มีการหากำไรจาก Standby Letter of Credit นั้นเป็นเรื่องปกติ

ข้อกำหนด ISP กฎข้อ 6.06 (การกำหนดให้หากำไรได้) และกฎข้ออื่น ๆ ที่ตามมา ทำให้เห็นถึงความคาดหวังว่าในกลุ่มผู้ใช้ Standby Letter of Credit จะคำนึงถึงการกำหนดให้หากำไรได้และสิทธิที่เกี่ยวข้อง รวมถึงลำดับความสำคัญที่ต้องมีในการกำหนดให้หากำไร ซึ่งเห็นได้ชัดว่าไม่มีกฎหมาย หรือคำพิพากษาใดกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้เฉพาะเจาะจง และข้อกำหนดทั่วไปในเรื่องนี้ก็มีเพียงเล็กน้อย การวางหลักในเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และสามารถนำไปใช้กับกรณีการเบิกเงินโดยชอบด้วยกฎหมายในนามของตนเอง โดยผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้รับประโยชน์ หรือเป็นผู้สืบมรดกของผู้รับประโยชน์ได้

¹⁵² ดู ISP 98 กฎข้อ 1.06 (ธรรมชาติของ Standbys), 1.07 (ความเป็นเอกเทศของความสัมพันธ์ระหว่างผู้เปิดเครดิตและผู้รับประโยชน์)

ตัวอย่างที่ 5 : วิธีการตีความสำหรับวิธีปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลหรือ ไม่เป็นที่ต้องการ

โดยธรรมชาติของผู้ปฏิบัติ มักไม่ต้องการใช้วิธีการตีความสำหรับวิธีปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่เป็นที่ต้องการ อย่างไรก็ตามควรมีการกล่าวถึงวิธีปฏิบัติที่ไม่เป็นที่ต้องการไว้และไม่ใช้มันอีกต่อไป ซึ่งในข้อกำหนด UCP ได้มีข้อสันนิษฐานในเบื้องต้นไว้แล้ว และข้อกำหนด ISP ได้ดำเนินการศึกษาต่อไป

ข้อกำหนด ISP กฎข้อ 4.10 (ความเห็นชอบของผู้ขอเปิดเครดิต) มุ่งที่จะกล่าวถึงวิธีปฏิบัติที่เป็นที่กล่าวกันมากในเรื่องที่ให้อำนาจผู้ขอเปิดเครดิต (ในการควบคุมเอกสาร) คัดค้านไม่ให้ผู้รับประโยชน์ได้รับประโยชน์จาก Standby Letter of Credit และมีสิทธิเพิกถอนเครดิตได้ด้วย

กฎข้อ 4.10 กำหนดว่า Standby Letter of Credit ไม่ควรมีข้อเรียกร้องเช่นนั้น และเตือนว่าข้อกำหนดเช่นนั้นควรกำหนดให้เป็นความเสี่ยงของผู้รับประโยชน์ และธนาคารผู้เปิดเครดิตไม่ต้องรับผิดชอบ หากผู้ขอเปิดเครดิตไม่ให้ความร่วมมือหรือยึดห่วงเอกสารไว้ปัจจุบันนี้ ธนาคารผู้เปิดเครดิตสามารถปฏิเสธข้อเรียกร้องเช่นนั้น ได้ในกรณี Standby Letter of Credit

หากผู้ขอเปิดเครดิตรังเกียจที่จะให้มีข้อเรียกร้องเช่นนั้น ธนาคารผู้เปิดเครดิตไม่สามารถกล่าวอ้างได้ว่าข้อความเช่นนั้นเป็นโมฆะ และผู้รับประโยชน์จะได้รับแจ้งว่าไม่ควรไว้วางใจ Standby Letter of Credit ที่ออกตามธุรกรรมนั้น ๆ หากไม่ได้รับความร่วมมือ อีกทั้งข้อกำหนดนี้ยังให้อำนาจธนาคารผู้เปิดเครดิตในการวางเงื่อนไข ในการตกลงกับผู้ขอเปิดเครดิต ในการใส่เนื้อความใน Standby Letter of Credit ที่ระบุถึงความเสี่ยงของผู้รับประโยชน์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้รับประโยชน์ตัดสินใจได้ว่ามีความพอใจกับเงื่อนไขหรือไม่ และยังกำหนดให้ผู้รับประโยชน์สามารถใช้คำสั่งตามกระบวนการยุติธรรมบังคับให้ ผู้ขอเปิดเครดิตให้ความร่วมมือได้อีกด้วย

ตัวอย่างอีกประการหนึ่งคือข้อกำหนด ISP กฎข้อ 1.10 (ข้อสัญญาที่ฟุ่มเฟือยหรือข้อสัญญาที่ไม่เป็นที่ต้องการประการอื่น) ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อสัญญาที่ไม่ชัดเจน เนื่องจาก Standby Letter of Credit มีลักษณะเป็นเงื่อนไขเฉพาะที่มีพันธะกรณีที่ต้องจ่ายเงิน เมื่อมีการยื่นเอกสารตามกำหนด ดังนั้น การกำหนดว่า “unconditional” ไว้ใน Standby Letter of Credit

จึงเป็นทั้งความขัดแย้งในข้อสัญญา และเป็นการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานในการดำเนินการ จึงไม่เหมาะสมที่จะกำหนดในข้อสัญญาว่าจะไม่มีการระงับเงื่อนไขอื่น ๆ ใน Standby Letter of Credit

ข้อกำหนด ISP เป็นกฎเกณฑ์ว่าด้วยวิธีปฏิบัติที่ไม่สามารถระบุคำถามเกี่ยวกับความผิดพลาดที่เกิดจากการพิมพ์หรือการจัดลำดับชั้นความสำคัญได้ แต่มันกำหนดวิธีการแก้ปัญหาเอาไว้ ในขั้นแรกข้อกำหนด ISP ไม่สนับสนุนการใช้ข้อความว่า “unconditional” โดยระบุว่าข้อสัญญาดังกล่าวนั้นไม่เป็นที่พึงประสงค์ เราสามารถสังเกตความไม่พึงประสงค์นี้ได้จากคำถามที่เกี่ยวกับธรรมชาติของการดำเนินการไว้ ทั้งนี้ ไม่มีความต้องการที่ต้องเดินตามทฤษฎีว่าด้วยความเป็นเอกเทศตามที่ปรากฏในข้อกำหนด ISP ข้อ 1.06 (ธรรมชาติของ Standby Letter of Credit) และข้อ 1.07 (ความเป็นเอกเทศของความสัมพันธ์ระหว่างธนาคารผู้เปิดเครดิตและผู้รับประโยชน์) นอกจากนี้ ยังมีการคำนึงว่าผู้ที่เสนอข้อสัญญาเช่นนั้น ไม่อาจใช้วิธีการดักเตือนเพื่อไม่ให้ใส่ข้อสัญญานั้นได้ ผู้ร่างข้อกำหนด ISP จึงได้อธิบายข้อสัญญาโดยกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ข้อความอะไรบางอย่างที่มักจะมีการเรียกร้องให้ใส่ลงในเครดิต ดังนั้น กฎข้อ 1.10 (a) (i) กำหนดว่าในกรณีที่ Standby Letter of Credit มีข้อความว่า “unconditional” ก็จะเป็นการแสดงให้เห็นว่า “การชำระเงินอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ต้องมีการยื่นเอกสารที่ได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ”

ตัวอย่างที่ 6 : ความชัดเจนในการปฏิบัติ

ในบางสถานการณ์ มีความเป็นไปได้ที่จะมีการวางกฎเกณฑ์ที่จะกำกับวิธีปฏิบัติที่เป็นปัญหาได้ ข้อกำหนด ISP ทำได้สำเร็จโดยจัดทำเป็นบรรทัดฐาน (Norms) ไว้

ในข้อกำหนด ISP ข้อ 2.03 (เงื่อนไขในการออกเครดิต) เห็นได้ว่าไม่ใช่เรื่องผิดปกติสำหรับการระงับเงื่อนไขใน Standby Letter of Credit ซึ่งทำให้มีคำถามในเรื่องการเพิกถอนไม่ได้ของเครดิตหรือลักษณะที่เกี่ยวข้องกัน (binding character) และข้อสัญญานี้มักจะปรากฏว่าเป็น คุณสมบัติของการเปิดเครดิต แม้ว่าในกรณีส่วนใหญ่ข้อสัญญานี้ถูกมุ่งประสงค์เป็นเงื่อนไขที่ใช้ได้สำหรับ Standby Letter of Credit หรือเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นในการร่าง Standby Letter of Credit อย่างไรก็ตาม ปัญหาของมันคือก่อให้เกิดความสับสนและทำให้เสียเวลาเมื่อปรากฏว่าข้อความที่ประสงค์จะเติมลงไปนั้น เป็นเพียงการเปิดเครดิตที่มีเงื่อนไขเท่านั้น

กฎข้อ 2.03 วางหลักไว้โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ทั่วไป คือ การวางเงื่อนไขเบื้องต้น และมีการคำนึงถึง Standby Letter of Credit ในขณะที่มีการเปิด การรวม และการเพิกถอนไม่ได้ ของเครดิต ณ ขณะที่อยู่นอกเหนือความควบคุมของธนาคารผู้เปิดเครดิต เว้นแต่ว่าจะมีการกำหนดข้อสัญญาพิเศษไว้เป็นอย่างอื่น กฎข้อนี้กำหนดว่าข้อสัญญานี้ (“not issued” or “not enforceable”) สามารถใช้ได้ หากปรากฏว่าไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะรวม (binding) เครดิต เมื่อเครดิตนั้นพ้นจากการควบคุมของธนาคารผู้เปิดเครดิตไปแล้ว ในสถานการณ์ดังกล่าวมานั้น Standby Letter of Credit ควรระบุระยะเวลาที่สามารถรวมเครดิตหรือเพิกถอนเครดิตไว้ด้วย หรือกำหนดให้มีการปรับปรุงหรือแก้ไขเครดิตได้หรือไม่ ก่อนที่จะถึงกำหนดระยะเวลา วิธีการที่เสนอนี้ไม่เพียงแต่จะตอบสนองความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เท่านั้น แต่เป็นการสร้างความมั่นใจในการดำเนินการด้วย เพราะผู้รับประโยชน์ส่วนใหญ่มักคิดว่า Standby Letter of Credit นั้นอาจถูกเพิกถอนได้เสมอ เว้นแต่มีการกำหนดข้อสัญญาพิเศษไว้เป็นอย่างอื่น

วิธีปฏิบัติ ของผู้รับประโยชน์ในการระบุความต้องการไปยังธนาคารผู้เปิดเครดิตว่าจะยึดระยะเวลาของเครดิต หรือให้ธนาคารผู้เปิดเครดิตเตรียมพร้อมที่จะจ่ายเงินโดยไม่ยินยอมที่จะดำเนินการเบิกเงินนั้น ก่อให้เกิดความสับสนขึ้นในชุมชน Standby Letter of Credit ประเด็นปัญหาก็คือควรหรือไม่ ที่จะถือว่าการระบุความต้องการของผู้รับประโยชน์นั้นเสมือนกับการเบิกเงินที่ต้องมีการตรวจสอบ และถือว่าเป็นการแจ้งโดยไม่สุจริต หากปรากฏว่าเนื้อความไม่ตรงกัน หากกรณีปรากฏว่าเป็นการเบิกเงินเช่นนั้น ความผิดพลาดที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามนั้น จะเป็นผลในการแยกออกจากกัน ภายใต้วิธีปฏิบัติมาตรฐานสำหรับเลตเตอร์ออฟเครดิต และข้อกำหนด ISP ข้อ 5.03 (ความล้มเหลวในการแจ้งถึงความไม่สุจริตภายในกำหนดระยะเวลา)

ข้อกำหนด ISP กฎข้อ 3.09 (การยึดระยะเวลาหรือการชำระเงิน) ได้ข้อยุติสำหรับข้อสงสัยเกี่ยวกับการสนองรับต่อความต้องการ ในการยึดเวลาหรือการชำระเงินและกำหนดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับผลของการกระทำดังกล่าว สำหรับธนาคารผู้เปิดเครดิตและผู้รับประโยชน์ กฎเกณฑ์เรียกร้องให้ปฏิบัติกับความต้องการดังกล่าวเสมือนกับเป็นการยื่นเอกสารภายใต้ Standby Letter of Credit นอกจากนี้ยังกำหนดว่าความต้องการที่มีการอนุญาตให้แก้ไข Standby Letter of Credit ได้ควรมาบรรจบกันและให้ยกเลิกความต้องการที่จะได้รับชำระเงิน และยังกล่าวอีกว่า ผู้รับประโยชน์มอบอำนาจให้ธนาคารผู้รับเครดิตขออนุญาตผู้ขอเปิดเครดิตและคำอนุญาตในการตรวจสอบเอกสารภายใต้ข้อกำหนด ISP ได้ตลอดเวลาเพื่อการยอมรับ

ข้อกำหนด ISP ข้อ 3.09 ได้สร้างพฤติกรรมที่เป็นสาเหตุของความกังวลให้กับผู้ขอเปิดเครดิตและธนาคารผู้เปิดเครดิต ข้อกำหนด ISP ไม่ได้พยายามยกเลิกพฤติกรรมเช่นว่านี้แต่วางไว้ในฐานะของวิธีปฏิบัติ ทำให้มันเป็นการนำเสนอเอกสารและปฏิบัติกับมันเสมือนกับว่าเป็นการเรียกร้องให้มีการแก้ไขในบริบท ธนาคารผู้เปิดเครดิตสามารถไม่จ่ายเงินให้สำหรับการยื่นเอกสารตามหลักเกณฑ์มาตรฐานสำหรับวิธีปฏิบัติ เนื่องจากทั้งผู้ขอเปิดเครดิตและธนาคารผู้เปิดเครดิตไม่เห็นด้วยกับข้อเรียกร้อง และเนื่องจากมันไม่ได้มาพร้อมกับเอกสารตามที่กำหนดไว้

ตัวอย่างที่ 7 : วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิตที่ละเอียดและชัดเจน

ข้อกำหนด UCP 500 ได้บัญญัติเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของเลตเตอร์ออฟเครดิตแต่ไม่เป็นระบบและเขียนมา เพื่อใช้สำหรับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ซ้ำๆ ของด้านเลตเตอร์ออฟเครดิตเท่านั้น ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมาเมื่อหลักเกณฑ์เหล่านี้ได้ถูกนำไปใช้โดยผู้จัดทำเครดิตที่ไม่ได้เป็นมืออาชีพ

ในการจัดทำข้อกำหนด ISP ได้มีการคำนึงถึงการนำไปใช้อย่างกว้างขวางในวงการของผู้ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องเลตเตอร์ออฟเครดิต และเห็นว่าการระบุถึงวิธีการให้ครบถ้วนนั้นมีความสำคัญ ข้อกำหนด ISP สามารถเป็นที่เข้าใจได้ในฐานะวิธีปฏิบัติมาตรฐานสำหรับเลตเตอร์ออฟเครดิตที่ได้ถูกจัดทำอย่างละเอียดเป็นกึ่งก้านสาขาครอบคลุมไปถึง Standby Letter of Credit ข้อกำหนด ISP 98 จึงเป็นการวางระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิตที่มีความละเอียดมากยิ่งขึ้น

การจัดทำโดยละเอียดมีความเกี่ยวข้องกับคำถามว่า เอกสารนั้นเป็นของต้นฉบับ (original) หรือไม่ และการยื่นเอกสารต้องทำเสมอเว้นแต่จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นหรือไม่ ข้อกำหนด ISP ได้วางหลักไว้อย่างละเอียดในเรื่องเกี่ยวกับ “ต้นฉบับ” และ “สำเนา”¹⁵³ ในการวางกฎเกณฑ์นั้น ก็ยังกำหนดให้เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย

แม้ว่าข้อกำหนด ISP 98 จะมีผลบังคับใช้เมื่อ 1 มกราคม 2542 แต่ก็ได้รับการยอมรับในแง่ที่ดี การประเมินการใช้ข้อกำหนด ISP ยังอยู่ในเบื้องต้นและยังกระจัดกระจายอยู่ในความเป็นจริงแล้ว การประสบความสำเร็จในการใช้อย่างกว้างขวางจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย

¹⁵³ ดู ISP 98 กฎข้อ 4.15 (ต้นฉบับ, สำเนา และเอกสารอื่น ๆ)

3-4 ปี โดยต้องให้เวลาในการเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการในการดำเนินการ และให้ความรู้ผู้ขอเปิดเครดิตผู้รับประโยชน์ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงทนายความด้วย

อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดในขั้นเริ่มต้นแสดงให้เห็นว่าผู้รับประโยชน์นิยมใช้ข้อกำหนด ISP อย่างมากและได้รับการส่งเสริมมากกว่าที่คาดหวังไว้ แม้ว่าข้อกำหนด ISP ถูกสร้างขึ้นมาอย่างเป็นกลาง แต่ข้อกำหนดต่าง ๆ ก็ได้สร้างความมั่นใจในเรื่องความแน่นอนในเรื่องผลิตภัณฑ์ และการตรวจสอบที่มีส่วนสำคัญทำให้ผู้รับประโยชน์ยอมรับในตัวข้อกำหนด ISP ได้ และเพื่อที่จะเร่งการใช้ข้อกำหนด ISP ธนาคารหลัก ๆ ได้เริ่มส่งเสริมให้มีการใช้ข้อกำหนด ISP 98 กับลูกค้าสำคัญ และได้รับการตอบสนองที่ดี

หลังจากที่ใช้มา 6 เดือน ข้อกำหนด ISP ได้รับการยอมรับโดยธนาคารหลัก ๆ จำนวนมากที่ได้เขียนกระบวนการดำเนินการของตนใหม่ และจัดทำแบบฟอร์มให้สอดคล้องกัน ดังที่ได้มีการแปลเป็นหลายภาษา¹⁵⁴ ก็จะทำให้มีความคุ้นเคยและทำให้ใช้กันแพร่หลายยิ่งขึ้น นอกจากนี้บรรดาผู้รับประโยชน์ส่วนใหญ่ รวมถึงหน่วยงานราชการของสหรัฐอเมริกา และหน่วยงานท้องถิ่น ได้เรียกร้องและยืนยันให้มีการใช้ข้อกำหนด ISP 98 ตามที่ปรากฏในรายงานย่อพบว่าการยอมรับข้อกำหนด ISP 98 อยู่ในตารางการดำเนินการแล้ว และจะมีการสนับสนุนมากขึ้นในอนาคต และภายในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ข้อกำหนด ISP ก็จะกลายเป็นบรรทัดฐานสำหรับ Standby Letter of Credit¹⁵⁵

ศูนย์วิทยพัชการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹⁵⁴ ณ วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2542 ข้อกำหนด ISP 98 ได้มีการแปลออกเป็นภาษา 6 ภาษา คือ บัลแกเรีย จีน ฝรั่งเศส ฮิบรู สเปน และตุรกี ซึ่งจะได้มีการแปลต่อไปเป็นภาษาเยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น รัสเซีย และ สโลวาเนียในระยะเวลาอันใกล้

¹⁵⁵ James E. Byrne, "The International Standby Practices (ISP 98) New Rules for Standby Letter of Credit," *2000 Annual Survey of Letter of Credit Law & Practice*, 1999 : p. 57.